

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EBE) nr. 574/72

frá 21. mars 1972

**sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almanna-
tryggingareglna gagnvart launþegum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli aðildar-
ríkja**

RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

I. BÁLKUR

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu
og einkum 2., 7. og 51. gr.,

ALMENN ÁKVÆÐI

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ frá
14. júní 1971 um beitingu almannaþryggingareglna gagn-
vart launþegum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli
aðildarríkja og einkum 97. gr.,

1. gr.

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar sem sam-
þykkt var að höfðu samráði við framkvæmdaráð um félags-
legt öryggi farandlaunþega,

Skilgreiningar

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins,

Í þessari reglugerð:

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

a) merkir „reglugerð“ reglugerð (EBE) nr. 1408/71;

Reglugerð (EBE) nr. 1408/71 hefur komið í stað reglugerðar
nr. 3 ⁽²⁾ um félagslegt öryggi farandlaunþega og 99. gr.
hennar hefur einnig numið úr gildi reglugerð nr. 4 ⁽³⁾ sem
kvað á um reglur um framkvæmd og í voru viðbótarákvæði
við reglugerð nr. 3 um félagslegt öryggi farandlaunþega, því
er brýnt að settar verði framkvæmdarreglur sem byggðar
eru á hinum nýju grundvallarreglum og þeirri reynslu sem
fengist hefur af beitingu þessara reglugerða um tólf ára
skeið.

b) merkir „framkvæmdarreglugerð“ þessa reglugerð;

c) halda skilgreiningarnar í 1. gr. reglugerðarinnar þeirri
merkingu sem þeim var fengin þar.

2. gr.

Það er einkum brýnt að tilgreina þar til bærar stofnanir í
hverju aðildarríki, þau gögn sem hlutaðeigandi einstakling-
ar þurfa að leggja fram og formsatriði sem þarf að fullnægja
áður en bótagreiðslur geta hafist, ákvæði um eftirlit og læk-
nisskoðun og skilyrði fyrir endurgreiðslu bóta sem greiddar
hafa verið af stofnun í einu aðildarríki fyrir hönd stofnunar
í öðru aðildarríki og skyldur endurskoðunarnefndarinnar.**Prentuð sýnishorn eyðublaða — Upplýsingar
um löggjöf — Leiðbeiningarit**

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 149, 5. 7. 1971, bls. 2.⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 30, 16. 12. 1958, bls. 561/58.⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 30, 16. 12. 1958, bls. 597/58.1. Framkvæmdaráð skal bera ábyrgð á hönnun sýnis-
horna af vottorðum, staðfestum yfirlýsingum, tilkynning-
um, umsóknum og öðrum þeim skjölum sem nauðsynleg
teljast við framkvæmd reglugerðarinnar og framkvæmd-
arreglugerðarinnar. Tveimur aðildarríkjum eða lögbærum
yfirvöldum þeirra er heimilt að gera með sér gagnkvæman
samning, að fengnu álitum framkvæmdaráðsins, um að nota
einfölduð eyðublöð í samskiptum sín á milli.

2. Til aðstoðar við lögbær yfirvöld hvers aðildarríkis er framkvæmdaráðinu heimilt að safna upplýsingum um þau ákvæði í löggjöf einstakra ríkja sem tengjast reglugerðinni.

3. Framkvæmdaráðið skal sjá um að semja leiðbeiningarit þar sem hlutaðeigandi einstaklingar geta leitað upplýsinga um rétt sinn og hvaða formsatriði þeim beri að uppfylla áður en þeir geta nýtt sér þennan rétt.

Hafa skal samráð við framkvæmdaráðið áður en slík leiðbeiningarit eru samín.

3. gr.

Samskiptastofnanir — Tengsl milli stofnana og milli bótaþega og stofnana

1. Lögbærum yfirvöldum er heimilt að tilnefna samskiptastofnanir sem hafa bein samskipti sín á milli.

2. Stofnun í aðildarríki og hver sá einstaklingur sem býr eða dvelur á yfirráðasvæði aðildarríkis getur lagt inn umsókn hjá stofnun í öðru aðildarríki, ýmist beint eða fyrir milligöngu samskiptastofnananna.

4. gr.

Viðaukar

1. Í 1. viðauka er skrá yfir lögbært yfirvald eða yfirvöld hvers aðildarríkis.

2. Í 2. viðauka er skrá yfir þar til bærar stofnanir hvers aðildarríkis.

3. Í 3. viðauka er skrá yfir stofnanir fyrir þá sem eru búsettir í aðildarríki eða dveljast þar.

4. Í 4. viðauka er skrá yfir samskiptastofnanirnar sem útnefndar eru samkvæmt 1. mgr. 3. gr. í framkvæmdarreglugerðinni.

5. Í 5. viðauka er skrá yfir ákvæðin sem vísað er til í 5., 53. (3. mgr.), 104., 105. (2. mgr.), 116. og 120. gr. í framkvæmdarreglugerðinni.

6. Í 6. viðauka er skrá yfir aðferðir við útborgun bóta sem stofnanir er annast bótagreiðslur í einstökum aðildarríkjum hafa valið sér í samræmi við 1. mgr. 53. gr. í framkvæmdarreglugerðinni.

7. Í 7. viðauka er skrá yfir heiti og höfuðstöðvar banka sem vísað er til í 1. mgr. 55. gr. í framkvæmdarreglugerðinni.

8. Í 8. viðauka er skrá yfir aðildarríki sem ákvæði d-liðar 2. mgr. 10. gr. í framkvæmdarreglugerðinni taka til þegar um samskipti þeirra á milli er að ræða.

9. Í 9. viðauka er skrá yfir kerfi sem taka skal tillit til við útreikning á meðaltali ársútgjalda vegna veittrar aðstoðar í samræmi við a-lið 3. mgr. 94. gr. og a-lið 3. mgr. 95. gr. í framkvæmdarreglugerðinni.

10. Í 10. viðauka er skrá yfir stofnanir eða aðila sem tilnefndir eru af lögbærum yfirvöldum samkvæmt eftirtöldum greinum framkvæmdarreglugerðarinnar: 6. gr. (1. mgr.), 11. gr. (1. mgr.), 13. gr. (2. og 3. mgr.), 14. gr. (1., 2. og 3. mgr.), 38. gr. (1. mgr.), 70. gr. (1. mgr.), 80. gr. (2. mgr.), 81. gr., 82. gr. (2. mgr.), 85. gr. (2. mgr.), 89. gr. (1. mgr.), 91. gr. (2. mgr.), 102. gr. (2. mgr.), 110. gr., 113. gr. (2. mgr.).

II. BÁLKUR

FRAMKVÆMD ALMENNRA ÁKVÆÐA REGLUGERÐARINNAR

Framkvæmd 6. og 7. gr. reglugerðarinnar

5. gr.

Framkvæmdarreglugerð í stað ráðstafana til framkvæmdar á samningum

Ákvæði framkvæmdarreglugerðarinnar koma í stað ráðstafana til framkvæmdar á samningum sem vísað er til í 6. gr. reglugerðarinnar; þau koma einnig í stað ákvæða um framkvæmd samningana sem vísað er til í c-lið 2. mgr. 7. gr. í reglugerðinni, að því tilskildu að þau séu ekki tilgreind í 5. viðauka við reglugerðina.

Framkvæmd 9. gr. reglugerðarinnar

6. gr.

Aðgangur að frjálsum eða frjálsum viðvarandi tryggingum

1. Ef einstaklingur uppfyllir í krafti 9. gr. og 3. mgr. 15. gr. í reglugerðinni öll skilyrði fyrir aðild að frjálsum eða frjálsum viðvarandi tryggingum vegna örorku, elli eða andláts (lífeyrir) samkvæmt löggjöf eins aðildarríkis og hafi

hann ekki heyrt undir skyldutryggingar þar sem hann starf-
aði síðast er honum heimilt, samkvæmt téðum greinum, að
gerast aðili að frjálsum eða frjálsum viðvarandi tryggingum
sem tilgreindar eru í löggjöf aðildarríkisins eða, séu eng-
ar slíkar trygginga tilgreindar, þeim tryggingum sem hann
sjálfur velur.

2. Svo beita megi ákvæðum 2. mgr. 9. gr. í reglugerðinni
skal einstaklingur leggja fram hjá stofnun hlutaðeigandi að-
ildarríkis staðfesta skýrslu um þau tryggingatímabil sem
lokið er að lögum annars aðildarríkis. Sú stofnun eða þær
stofnanir sem starfa samkvæmt þeirri löggjöf sem einstak-
lingurinn hefur heyrt undir meðan hann lauk tryggingatíma-
bilunum, skulu gefa út staðfesta skýrslu að beiðni hans.

Framkvæmd 12. gr. reglugerðarinnar

7. gr.

**Almennar reglur um framkvæmd ákvæða er
koma skulu í veg fyrir að bætur skarist — Beit-
ing þessara ákvæða við bótgreiðslur vegna ör-
orku, elli og andláts (lífeyrir)**

1. Eftirfarandi reglur gilda þegar einstaklingur sem á rétt
á bótum samkvæmt löggjöf eins aðildarríkis á einnig rétt á
bótum samkvæmt löggjöf eins eða fleiri annarra aðildar-
ríkja:

- a) ef beiting 2. og 3. mgr. 12. gr. reglugerðarinnar felur í
sér skerðingu eða samverkandi niðurfellingu bóta, er
óheimilt að fella þær niður eða skerða um upphæð
sem er hærri en sú upphæð sem fæst með því að deila
heilдарupphæðinni sem á að lækka eða fella niður, sam-
kvæmt löggjöf þess lands þar sem greiða á bætunum,
með heildarfjölda þeirra bóta sem á að skerða eða fella
niður og hlutaðeigandi einstaklingur á rétt á;
- b) þegar um er að ræða bætur vegna örorku, elli eða and-
láts (lífeyrir) sem stofnun í aðildarríki veitir samkvæmt
2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar skal sú stofnun taka tillit
til allra annarra bóta, tekna eða þóknunar sem leitt gæti
til skerðingar eða niðurfellingar bóta sem stofnuninni
ber að greiða, ekki í þeim tilgangi að reikna út við-
miðunarfjárhæð sem greint er frá í a-lið 2. mgr. 46. gr.
reglugerðarinnar, heldur einvörðungu vegna skerðing-
ar eða niðurfellingar upphæðarinnar sem greint er frá
í b-lið 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar. Þó skal aðeins
taka tillit til hluta þessara bóta, tekna eða þóknunar
og skal sá hluti ákvarðaður í hlutfalli við lengd lok-

inna tryggingatímabila samkvæmt b-lið 2. mgr. 46. gr.
í reglugerðinni.

- c) Þegar um er að ræða bætur vegna örorku, elli eða and-
láts (lífeyrir) samkvæmt fyrstu undirgrein 1. mgr. 46.
gr. reglugerðarinnar skal stofnun í aðildarríki, í þeim til-
vikum er ákvæði 3. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar gilda,
taka til greina annars konar bætur, tekjur eða þóknun
sem leitt gætu til skerðingar eða niðurfellingar bóta af
hálfu þessarar stofnunar, ekki í þeim tilgangi að reikna
út fjárhæðina sem um getur í 1. mgr. 46. gr. í reglugerð-
inni, heldur einvörðungu til að lækka eða fella niður þá
fjárhæð sem hlýst af beitingu 3. mgr. 46. gr. reglugerð-
arinnar. Þó skal aðeins taka tillit til hluta þessara bóta,
tekna eða þóknunar; hlutfallið skal fundið með því að
beita á fjárhæðina reiknistuðli sem jafngildir hlutfall-
inu milli bótafjárhæðar sem fæst með beitingu 3. mgr.
46. gr. í reglugerðinni og þeirrar fjárhæðar sem fæst
með beitingu fyrstu undirgreinar 1. mgr. 46. gr. í reglu-
gerðinni.

2. Vegna 2., 3. og 4. mgr. 12. gr. í reglugerðinni skulu
þar til bærar stofnanir sem hlut eiga að máli skiptast á nauð-
synlegum upplýsingum, sé þess óskað.

8. gr.

**Reglur sem gilda þegar réttur til bóta vegna
meðgöngu og fæðingar skarast samkvæmt lög-
gjöf tveggja eða fleiri aðildarríkja**

Ef launþegi eða aðstandandi hans á rétt á bótum vegna með-
göngu og fæðingar samkvæmt löggjöf tveggja eða fleiri að-
ildarríkja skal greiða bæturnar eingöngu samkvæmt löggjöf
þess aðildarríkis þar sem legið var á sæng eða, ef legið
var á sæng utan yfirráðasvæðis ofangreindra aðildarríkja,
samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem launþeginn heyrði
síðast undir.

9. gr.

**Reglur sem gilda þegar réttur til dánarstyrks
skarast samkvæmt löggjöf tveggja eða fleiri að-
ildarríkja**

1. Við dauðsfall á yfirráðasvæði aðildarríkis skal áunn-
inn réttur til dánarstyrks samkvæmt löggjöf þess aðildarrík-
is halda gildi sínu, en áunninn réttur sem fæst samkvæmt
löggjöf annars aðildarríkis falla niður.

2. Verði dauðsfall á yfirráðasvæði aðildarríkis og réttur til dánarstyrks hefur áunnist samkvæmt löggjöf tveggja eða fleiri annarra aðildarríkja, eða ef dauða ber að höndum utan yfirráðasvæðis aðildarríkjanna og ofangreindur réttur hefur áunnist samkvæmt löggjöf tveggja eða fleiri aðildarríkja, gildir einungis sá réttur sem áunnist hefur samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem hinn látni heyrði síðast undir og réttur sem áunnist hefur samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja fellur niður.

10. gr.

Reglur sem gilda þegar réttur til fjölskyldubóta eða fjölskyldugreiðslna skarast eða þegar launþegi heyrir undir löggjöf fleiri aðildarríkja innan sama tímabils eða hluta tímabils

1. Ef tveir einstaklingar eiga rétt á fjölskyldubótum eða fjölskyldugreiðslum vegna sama aðstandanda á sama tímabili samkvæmt 1. eða 2. mgr. 73. gr. eða 1. eða 2. mgr. 74. gr. í reglugerðinni og samkvæmt löggjöf þess lands sem aðstandandinn er búsettur í, skulu sömu ákvæði gilda um skörun réttar á fjölskyldubótum og fjölskyldugreiðslum og kveðið er á um í löggjöf þess lands sem aðstandandinn er búsettur í. Svo þetta nái fram að ganga, skal líta á rétt til fjölskyldubóta eða fjölskyldugreiðslna samkvæmt 1. eða 2. mgr. 73. gr. eða 1. eða 2. mgr. 74. gr. sem áunninn rétt samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis þar sem hlutaðeigandi aðstandandi er búsettur.

2. Eftirfarandi reglur gilda hafi launþegi heyrir undir löggjöf tveggja aðildarríkja á tímabili sem afmarkast af útborgunardögum fjölskyldubóta eða fjölskyldugreiðslna samkvæmt löggjöf annars eða beggja aðildarríkjanna:

- a) fjölskyldubætur eða fjölskyldugreiðslur sem umræddur launþegi getur krafist samkvæmt löggjöf hvers ríkis um sig skulu samsvara heildarfjölda bóta- eða styrkdaga sem hann á rétt til samkvæmt viðeigandi löggjöf. Sé greiðsla bóta eða styrkja ekki miðuð við daga í löggjöf, greiðast fjölskyldubæturnar eða fjölskyldugreiðslurnar í hlutfalli við þann tíma sem launþeginn hefur heyrir undir löggjöf hvers aðildarríkis um sig í réttu hlutfalli við þann hluta af tryggingatímabili sem ákveðið er í lögunum;
- b) hafi fjölskyldubætur eða fjölskyldugreiðslur verið greiddar um eitthvert skeið af annarri stofnun en þeirri sem bar í raun að greiða bæturnar, skulu ofangreindar stofnanir jafna reikninga sín á milli;

c) að því er varðar a- og b-lið þar sem starfstímabil sem lokið er samkvæmt löggjöf eins aðildarríkis eru mæld í öðrum einingum en þeim sem notaðar eru við útreikning á fjölskyldubótum eða fjölskyldugreiðslum samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis sem launþeginn hefur einnig heyrir undir á sama tímabili, fer umreikningur eftir 3. mgr. 15. gr. í framkvæmdarreglugerðinni;

d) stofnunin sem stendur straum af fjölskyldubótum og fjölskyldugreiðslum vegna fyrstu atvinnu launþega á hlutaðeigandi tímabili skal, þrátt fyrir ákvæði a-liðar, standa straum af bótakostnaði til loka yfirstandandi tímabils þegar um er að ræða þau samskipti milli aðildarríkja sem tilgreind eru í 8. viðauka við framkvæmdarreglugerðina.

3. Ef aðstandandi launþega sem heyrir undir frönsk lög eða atvinnulauss einstaklings sem þiggur atvinnuleysisbætur samkvæmt franskri löggjöf flytur búferlum milli aðildarríkja í miðjum mánuði, skal sú stofnun er greiddi fjölskyldugreiðslurnar í upphafi flutningsmánaðar halda áfram að greiða þær til loka mánaðarins.

III. BÁLKUR

FRAMKVÆMD ÁKVÆÐA REGLUGERÐARINNAR ER ÁKVARÐA VIÐEIGANDI LÖGGJÖF

Framkvæmd 13. til 16. greinar reglugerðarinnar

11. gr.

Formsatriði vegna launþega sem sendir eru burt til vinnu

1. Stofnunin sem tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi þess aðildarríkis sem launþegi heyrir undir skal, í þeim tilvikum sem vísað er til í a-lið 1. mgr. og a-lið 2. mgr. 14. gr. í reglugerðinni, gefa út honum til handa, að beiðni hans eða vinnuveitanda hans hafi nauðsynlegum skilyrðum verið fullnægt, vottorð því til staðfestingar að hann hafi verið sendur til starfa í öðru aðildarríki en heyrir eftir sem áður undir löggjöf þess ríkis þar sem hann var áður fram að ákveðnum degi.

2. Vinnuveitandi skal fara fram á að fá samþykkið sem kveðið er á um í i-lið í a-lið 1. mgr. 14. gr. í reglugerðinni.

12. gr.

Sérákvæði um tryggingar innan þýska almannatryggingakerfisins

1. Ef þýsk löggjöf, samkvæmt b- og c-lið 1. mgr. 14. gr. eða a-lið 2. mgr. sömu greinar í reglugerðinni, gildir um launþega sem starfar á vegum fyrirtækis eða vinnuveitanda með skráða skrifstofu eða vinnustöð utan Þýskalands, skal sú löggjöf gilda eins og launþeginn væri starfandi í búsetulandi sínu, Þýskalandi.

2. Þegar skyldutryggingariðgjöld vegna örorku, elli eða andláts (lífeyrir) eru innt af hendi yfir ákveðið tímabil samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis en Þýskalands, er einnig heimilt að greiða viðbótariðgjöld fyrir sama tímabil vegna aukatryggingar samkvæmt þýskri löggjöf (*Hoherversicherung*).

13. gr.

Valfrelsi einstaklinga sem starfa á vegum sendiráða eða ræðismannsskrifstofa

1. Nýta verður réttinn til að velja sem kveðið er á um í 2. mgr. 16. gr. í reglugerðinni innan þriggja mánaða frá þeim degi er launþegi var ráðinn til starfa hjá sendiráði eða ræðismannsskrifstofu eða umboðsaðilum hlutaðeigandi sendiráðs eða skrifstofu. Valið öðlast gildi frá og með ráðningardeggi.

Þegar launþegi endurnýjar réttinn til að velja við lok almanaksárs skal valið öðlast gildi frá og með fyrsta degi næsta almanaksárs.

2. Launþegi sem nýtir sér réttinn til að velja skal tilkynna það þeirri stofnun sem tilnefnd hefur verið af lögbæru yfirvaldi þess aðildarríkis sem hann hefur kosið að heyra undir og einnig vinnuveitanda sínum. Ofangreindri stofnun ber, gerist þess þörf, að senda þessar upplýsingar öllum öðrum stofnunum innan sama aðildarríkis í samræmi við tilskipanir frá lögbæru yfirvaldi þess aðildarríkis.

3. Stofnunin sem tilnefnd er af hálfu lögbærs yfirvalds þess aðildarríkis þar sem launþeginn hefur kosið að heyra undir löggjöf, skal veita honum vottorð til staðfestingar á að hann heyri undir löggjöf þess aðildarríkis á meðan hann er við störf hjá hlutaðeigandi sendiráði eða ræðismannsskrifstofu eða umboðsaðilum slíks sendiráðs eða skrifstofu.

4. Hafi launþegi kosið að heyra undir þýska löggjöf gilda ákvæði þeirrar löggjafar á sama hátt og ef launþeginn væri starfandi þar sem þýska ríkisstjórnin hefur aðsetur sitt. Lögbært yfirvald skal tilnefna þar til bæra sjúkratryggingastofnun.

14. gr.

Valfrelsi aðstoðarfólks við stofnanir Evrópubandalagsins

1. Nýta verður réttinn til að velja sem kveðið er á um í 3. mgr. 16. gr. í reglugerðinni við gerð ráðningarsamnings. Þau yfirvöld sem sjá um gerð slíks samnings skulu tilkynna það stofnun sem tilnefnd hefur verið af lögbærum yfirvöldum þess aðildarríkis þar sem aðstoðarmaðurinn hefur kosið að heyra undir löggjöf. Ofangreindri stofnun ber, gerist þess þörf, að senda öllum öðrum stofnunum í aðildarríkinu slíkar upplýsingar.

2. Stofnunin sem tilnefnd hefur verið af lögbærum yfirvöldum þess aðildarríkis sem aðstoðarmaðurinn hefur kosið að fylgja að lögum skal láta honum í té vottorð til staðfestingar á að hann heyri undir löggjöf þess aðildarríkis meðan hann er starfandi sem aðstoðarmaður á vegum Evrópubandalagsins.

3. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu, þar sem þess gerist þörf, tilgreina þar til bærar stofnanir vegna aðstoðarfólks á vegum Evrópubandalagsins.

4. Hafi aðstoðarmaður, sem ráðinn er til starfa í aðildarríki öðru en Þýskalandi, kosið að lúta þýskri löggjöf skulu ákvæði þeirra laga gilda sem væri aðstoðarmaðurinn starfandi þar sem þýska ríkisstjórnin hefur aðsetur sitt. Lögbært yfirvald skal tilnefna þar til bæra sjúkratryggingastofnun.

IV. BÁLKUR

**FRAMKVÆMD ÁKVÆÐA REGLUGERÐ-
ARINNAR UM HINA ÝMSU BÓTAFLOKKA**

1. KAFLI

**ALMENNAR REGLUR UM SÖFNUN
TRYGGINGATÍMABILA**

15. gr.

1. Söfnun tryggingatímabila í þeim tilvikum sem greint er frá í 18. (1.mgr.), 38., 45. (1. og 2. mgr.), 64. og 67. (1. og 2. mgr.) gr. reglugerðarinnar skal fara fram samkvæmt eftirfarandi reglum:

- a) ef viðbótartímabila er þörf til þess að launþegi fullnægi skilyrðum sem aðildarríki setur fyrir því að öðlast, viðhalda eða endurheimta rétt til bóta, skal tryggingatímabilum sem lokið hefur verið í öðrum aðildarríkjum bætt við þau tryggingatímabil sem hlutaðeigandi hefur lokið í fyrrnefndu aðildarríki svo fremi þau skarist ekki. Greiði stofnanir tveggja eða fleiri aðildarríkja örorkubætur, ellilífeyri eða dánarbætur (lífeyrir), samkvæmt 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar, skal hver þessara stofnana hafa sérstaka skrá yfir tryggingatímabil og taka tillit til tryggingatímabila sem hlutaðeigandi hefur lokið á meðan hann hefur heyrt undir lög annarra aðildarríkja, samanber þó, eftir því sem við á, ákvæði 2. mgr. 45. gr. og c-liðar 2. mgr. 46. gr. í reglugerðinni;
- b) skarist tryggingatímabil sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf aðildarríkis um skyldutryggingar við tímabil frjálsra eða frjálsra viðvarandi trygginga sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis er einungis hið fyrra metið;
- c) skarist tryggingatímabil sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf aðildarríkis, en er ekki farið með sem slíkt, við tryggingatímabil sem farið er með sem slíkt samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis er einungis hið fyrra metið;
- d) einungis skal meta tímabil, sem farið er með sem tryggingatímabil samkvæmt löggjöf tveggja eða fleiri ríkja, af stofnun þess aðildarríkis og samkvæmt þeirri löggjöf um skyldutryggingu sem einstaklingur heyrði undir næst á undan umræddu tímabili; hafi hinn tryggði ekki heyrt undir skyldutryggingar samkvæmt löggjöf aðildarríkis á undan þessu tímabili, skal sú stofnun

aðildarríkis sem hann var fyrst skyldutryggður hjá að tímabilinu loknu meta það;

- e) ef ekki er mögulegt að ákvarða nákvæmlega hvenær tryggingatímabilum var lokið samkvæmt löggjöf aðildarríkis er litið svo á að þau tryggingatímabil skarist ekki við tryggingatímabil sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja, og skulu þau metin þegar það reynist hagstætt;
 - f) ef gert er ráð fyrir því í löggjöf aðildarríkis að ákveðin tryggingatímabil séu einungis metin, hafi þeim verið lokið innan ákveðinna tímamarka, skal stofnun sem starfar eftir þessari löggjöf:
 - i) meta einungis þau tryggingatímabil sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis hafi skilyrðum um tímamörk verið fullnægt; eða
 - ii) framlengja þessi tímamörk sem nemur lengd tryggingatímabila sem lokið hefur verið að öllu eða nokkru leyti innan settra tímamarka samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, þegar eingöngu viðurkenning tímabila sem falla undir löggjöf síðarnefnda aðildarríkisins getur leitt af sér afnám þeirra tímamarka sem gilt hafa um öflun tímabilanna.
2. Litið skal á tryggingatímabil sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf aðildarríkis og falla ekki undir reglugerðina, en eru tekin til greina samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis, sem tryggingatímabil er taka ber tillit til við söfnun.
3. Þegar notaðar eru aðrar einingar til að skilgreina tryggingatímabil sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf eins aðildarríkis en notaðar eru í öðru aðildarríki skal fylgja eftirfarandi reglum við umreikning sem nauðsynlegur er vegna söfnunar:
- a) þar sem vinnuvika hefur verið sex dagar:
 - i) telst einn dagur jafngilda átta klukkustundum og öfugt;
 - ii) teljast sex dagar jafngilda einni viku og öfugt;

- iii) teljast tuttugu og sex dagar jafngilda einum mánuði og öfugt;
- iv) teljast þrjú mánuðir eða þrettán vikur eða sjötíu og átta dagar jafngilda ársfjórðungi og öfugt;
- v) skal við umreikning vikna í mánuði og öfugt fyrst umreikna vikurnar og mánuðina í daga;
- vi) getur beiting reglnanna hér á undan ekki haft það í för með sér að tryggingatímabil sem lokið hefur verið á einu almanaksári verði samtals lengra en þrjú hundruð og tólf dagar eða fimmtíu og tvær vikur eða tólf mánuðir eða fjórir ársfjórðungar;

b) þar sem vinnuvika hefur verið fimm dagar:

- i) telst einn dagur jafngilda níu klukkustundum og öfugt;
- ii) teljast fimm dagar jafngilda einni viku og öfugt;
- iii) teljast tuttugu og tveir dagar jafngilda einum mánuði og öfugt;
- iv) teljast þrjú mánuðir eða þrettán vikur eða sextíu og sex dagar jafngilda ársfjórðungi og öfugt;
- v) skal við umreikning vikna í mánuði og öfugt fyrst umreikna vikurnar og mánuðina í daga;
- vi) getur beiting reglnanna hér á undan ekki haft það í för með sér að þau tryggingatímabil sem lokið hefur verið á einu almanaksári verði samtals lengra en tvö hundruð sextíu og fjórir dagar, eða fimmtíu og tvær vikur eða tólf mánuðir eða fjórir ársfjórðungar.

2. KAFLI

VEIKINDI OG MEÐGANGA OG FÆÐING

Framkvæmd 18. gr. reglugerðarinnar

16. gr.

Staðfesting tryggingatímabila

1. Til að geta nýtt sér ákvæði 18. gr. reglugerðarinnar skal launþegi afhenda þar til bærrí stofnun staðfesta yfirlýsingu sem sýnir hvaða tryggingatímabilum hann hefur lokið samkvæmt þeirri löggjöf sem hann heyrði undir síðast.
2. Sú stofnun eða þær stofnanir sem starfa samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem launþeginn heyrði síðast undir skulu gefa út slíka staðfesta yfirlýsingu að beiðni hans.

Leggi launþegi ekki yfirlýsinguna fram verður hin þar til bæra stofnun að afla sér hennar beint frá hlutaðeigandi stofnun eða stofnunum.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda á hliðstæðan hátt sé nauðsynlegt að taka til greina tryggingatímabil sem lokið hefur verið áður samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis til þess að skilyrðum sem sett eru í löggjöf hins lögbæra ríkis sé fullnægt.

Framkvæmd 19. gr. reglugerðarinnar

17. gr.

Aðstoð til handa launþega sem búsettur er í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

1. Til þess að eiga rétt á aðstoð samkvæmt 19. gr. reglugerðarinnar verður launþegi að láta skrá sig og aðstandendur sína hjá stofnun á búsetustað með því að leggja fram staðfesta yfirlýsingu þess efnis að hann og fjölskylda hans eigi rétt á aðstoðinni. Þar til bær stofnun skal gefa út slíka yfirlýsingu á grundvelli upplýsinga frá vinnuveitanda ef þörf krefur. Leggi launþegi eða aðstandendur hans ekki fram umrædda yfirlýsingu skal stofnun á búsetustað útvega sér hana milliliðalaust frá hinni þar til bæru stofnun.

2. Staðfesta yfirlýsingin er í fullu gildi þar til stofnun á búsetustað hefur verið tilkynnt um afturköllun hennar. Gefi frönsk stofnun hins vegar út umrædda yfirlýsingu gildir hún einungis í þrjú mánuði frá útgáfudegi og verður hún að endurnýja hana á þriggja mánaða fresti.

3. Ef um launþega í árstíðabundnu starfi er að ræða gildir yfirlýsingin sem vísað er til í 1. mgr. út ráðningartímann, nema þar til bær stofnun á búsetustað tilkynni áður um ógildingu hennar.

4. Stofnun á búsetustað skal tilkynna þar til bærrí stofnun um allar skráningar samkvæmt 1. mgr.

5. Hlutaðeigandi einstaklingur skal leggja fram þau fylgiskjöl sem þörf er á samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem hann er búsettur í til þess að aðstoð sé veitt.

6. Leggist einstaklingur inn á sjúkrahús skal stofnun á búsetustað tilkynna þar til bæri stofnun um innlagnardag, áætlaða lengd sjúkrahússvistar og útskriftardag af sjúkrahúsi innan þriggja daga frá því að hún fékk vitneskju um innlögnina. Slík tilkynning er hins vegar óþörf þegar stofnun á búsetustað er endurgreiddur kostnaður vegna aðstoðarinnar með eingreiðslu.

7. Stofnun á búsetustað skal tilkynna þar til bæri stofnun fyrirfram um allar ákvarðanir sem lúta að veitingu þeirrar aðstoðar sem vísað er til í 2. mgr. 24. gr. reglugerðarinnar. Þar til bær stofnun verður að bera fram rökstudd mótmæli innan fimmtán daga frá því að tilkynningin er send; hafi engum mótmælum verið hreyft innan þess tíma verður stofnun á búsetustað að veita aðstoðina. Þurfi að veita slíka aðstoð í neyðartilviki skal stofnun á búsetustað tilkynna þar til bæri stofnun um það hið fyrsta. Hins vegar er óþarfi að bera fram rökstudd mótmæli þegar stofnun á búsetustað fær kostnað vegna aðstoðarinnar endurgreiddan með eingreiðslu.

8. Launþegi eða aðstandendur hans skulu tilkynna stofnun á búsetustað um allar breytingar á högum sínum sem breytt gætu rétti þeirra til aðstoðar, sérstaklega ef launþegi hættir eða skiptir um starf eða hann eða einhver í fjölskyldu hans flytur búferlum eða skiptir um dvalarstað. Einnig skal þar til bær stofnun tilkynna stofnun á búsetustað að launþegi sé ekki lengur tryggður eða eigi ekki lengur rétt á aðstoð. Stofnun á búsetustað getur hvenær sem er farið fram á upplýsingar frá hinni þar til bæru stofnun um tryggingar launþega eða rétt hans til aðstoðar.

9. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta samþykkt að taka upp önnur framkvæmdarákvæði að fengnu álit framkvæmdaráðsins.

18. gr.

Bætur í peningum ef hlutaðeigandi er búsettur í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

1. Til að eiga kost á bótum í peningum samkvæmt b-lið 1. mgr. 19. gr. reglugerðarinnar verður launþegi, innan þriggja daga frá því að hann varð óvinnufær, að sækja um

slíkt til stofnunar á búsetustað með því að leggja fram tilkynningu um að hann hafi hætt í starfi eða, ef þess er krafist í löggjöfinni sem þar til stofnun eða stofnun á búsetustað starfar eftir, vottorð gefið út af hlutaðeigandi lækni um að hann sé ekki lengur vinnufær.

2. Gefi hlutaðeigandi læknar í búsetulandinu ekki út vottorð um það að launþegi sé óvinnufær, skal hann leita beint til stofnunar á búsetustað innan þeirra tímamarka sem sett eru í löggjöfinni sem stofnunin starfar eftir. Sú stofnun skal þegar í stað fá staðfestingu læknis og gefa út vottorð það sem vísað er til í 1. mgr. Í slíku vottorði skal tilgreina hversu lengi hlutaðeigandi verði að líkindum óvinnufær og skal það sent til hinnar þar til bæru stofnunar þegar í stað.

3. Í þeim tilvikum þar sem ákvæði 2. mgr. eiga ekki við skal stofnun á búsetustað sjá til þess við fyrsta tækifæri, og ekki seinna en þremur dögum eftir að launþegi leitar til hennar, að launþeginn fái læknisskoðun eins og hann væri tryggður hjá þeirri stofnun. Í skýrslu læknis skal koma sérstaklega fram hversu lengi hlutaðeigandi verði að líkindum óvinnufær og skal stofnun á búsetustað senda skýrsluna til þar til bærrar stofnunar innan þriggja daga frá því að læknisskoðunin fer fram.

4. Stofnun á búsetustað skal síðan sjá um nauðsynlegt eftirlit með launþega eða læknisskoðanir eins og hann væri tryggður hjá þeirri stofnun. Stofnunin skal undir eins og hún fær vitneskju um að launþeginn sé fær til vinnu á ný tilkynna honum og þar til bæri stofnun um það og jafnframt tilkynna frá og með hvaða degi launþegi telst vinnufær. Tilkynningin sem send er til launþega gildir sem ákvörðun hinnar þar til bæru stofnunar, samanber þó ákvæði 6. mgr.

5. Þar til bær stofnun áskilur sér í öllum tilvikum rétt til að láta lækni sem hún sjálf velur skoða launþegan.

6. Ákveði þar til bær stofnun að greiða ekki bætur í peningum á þeim forsendum að launþegi hafi ekki fullnægt öllum forsendum sem mælt er fyrir um í löggjöf búsetulands, eða vegna vitneskju um að hann sé orðinn vinnufær á ný, skal hún tilkynna launþeganum um ákvörðun sína og senda jafnframt afrit af ákvörðuninni til stofnunar á búsetustað.

7. Þegar launþegi hefur vinnu á ný skal hann tilkynna þar til bærrí stofnun um það, sé þess krafist samkvæmt þeirri löggjöf sem stofnunin starfar eftir.

8. Þar til bær stofnun skal greiða bætur í peningum með þeim hætti sem við á, helst með alþjóðlegri póstávísun, og skal hún jafnframt tilkynna launþega og stofnun á búsetustað um það. Greiði stofnun á búsetustað bætur í peningum fyrir hönd þar til bærrar stofnunar, skal sú síðarnefnda upplýsa launþega um rétt hans og tilkynna stofnun á búsetustað um fjárhæð bótanna, greiðsludaga þeirra og hámarks lengd bóttímna samkvæmt löggjöf hins lögbæra ríkis.

9. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta samþykkt önnur framkvæmdarákvæði að fengnu álitum framkvæmdaráðsins.

Framkvæmd 20. gr. reglugerðarinnar

19. gr.

Sérákvæði um launþega sem sækja vinnu yfir landamæri og aðstandendur þeirra

Þegar um er að ræða launþega sem sækja vinnu yfir landamæri eða aðstandendur þeirra er lyfjavörum, sáraumbúðum, gleraugum og minni hjálpartækjum úthlutað og greiningar og prófanir á rannsóknastofum gerðar eingöngu í því aðildarríki þar sem gefin voru fyrirmæli um slíkt í samræmi við löggjöf þess.

Þar sem framangreindar aðgerðir voru ákveðnar samkvæmt löggjöf þess.

Framkvæmd 22. gr. reglugerðarinnar

20. gr.

Aðstoð þegar hlutaðeigandi dvelur í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki — Sérreglur um launþega sem sendir hafa verið til starfa í öðrum löndum og um launþega í millilandaflutningum og aðstandendur þeirra

1. Launþegi sem heyrir undir ákvæði i-liðar í a-lið 1. mgr. eða a-lið 2. mgr. 14. gr. reglugerðarinnar eiga við um skal afhenda stofnun á búsetustað vottorð samkvæmt 11. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar til þess að fá aðstoð fyrir sig eða aðstandendur sína sem fylgja honum þegar hann er sendur til starfa erlendis. Hafi launþegi lagt fram slíkt

vottorð telst hann hafa fullnægt skilyrðum fyrir því að fá aðstoð.

2. Launþegi í millilandaflutningum sem heyrir undir ákvæði b-liðar 1. mgr. 14. gr. og sem vegna atvinnu sinnar fer til yfirráðasvæðis annars aðildarríkis en hins lögbæra ríkis skal, til þess að fá aðstoð fyrir sig eða aðstandendur sína sem fylgja honum, afhenda stofnun á dvalarstað sérstaka staðfesta yfirlýsingu gefna út af vinnuveitanda eða umboðsmanni hans í þeim almanaksmánuði eða á undanförunum tveimur almanaksmánuðum fyrir afhendingu yfirlýsingarinnar. Í slíkri yfirlýsingu skal koma fram hvenær launþeginn var ráðinn til starfa hjá umræddum vinnuveitanda svo og nafn og heimilisfang þar til bærrar stofnunar; sé vinnuveitanda hins vegar ekki skylt, samkvæmt löggjöf hins lögbæra ríkis, að hafa vitneskju um þá stofnun skal launþeginn leggja skriflega fram nafn og heimilisfang umræddrar stofnunar um leið og hann leggur inn umsókn sína til stofnunar á dvalarstað. Hafi launþegi lagt fram slíka yfirlýsingu telst hann hafa fullnægt skilyrðum fyrir því að fá aðstoð. Reynist launþega ekki fært að ná sambandi við stofnun á dvalarstað áður en hann leitar læknisáðstoðar, skal hann fá slíka aðstoð engu að síður eftir að hafa lagt fram umbeðna staðfesta yfirlýsingu, eins og hann væri tryggður hjá þeirri stofnun.

3. Stofnun á dvalarstað skal innan þriggja daga leita upplýsinga um það hjá þar til bærrí stofnun hvort hlutaðeigandi einstaklingur fullnægi skilyrðum til að öðlast rétt til aðstoðar. Stofnunin skal veita aðstoð þar til svar berst frá þar til bærrí stofnun, þó ekki lengur en í þrjátíu daga.

4. Þar til bær stofnun skal senda svar til stofnunar á dvalarstað innan tíu daga frá því að henni berst fyrirspurn frá henni. Sé svarið jákvætt skal hin þar til bæra stofnun tilgreina hámarks lengd bóttímabils, samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir og skal stofnun á dvalarstað halda áfram að veita umrædda aðstoð.

5. Í stað vottorðs eða staðfestrar yfirlýsingar sem getið er um í 1. og 2. mgr. geta launþegar sem heyra undir ákvæði þessara málsgreina lagt fram hjá stofnun á dvalarstað staðfesta yfirlýsingu um að skilyrðum fyrir veitingu aðstoðar hafi verið fullnægt. Í slíkri yfirlýsingu, sem þar til bær stofnun gefur út, skal sérstaklega taka fram, þar sem

þurfa þykir, hámarks lengd bótatíma samkvæmt þeirri löggjöf sem stofnunin starfar eftir. Í slíku tilvikum gilda 1., 2., 3. og 4. mgr. ekki.

6. Ákvæði 6., 7. og 9. mgr. 17. gr. í framkvæmdarreglugerðinni gilda á hliðstæðan hátt.

7. Aðstoð sem veitt er á þeim forsendum sem greint er frá í 1. eða 2. mgr. skal endurgreidd á þann hátt sem frá er greint í 1. mgr. 36. gr. reglugerðarinnar.

21. gr.

Aðstoð þegar launþegi dvelur í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki — Aðrir launþegar en þeir sem heyra undir 20. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar

1. Launþegi skal afhenda stofnun á dvalarstað staðfesta yfirlýsingu um það að hann hafi rétt til aðstoðar samkvæmt a-lið 1. mgr. 22. gr. reglugerðarinnar að undanskildum þeim tilvikum sem greint er frá í 20. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar. Í yfirlýsingunni, sem þar til bær stofnun gefur út að beiðni launþegans áður en hann yfirgefur hið lögbæra ríki, skal sérstaklega taka fram, þar sem þurfa þykir, hámarks lengd bótatíma samkvæmt þeirri löggjöf sem sú stofnun starfar eftir. Leggi launþegi ekki fram umrædda yfirlýsingu skal stofnun á dvalarstað útvega sér hana beint frá þar til bærri stofnun.

2. Ákvæði 6., 7. og 9. mgr. 17. gr. í framkvæmdarreglugerðinni gilda á hliðstæðan hátt.

22. gr.

Aðstoð til handa launþegum sem flytja til annars aðildarríkis eða hverfa aftur til fyrra búsetulands, og til handa launþegum sem leita sér lækninga í öðru aðildarríki

1. Launþegi skal afhenda stofnun á búsetustað staðfesta yfirlýsingu þess efnis að hann eigi rétt á áframhaldandi aðstoð samkvæmt i-lið b-liðar 1. mgr. 22. gr. reglugerðarinnar. Í yfirlýsingunni sem þar til bær stofnun gefur út áður en launþeginn yfirgefur hið lögbæra ríki, skal taka sérstaklega fram, þar sem þurfa þykir, hámarks lengd slíkrar framlengingar bótatíma samkvæmt löggjöf lögbæra ríkisins. Ef ekki er hægt, af óviðráðanlegum ástæðum, að gefa yfirlýsingu

út fyrir brottför launþega getur hann farið fram á að það sé gert eftir á.

2. Ákvæði 6., 7. og 9. mgr. 17. gr. í framkvæmdarreglugerðinni gilda á hliðstæðan hátt.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda á hliðstæðan hátt með tilliti til ákvæða um aðstoð í i-lið c-liðar 1. mgr. 22. gr. reglugerðarinnar.

23. gr.

Aðstoð til handa aðstandendum

Ákvæði 21. eða 22. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar gilda á hliðstæðan hátt um aðstoð til handa aðstandendum launþega eins og kveðið er á um í 3. mgr. 23. gr. reglugerðarinnar.

24. gr.

Bætur í peningum ef launþegi dvelur í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

Ákvæði 18. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar gilda á hliðstæðan hátt um greiðslur bóta í peningum samkvæmt ii-lið í a-lið 1. mgr. 22. gr. reglugerðarinnar. Launþegi sem dvelur í aðildarríki en starfar þar ekki þarf ekki að leggja fram tilkynningu um að hafa hætt störfum svo sem greint er frá í 1. mgr. 18. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar, en þessi undanþága hefur þó ekki áhrif á skyldu hans til að skila vottorði um að hann sé óvinnufær.

Framkvæmd 3. mgr. 23. gr. reglugerðarinnar

25. gr.

Staðfest yfirlýsing um aðstandendur launþega sem taka verður tillit til við útreikning bóta í peningum

1. Launþegi verður að afhenda þar til bærri stofnun staðfesta yfirlýsingu um aðstandendur sína sem búsettir eru í öðru aðildarríki en ríkinu þar sem umrædd stofnun er staðsett til að fá bætur samkvæmt 3. mgr. 23. gr. reglugerðarinnar.

2. Stofnun á búsetustað skal gefa út slíka yfirlýsingu vegna aðstandenda.

Hún gildir í tólf mánuði frá útgáfudegi. Heimilt er að endurnýja hana; í því tilviki tekur hún gildi frá og með endurnýjunardegi.

Launþega ber að tilkynna þar til bærrí stofnun þegar í stað verði breyting á högum hans frá því sem fram kemur í yfirlýsingunni. Sú breyting tekur gildi frá þeim er hagir hans breyttust.

3. Í stað hinnar staðfestu yfirlýsingar sem kveðið er á um í 1. mgr. getur þar til bær stofnun krafði launþegann um nýleg gögn sem staðfesta borgaralega réttarstöðu þeirra aðstandenda hans sem eru búsettir á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en þar sem hlutaðeigandi stofnun er.

Framkvæmd 1. mgr. 25. gr. reglugerðarinnar

26. gr.

Bætur til atvinnulausra einstaklinga sem fara til annars aðildarríkis en hins lögbæra ríkis í leit að atvinnu

1. Atvinnulaus einstaklingur skal afhenda sjúkratryggingastofnun á staðnum sem hann fer til staðfesta yfirlýsingu, sem honum ber að sækja um hjá þar til bærrí sjúkratryggingastofnun fyrir brottför, til þess að fá bætur eða aðstoð fyrir sig og aðstandendur sína eins og kveðið er á um í 1. mgr. 25. gr. reglugerðarinnar. Leggi hann ekki fram umrædda yfirlýsingu skal stofnun á dvalarstað afla hennar beint frá þar til bærrí stofnun.

Yfirlýsingin skal staðfesta rétt til téðra bóta samkvæmt skilyrðum sem sett eru fram í a-lið 1. mgr. 69. gr. reglugerðarinnar; þar skal tilgreind lengd bótatímabils, með hliðsjón af c-lið 1. mgr. 69. gr. reglugerðarinnar, og bótafjárhæðina sem greiða skal, eftir því sem við á, vegna sjúkratrygginga á ofangreindu tímabili, verði hlutaðeigandi óvinnufær eða leggist hann á sjúkrahús.

2. Sú stofnun á áfangastað hins atvinnulausa sem sér um atvinnuleysistryggingar skal staðfesta, í yfirlýsingu þeirri sem greint er frá í 83. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar og send skal til sjúkratryggingastofnunar á dvalarstað, að skilyrðum b-liðar 1. mgr. 69. gr. reglugerðarinnar hafi verið fullnægt og frá hvaða degi, auk þess skal koma fram frá hvaða degi hinn atvinnulausi telst hafa fullnægt skilyrðum

til þess að njóta atvinnuleysisbóta á kostnað þar til bærrar stofnunar.

Staðfesta yfirlýsingin gildir það tímabil sem tilgreint er í c-lið 1. mgr. 69. gr. reglugerðarinnar að því tilskildu að skilyrðum sé fullnægt. Atvinnuleysistryggingastofnun á dvalarstað skal innan þriggja daga tilkynna fyrrnefndri sjúkratryggingastofnun ef skilyrðum er ekki lengur fullnægt.

3. Ákvæði 6. og 7. mgr. 17. gr. í framkvæmdarreglugerðinni gilda á hliðstæðan hátt.

Framkvæmd 3. mgr. 25. gr. reglugerðarinnar

27. gr.

Aðstoð til handa aðstandendum atvinnulausra einstaklinga sem eru búsettir í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

Ákvæði 17. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar gilda á hliðstæðan hátt þegar veita skal aðstandendum hins atvinnulausa, sem eru búsettir á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en hins lögbæra ríkis, aðstoð. Þegar skráning aðstandenda hins atvinnulausa samkvæmt 1. mgr. 69. gr. reglugerðarinnar fer fram skal staðfesta yfirlýsingin sem vísað er til í 1. mgr. 26. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar lögð fram. Yfirlýsingin gildir það tímabil sem bætur eru veittar samkvæmt 1. mgr. 69. gr. reglugerðarinnar.

Framkvæmd 26. gr. reglugerðarinnar

28. gr.

Aðstoð til handa krefjendum um lífeyri og aðstandendum þeirra

1. Til að krefjandi eigi rétt á bótum á yfirráðasvæði aðildarríkisins þar sem hann er búsettur, samkvæmt 1. mgr. 26. gr. reglugerðarinnar, skulu hann og aðstandendur hans skrá sig hjá stofnun á búsetustað með því að leggja fram staðfesta yfirlýsingu um að krefjandi eigi rétt á umræddum bótum sjálfum sér og aðstandendum sínum til handa, samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis. Slík yfirlýsing skal gefin út af stofnun þess aðildarríkis sem ber ábyrgð á aðstoð.

2. Stofnun á búsetustað ber að tilkynna þeirri stofnun sem gaf út yfirlýsinguna um allar skráningar sem fram fara í samræmi við 1. mgr.

Framkvæmd 28. gr. reglugerðarinnar

29. gr.

Aðstoð til handa lífeyrisþegum og aðstandendum þeirra sem eru ekki búsettir í aðildarríki þar sem þeir eiga samkvæmt löggjöf rétt á bótum

1. Til að lífeyrisþegi fái aðstoð á yfirráðasvæði aðildarríkisins þar sem hann er búsettur, samkvæmt 1. mgr. 28. gr. reglugerðarinnar, verður hann og aðstandendur hans að skrá sig hjá stofnun á búsetustað með því að leggja fram staðfesta yfirlýsingu um að hann eigi rétt til umræddra bóta sjálfum sér og aðstandendum sínum til handa, samkvæmt einhverri þeirri löggjöf sem gerir ráð fyrir slíkum lífeyri.

2. Ein þeirra stofnana sem ber ábyrgð á greiðslu lífeyrisins skal gefa út slíka yfirlýsingu að beiðni lífeyrisþegans, um leið og hann fullnægir skilyrðum fyrir að hljóta rétt til slíkra bóta eða, eftir því sem við á, stofnun sem hefur umboð til að ákvarða rétt til aðstoðar. Leggi lífeyrisþeginn staðfestu yfirlýsinguna ekki fram skal stofnun á búsetustað fá hana beint frá stofnuninni eða stofnunum sem bera ábyrgð á greiðslu lífeyrisins eða, eftir því sem við á, frá stofnuninni sem hefur heimild til að gefa út slíka yfirlýsingu. Stofnun á búsetustað getur á meðan beiðið er eftir umræddri yfirlýsingu og með tilliti til þeirra upplýsinga sem hún hefur skráð lífeyrisþegann og aðstandendur hans til bráðabirgða. Slík skráning gildir ekki hjá þeirri stofnun sem ber ábyrgð á greiðslu aðstoðarinnar fyrr en stofnun á búsetustað hefur lagt fram yfirlýsingu þá sem kveðið er á um í 1. mgr.

3. Stofnun á búsetustað skal tilkynna þeirri stofnun sem gaf út yfirlýsingu þá sem kveðið er á um í 1. mgr. um allar skráningar sem fram fara í samræmi við ákvæði umræddrar málsgreinar.

4. Lífeyrisþegi verður, þegar hann sækir um aðstoð, að sanna fyrir stofnun á búsetustað að hann eigi áfram rétt á lífeyri annaðhvort með kvittun eða fylgiskjali pósthvísunar sem síðasta greiðsla var greidd með.

5. Lífeyrisþegi eða aðstandendur hans skulu tilkynna stofnun á búsetustað um allar breytingar á högum sínum sem breytt gætu rétti þeirra til aðstoðar, sérstaklega ef um

tímabundna stöðvun eða afturköllun lífeyris eða búferlaflutninga er að ræða. Stofnanir sem bera ábyrgð á lífeyrinum skulu einnig tilkynna stofnun á búsetustað um slíkar breytingar.

6. Framkvæmdaráðið skal, að því marki sem nauðsynlegt er, setja reglur til að ákveða hvaða stofnun skuli bera kostnað af aðstoð í þeim tilvikum sem vísað er til í b-lið 2. mgr. 28. gr. reglugerðarinnar.

Framkvæmd 29. gr. reglugerðarinnar

30. gr.

Aðstoð til handa aðstandendum sem eru búsettir í aðildarríki öðru en búseturíki lífeyrisþegans

1. Til að aðstandendur njóti aðstoðar á yfirráðasvæði aðildarríkisins þar sem þeir eru búsettir, samkvæmt 1. mgr. 29. gr. reglugerðarinnar, skulu þeir skrá sig hjá stofnun á búsetustað með því að leggja fram þau gögn sem krafist er samkvæmt löggjöfinni sem stofnunin starfar eftir og heimilur aðstandendum lífeyrisþega slíka aðstoð ásamt staðfestri yfirlýsingu um rétt lífeyrisþegans til aðstoðar til handa sér og aðstandendum sínum. Stofnun á búsetustað lífeyrisþegans gefur út slíka yfirlýsingu og gildir hún þar til stofnun á búsetustað aðstandendanna er tilkynnt um ógildingu hennar. Hafi frönsk stofnun hins vegar gefið út umrædda staðfestingu gildir hún aðeins í tólf mánuði frá útgáfudegi og skal endurnýjuð árlega.

2. Aðstandendur skulu afhenda stofnun á búsetustað yfirlýsingu þá sem vísað er til í 1. mgr. þegar sótt er um aðstoð, ef löggjöf sú sem stofnunin starfar eftir gerir ráð fyrir að slíkri umsókn skuli fylgja staðfesting á rétti til lífeyris.

3. Stofnun á búsetustað lífeyrisþega skal tilkynna stofnun á búsetustað aðstandenda um tímabundna stöðvun eða niðurfellingu lífeyris og búferlaflutninga lífeyrisþega. Stofnun á búsetustað aðstandenda getur hvenær sem er leitað upplýsinga hjá stofnun á búsetustað um rétt lífeyrisþega til aðstoðar.

4. Aðstandendur skulu tilkynna stofnun á búsetustað um allar breytingar á högum sínum sem breytt gætu rétti þeirra til aðstoðar sérstaklega ef um búferlaflutninga er að ræða.

Framkvæmd 31. gr. reglugerðarinnar

31. gr.

Aðstoð til handa lífeyrisþegum og aðstandendum þeirra sem dveljast í öðru aðildarríki en búseturíkinu

1. Til að fá aðstoð samkvæmt 31. gr. reglugerðarinnar, skal lífeyrisþegi afhenda stofnun á búsetustað staðfesta yfirlýsingu um það að hann eigi rétt á aðstoð. Stofnun á búsetustað lífeyrisþegans skal gefa út slíka staðfesta yfirlýsingu áður en hann yfirgefur yfirráðasvæði aðildarríkisins þar sem hann er búsettur, ef þess er kostur, og tilgreina meðal annars, þar sem það á við, hámarks lengd þess tímabils þegar veita má aðstoð samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis. Leggi lífeyrisþegi ekki fram umrædda yfirlýsingu skal stofnun á dvalarstað afla hennar beint frá stofnun á búsetustað.

2. Ákvæði 6., 7. og 9. mgr. 17. gr. í framkvæmdarreglugerðinni gilda á hliðstæðan hátt. Í því tilvikinu telst stofnun á búsetustað lífeyrisþegans þar til bær stofnun.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda á hliðstæðan hátt þegar um er að ræða aðstoð til handa aðstandendum sem heyra undir 31. gr. reglugerðarinnar.

Framkvæmd 1. mgr. 35. gr. reglugerðarinnar

32. gr.

Stofnanir sem verkamenn í námuvinnu og sambærilegum störfum og aðstandendur þeirra geta snúið sér til þegar þeir eru búsettir eða dveljast í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

1. Í þeim tilvikum sem um getur í 1. mgr. 35. gr. reglugerðarinnar og þar sem, í dvalar- eða búseturíkinu, bætur greiddar vegna veikinda eða meðgöngu og fæðingar samkvæmt bótakerfi verkafólks í stáliðnaði eru jafngildar þeim sem verkamenn í námum og sambærilegum störfum eiga rétt á samkvæmt sérstöku bótakerfi, geta verkamenn sem

heyra til síðarnefnda hópnum og aðstandendur þeirra sótt um bætur hjá stofnun sem skráð er í 3. viðauka við framkvæmdarreglugerðina og er næst þeim í því aðildarríki þar sem þeir dvelja eða eru búsettir, jafnvel þótt umrædd stofnun hafi umsjón með bótakerfi fyrir verkafólk í stáliðnaði, og ber þeirri stofnun þá að veita þeim slíkar bætur.

2. Ef bætur sem greiddar eru til verkamanna í námum eða verkamanna í sambærilegum störfum samkvæmt sérstöku bótakerfi eru hagstæðari, geta þeir eða aðstandendur þeirra sjálfir ákveðið hvort þeir snúa sér til stofnunar sem hefur umsjón með því bótakerfi eða til stofnunar sem hefur umsjón með bótakerfi fyrir verkamenn í stáliðnaði og er næst þeim í því aðildarríki þar sem þeir dvelja eða eru búsettir. Í seinna tilvikinu skal hlutaðeigandi stofnun vekja athygli viðkomandi á því að snúi hann sér til stofnunar sem hefur umsjón með ofangreindu sérkerfi fái hann meiri bætur; enn fremur skal hún upplýsa hann um heiti og heimilisfang þeirrar stofnunar.

Framkvæmd 3. mgr. 35. gr. reglugerðarinnar

33. gr.

Hvernig meta skal bótatímabil í öðru aðildarríki

Stofnun sem ber að greiða bætur getur farið þess á leit við stofnun í öðru aðildarríki, vegna framkvæmdar 3. mgr. 35. gr. reglugerðarinnar, að hún veiti upplýsingar um tímabil sem hún hefur þegar greitt bætur fyrir vegna sömu veikinda eða meðgöngu og fæðingar.

Endurgreiðsla þar til bærrar stofnunar vegna kostnaðar sem stofnað var til á meðan á dvöl í öðru ríki stóð

34. gr.

1. Ef ekki er unnt að ganga frá formsatriðum, sem kveðið er á um í 20. (1., 2., og 5. mgr.) og 21., 23. og 31. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar, á meðan á dvöl launþegans í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki stendur, skal kostnaður hans endurgreiddur að beiðni hans af þar til bærrí stofnun á dvalarstað.

2. Stofnun á dvalarstað skal að beiðni þar til bærrar stofnunar leggja fram nauðsynlegar upplýsingar um upphæð slíkra greiðslna.

3. KAFLI

ÖRORKA, ELLI OG ANDLÁT (LÍFEYRIR)

Kröfur um bæt看ur og umfjöllun þeirra

35. gr.

Kröfur um örorkubætur þegar launþegi hefur einungis verið tryggður samkvæmt löggjöf sem er tilgreind í III. viðauka í reglugerðinni, og í því tilviki sem greint er frá í 2. mgr. 40. gr. reglugerðarinnar

1. Til að eiga rétt á bótum samkvæmt 37., 38. og 39. gr. reglugerðarinnar, að meðtöldum tilvikunum sem um getur í 40. (2. mgr.), 42. (1. mgr.) og 42. gr. (2. mgr.) reglugerðarinnar, skal launþegi leggja fram kröfu annaðhvort hjá þeirri stofnun í aðildarríkinu sem hann heyrði undir þegar hann varð óvinnufær er leiddi til örorku eða þess að örorka jókst eða til stofnunar á búsetustað sem skal senda kröfuna til fyrri stofnunarinnar þar sem fram kemur hvaða dag krafan var lögð inn; síðan skal litið á þann dag sem eiginlegan skiladag kröfunnar til fyrri stofnunarinnar. Hafi sjúkrabætur í peningum hins vegar verið greiddar skal sá dagur er slíkar greiðslur féllu niður, þar sem við á, teljast skiladagur kröfu um lífeyri.

2. Í þeim tilvikum sem um getur í b-lið 1. mgr. 41. gr. reglugerðarinnar skal sú stofnun sem krefjandi var síðast tryggður hjá tilkynna stofnuninni sem upphaflega bar að greiða bæturnar um upphæð bóta sem hlutaðeigandi á rétt á samkvæmt löggjöf sem hún starfar eftir svo og um það hvenær greiðslur skulu hefjast. Frá og með þeim degi skulu bætur sem hlutaðeigandi átti rétt á áður en örorkan ágerðist felldar niður eða lækkaðar, þó ekki meira en sem nemur þeirri viðbótarfjárhæð sem vísað er til í c-lið 1. mgr. 41. gr. reglugerðarinnar.

3. 2. mgr. á ekki við í því tilviki sem vísað er til í d-lið 1. mgr. 41. gr. reglugerðarinnar. Í slíku tilviki skal stofnun sú sem krefjandinn var síðast tryggður hjá leita upplýsinga hjá stofnun í Hollandi um upphæð sem viðkomandi á rétt á frá hlutaðeigandi stofnun.

36. gr.

Kröfur um elli- og eftirlífendabætur (að undanskildum munaðarleysingjábótum) og örorkubætur sem falla ekki undir 35. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar

1. Hlutaðeigandi einstaklingur skal leggja fram kröfu hjá stofnun á búsetustað eins og ráð er fyrir gert í löggjöfinni sem hún starfar eftir til þess að fá bætur samkvæmt 40.–51. gr. í reglugerðinni, að undanskildum þeim tilvikum sem vísað er til í 35. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar. Hafi launþegi ekki lokið tryggingatímabilum samkvæmt þessari

löggjöf, skal stofnun á búsetustað senda kröfuna áfram til stofnunar sem starfar samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem krefjandi heyrði síðast undir og tilgreina dagsetningu kröfunnar. Gildir dagsetningin sem skiladagur kröfu hjá síðarnefndu stofnuninni.

2. Hafi krefjandi ekki lokið tryggingatímabilum á yfirráðasvæði þess aðildarríkis þar sem hann er búsettur, getur hann sent kröfu sína til stofnunar sem starfar samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem hann heyrði síðast undir.

3. Sé krefjandi búsettur á yfirráðasvæðis ríkis sem ekki er aðildarríki, skal hann leggja inn kröfu hjá þar til bætti stofnun sem starfar samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem hann heyrði síðast undir.

Sendi krefjandi kröfu sína til stofnunar í aðildarríki þar sem hann er ríkisborgari, skal hún senda kröfuna áfram til þar til berrar stofnunar.

4. Krafa um bætur sem send er til stofnunar í einu aðildarríki felur í sér að bótum er sjálfkrafa úthlutað samtímis samkvæmt löggjöf allra hlutaðeigandi aðildarríkja þar sem krefjandi hefur fullnægt skilyrðum fyrir bótarétti nema krefjandi, samkvæmt 2. mgr. 44. gr. reglugerðarinnar, fari fram á að greiðslu ellilífeyris sem hann á rétt á sé frestað.

37. gr.

Skjöl og upplýsingar sem skulu fylgja bótakröfum sem vísað er til í 36. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar

Um kröfur sem falla undir 36. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar gilda eftirfarandi reglur:

a) kröfunni skal skila á þar til gerðum eyðublöðum ásamt nauðsynlegum fylgiskjölum, eins og mælt er fyrir um í löggjöf:

i) þess aðildarríkis þar sem krefjandi er búsettur, í því tilviki sem greint er frá í 1. mgr. 36. gr.;

ii) þess aðildarríkis sem launþeginn heyrði síðast undir, í því tilviki sem greint er frá í 2. og 3. mgr. 36. gr.;

b) allar upplýsingar sem krefjandi veitir skulu staðfestar með löggiltum fylgiskjölum eða af lögbærum aðilum í því aðildarríki þar sem hann er búsettur;

- c) krefjandi skal veita upplýsingar, að því marki sem unnt er, um stofnun eða stofnanir sem sjá um örorku- eða dánarbætur (lífeyri) í þeim löndum þar sem hann hefur verið tryggður, eða um vinnuveitanda eða vinnuveitendur sem hann hefur starfað hjá í einhverju aðildarríki, með því að leggja fram þau starfsvottorð sem hann kann að hafa undir höndum;
- d) fari krefjandi, samkvæmt 2. mgr. 44. gr, fram á frestun á ellilífeyri sem hann á rétt á samkvæmt löggjöf eins aðildarríkis eða fleiri, skal hann tilgreina þá löggjöf sem hann vill heyra undir.

38. gr.

Staðfestar yfirlýsingar um aðstandendur launþega sem taka verður tillit til við ákvörðun bóta

1. Krefjandi skal leggja fram staðfesta yfirlýsingu um aðstandendur sína, aðra en börn, sem búsettir eru á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en þess þar sem stofnunin sem ber ábyrgð á að veita bæturnar er til þess að fá bætur samkvæmt 4. mgr. 39. gr. eða 3. mgr. 47. gr.

Sjúkratryggingastofnun á búsetustað fjölskyldunnar eða önnur stofnun sem er tilnefnd af þar til bæru yfirvaldi í búseturíki fjölskyldunnar skal gefa út staðfestu yfirlýsinguna. Önnur og þriðja undirgrein 2. mgr. 25. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar gilda á hliðstæðan hátt.

Í staðinn fyrir hina staðfestu yfirlýsingu sem kveðið er á um í 1. mgr. getur stofnun sem ber að greiða bætur krafist krefjanda um nýlegt vottorð um borgaralega réttarstöðu aðstandenda hans, annarra en barna, sem eru búsettir á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en þess þar sem hlutaðeigandi stofnun er.

2. Geri sú löggjöf sem hlutaðeigandi stofnun starfar eftir ráð fyrir því að fjölskyldan búi undir sama þaki og krefjandinn, í því tilvikum sem greint er frá í 1. mgr., skal krefjandinn leggja fram skjöl til staðfestingar því að krefjandi sendi reglulega hluta tekna sinna til þeirra aðstandenda sem fullnægja ekki fyrrgreindu skilyrði en eru þrátt fyrir það að mestu leyti á framfæri hans.

39. gr.

Mat á kröfum vegna örorkubóta hafi launþegi einungis verið tryggður samkvæmt löggjöf sem tilgreind er í III. viðauka í reglugerðinni

1. Hafi stofnun viðurkennt kröfu launþega um örorkubætur, samkvæmt ákvæðum 1. mgr. 37. gr. reglugerðarinnar, skal hún óska eftir, þegar þörf krefur, staðfestri yfirlýsingu frá þeirri tryggingastofnun sem hann var síðast tryggður hjá um þau tryggingatímabil sem hann hefur lokið samkvæmt löggjöfinni sem sú stofnun starfar eftir.

2. Þar sem nauðsynlegt er að taka til greina tryggingatímabil sem liðin eru samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis til að fullnægja skilyrðum hins lögbæra ríkis, gilda ákvæði 1. mgr. á hliðstæðan hátt.

3. Sú stofnun sem hefur fjallað um mál krefjanda skal koma skjölum um hann áleiðis til þeirrar stofnunar sem hann var síðast tryggður hjá í því tilvikum sem greint er frá í 3. mgr. 39. gr. reglugerðarinnar.

4. 41.–50. gr. í framkvæmdarreglugerðinni ná ekki til umfjöllunar um þær kröfur sem greint er frá í 1., 2. og 3. mgr.

40. gr.

Örorkumat

Við mat á örorku skal stofnun hafa hliðsjón af skjölum, lækniískýrslum og upplýsingum sem hún fær frá stofnun í öðru aðildarríki. Þó áskilur hver stofnun sér rétt til þess að láta lækni að eigin vali skoða krefjanda, nema í þeim tilvikum þar sem 3. mgr. 43. gr. gildir.

Athugun á kröfum vegna örorku-, elli-, og eftirlifendabóta í þeim tilvikum sem frá er greint í 36. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar

41. gr.

Úrskurður um hvaða stofnun skal fjalla um kröfur

1. Sú stofnun sem fengið hefur bótakröfur samkvæmt 36. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar skal taka þær til athugunar (hér eftir kölluð „umsagnarstofnun“).

2. Umsagnarstofnun skal tilkynna öllum hlutaðeigandi stofnunum um bótakröfur á þar til gerðum eyðublöðum, þannig að þær geti allar tekið kröfurnar til athugunar tafarlaust.

42. gr.

Eyðublöð sem nota skal við athugun á bótakröfum

1. Þegar bótakröfur eru teknar til athugunar skal umsagnarstofnun nota eyðublöð þar sem meðal annars kemur fram staðfest samantekt allra tryggingatímabila sem launþegi hefur lokið samkvæmt löggjöf hlutaðeigandi ríkja.

2. Þessi eyðublöð koma í stað fylgiskjala þegar þau eru send til stofnunar í öðru aðildarríki.

43. gr.

Málsmeðferð sem ber að fylgja við athugun á kröfu

1. Umsagnarstofnun skal skrá öll tryggingatímabil sem lokið hefur verið samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir á eyðublaðið sem kveðið er á um í 1. mgr. 42. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar og skal afrit af því sent til stofnunar sem veitir örorku-, elli- og dánarbætur (lífeyri) og launþegi hefur verið tryggður hjá ásamt öllum starfsvottorðum sem krefjandi kann að leggja fram.

2. Eigi einungis ein önnur stofnun í hlut skal hún útfylla eyðublaðið með því að taka fram:

- a) tryggingatímabil sem hefur verið lokið samkvæmt þeirri löggjöf sem stofnunin starfar eftir;
- b) bótaupphæð sem krefjandi getur fengið sé einungis tekið tillit til ofangreindra tryggingatímabila;
- c) viðmiðunarfjárhæð og raunverulega fjárhæð bóta sem reiknuð er samkvæmt 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar.

Eyðublað með viðeigandi upplýsingum skal senda aftur til umsagnarstofnunarinnar.

Ef réttur til bóta er einungis fenginn með tilliti til þeirra tryggingatímabila sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf sem stofnun í seinna ríkinu starfar eftir, og hægt er að reikna

bótaupphæð vegna þeirra án tafar, þar eð sá útreikningur sem greint er frá í c-lið krefst talsvert lengri tíma, skal senda eyðublaðið til baka til umsagnarstofnunar ásamt þeim upplýsingum sem greint er frá í a- og b-lið; senda ber þær upplýsingar sem greint er frá í c-lið til umsagnarstofnunar við fyrsta tækifæri.

3. Eigi tvær eða fleiri stofnanir hlut að máli skal hver þeirra fylla út umrætt eyðublað og greina frá tryggingatímabilum sem lokið hefur verið samkvæmt þeirri löggjöf sem þær starfa eftir og skal þeim skilað til umsagnarstofnunar.

Ef bótaréttur er áunninn með því að taka til greina tryggingatímabil sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf sem ein eða fleiri þessara stofnana starfa eftir og sé unnt að ákveða bótaupphæð vegna þeirra án tafar, skal tilkynna umsagnarstofnun samtímis um upphæðina og tryggingatímabilin; verði einhver töf á útreikningi skal tilkynna umsagnarstofnun um upphæðina um leið og hún hefur verið ákveðin.

Þegar umsagnarstofnun hefur fengið öll þau eyðublöð sem gefa upplýsingar um tryggingatímabil og, þar sem við á, upphæð eða upphæðir sem viðkomandi á rétt á samkvæmt löggjöf eins eða fleiri hlutaðeigandi aðildarríkja, skal hún senda afrit af eyðublöðum útfylltum á þennan hátt til hlutaðeigandi stofnana og skal hver þeirra síðan tilgreina viðmiðunarfjárhæð og bótaupphæð, sem reiknaðar eru samkvæmt 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar, og senda til baka til umsagnarstofnunar.

4. Umsagnarstofnun skal strax og ljóst er, að fengnum upplýsingunum sem greint er frá í 2. eða 3. mgr., að beita þurfi 40. (2.mgr.) eða 48. gr. (2. eða 3. mgr.) reglugerðarinnar tilkynna hlutaðeigandi stofnunum um það.

5. Í því tilviki sem greint er frá í d-lið 37. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar skulu þær stofnanir í aðildarríkjunum, sem krefjandi hefur heyrt undir og hafa tekið við umsókn hans um frestun bótagreiðslna, einungis skrá á eyðublaðið sem kveðið er á um í 1. mgr. 42. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar þau tryggingatímabil sem krefjandi hefur lokið samkvæmt þeirri löggjöf sem stofnanirnar starfa eftir.

44. gr.

Stofnun sem hefur vald til að ákveða örorkustig

1. Einungis umsagnarstofnun hefur heimild þá sem kveðið er á um í 3. mgr. 40. gr. reglugerðarinnar til að meta örorkustig krefjanda, þó með fyrirvara um ákvæði 2. og 3. mgr. Skal hann taka slíka ákvörðun, eftir því sem við á, með tilliti til 45. gr. reglugerðarinnar um leið og hann getur metið hvort skilyrðum um bótarétt sé fullnægt samkvæmt þeirri löggjöf sem hann starfar eftir. Tilkynna skal hlutaðeigandi stofnunum um slíka ákvörðun þegar í stað.

2. Hafi skilyrðum um bótarétt (öðrum en þeim sem lúta að örorkumati) ekki verið fullnægt samkvæmt löggjöf sem umsagnarstofnun starfar eftir, að teknu tilliti til ákvæða 45. gr. reglugerðarinnar, skal umsagnarstofnun tilkynna það þeirri stofnun sem sér um örorkubætur og launþeginn heyrði síðast undir löggjöf hjá.

Sú stofnun skal hafa vald til að meta örorkustig krefjanda hafi skilyrðum til bóta verið fullnægt samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir og skal hún þegar í stað tilkynna hlutaðeigandi stofnunum um ákvörðun sína.

3. Nauðsynlegt getur reynst að vísa málinu aftur með sömu skilmálum krefur til stofnunar sem ber ábyrgð á örorkubótum í því aðildarríki sem launþeginn heyrði fyrst undir löggjöf hjá.

45. gr.

Bótagreiðslur til bráðabirgða og fyrirframgreiddar bætur

1. Staðfesti umsagnarstofnun rétt krefjanda til bóta samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir, án þess að taka til greina þau tryggingatímabil sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja, skal hún strax greiða slíkar bætur til bráðabirgða.

2. Komi í ljós að krefjandi á ekki rétt á bótum samkvæmt 1. mgr., en þær upplýsingar sem umsagnarstofnun voru afhentar samkvæmt 2. og 3. mgr. 43. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar sýna að hlutaðeigandi á rétt til bóta samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis þegar einungis er tekið tillit til þeirra tryggingatímabila sem lokið hefur verið samkvæmt þeirri löggjöf, skal sú stofnun sem starfar samkvæmt umræddri löggjöf greiða slíkar bætur til bráðabirgða jafnskjótt og umsagnarstofnun hefur tilkynnt henni að hún sé bóta-skyld.

3. Hafi hlutaðeigandi í því tilviki sem vísað er til í 2. mgr. öðlast rétt til bóta samkvæmt löggjöf fleiri en eins aðildarríkis, þegar einungis er tekið tillit til þeirra tryggingatímabila sem lokið hefur verið samkvæmt löggjöf hvers ríkis fyrir sig, skal sú stofnun sem fyrst tilkynnti umsagnarstofnun um þann rétt bera ábyrgð á bótagreiðslu til bráðabirgða; ber umsagnarstofnun að tilkynna hlutaðeigandi stofnunum um það.

4. Stofnun sem ber að greiða bætur samkvæmt 1., 2. eða 3. mgr. skal tilkynna krefjanda um það hið fyrsta, og jafnframt vekja athygli hans á því að sú ráðstöfun er til bráðabirgða og að ekki er hægt að áfrýja ákvörðuninni.

5. Nú á krefjandi engan rétt til bráðabirgðabóta samkvæmt 1., 2. eða 3. mgr., en síðar koma fram upplýsingar um að hlutaðeigandi eigi rétt á þeim samkvæmt 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar, og skal umsagnarstofnun þá greiða honum fyrirfram viðeigandi bætur sem hægt er að krefjast endurgreiðslu á og skal upphæðin vera sem næst þeirri sem líklegt má telja að hann fengi samkvæmt 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar.

6. Tvö aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta samþykkt að greiða bráðabirgðabætur á annan hátt þegar einngöngu er um að ræða stofnanir í hlutaðeigandi ríkjum.

Slíkar samþykktir skal tilkynna til framkvæmdaráðsins.

46. gr.

Útreikningur bóta þegar tryggingatímabil skarast

1. Þegar reikna skal út viðmiðunarfjárhæð og raunverulega fjárhæð bóta samkvæmt a- og b-liðum 2. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar, skulu reglurnar sem kí b-, c- og d-liðum 1. mgr. 15. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar gilda.

Við raunverulegu fjárhæðina skal bætt upphæð sem svarar til tímabila frjálsra eða frjálsra viðvarandi trygginga og skal hún ákveðin í samræmi við þá löggjöf sem gildir um þau tryggingatímabil sem liðin eru.

2. Að því er varðar 3. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar skal ekki taka tillit til bótaupphæða sem tilkomnar eru vegna tímabila frjálsra eða frjálsra viðvarandi trygginga.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda á hliðstæðan hátt þegar um er að ræða frjálsar viðvarandi tryggingar sem vísað er til í annarri undirgrein 3. mgr. 15. gr. reglugerðarinnar.

Iðgjöld sem ekki eru metin samkvæmt b-lið 1. mgr. 15. gr. í framkvæmdarreglugerðinni skal meta þegar reiknaðar eru viðbótarfjárhæðir vegna frjálsra viðvarandi trygginga samkvæmt þýskri löggjöf. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda á hliðstæðan hátt.

47. gr.

Lokaútreikningur bótaupphæða sem stofnunum ber að veita samkvæmt 3. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar

Umsagnarstofnun skal reikna út og tilkynna hlutaðeigandi stofnunum um lokaupphæð bóta sem hverri stofnun ber að veita í því tilviki sem greint er frá í annarri undirgrein 3. mgr. 46. gr. reglugerðarinnar.

48. gr.

Ákvarðanir stofnana tilkynntar krefjanda

1. Lokaákvörðunum allra hlutaðeigandi stofnana skal koma áleiðis til umsagnarstofnunar — að teknu tilliti til tilkynningarinnar sem greint er frá í 47. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar eftir því sem við á. Í niðurstöðum skal koma fram hvaða lagaúrræðum og áfrýjunarfresti er gert ráð fyrir í hlutaðeigandi löggjöf.

Eftir að umsagnarstofnun fær niðurstöðurnar í hendur skal hún senda krefjanda samantekt um þær á hans eigin tungumáli ásamt afriti af fyrrgreindum ákvörðunum. Krefjandi hefur tiltekinn frest til að áfrýja þeim frá þeim degi er hann fær samantektina í hendur.

2. Umsagnarstofnun skal um leið og hún sendir krefjanda samantektina sem greint er frá í 1. mgr., senda afrit til hlutaðeigandi stofnana ásamt afritum af niðurstöðum hinna stofnananna.

49. gr.

Endurútreikningur bóta

1. 45. og 47. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar gilda á hliðstæðan hátt við beitingu 2. og 3. mgr. 49. gr. og 2. mgr. 51. gr. reglugerðarinnar.

2. Verði þörf á að endurreikna, stöðva eða fella niður bætur tímabundið, skal stofnun sem hefur tekið slíka ákvörðun tilkynna það bótaþeganum þá þegar og jafnframt öllum stofnunum þar sem hann hefur öðlast rétt til bóta, með milligöngu umsagnarstofnunar ef þurfa þykir. Í ákvörðuninni skal koma fram hvaða lagaúrræðum og áfrýjunarfresti gert er ráð fyrir í hlutaðeigandi löggjöf. Hlutaðeigandi einstaklingur hefur frest til að áfrýja ákvörðuninni frá þeim degi er hann fær samantektina í hendur.

50. gr.

Ráðstafanir til að flýta fyrir úthlutun bóta

1. a) i) Þegar launþegi sem er ríkisborgari í einu aðildarríki en heyrir undir löggjöf annars aðildarríkis lætur skrá sig hjá stofnun sem ber að greiða lífeyri í síðarnefnda ríkinu skal hún með öllum tiltækum leiðum senda stofnun sem lögbær yfirvöld í aðildarríkinu (starfsríki launþegans) tilnefna allar persónuupplýsingar um launþegann, fyrsta starfsdag hans, heiti þar til bærrar stofnunar og trygginganúmer sem hún hefur úthlutað honum.
- ii) Þar til bær stofnun sem vísað er til í i-lið skal einnig, eftir því sem hægt er, senda allar upplýsingar sem greitt og flýtt gætu fyrir úthlutun lífeyris til þeirrar stofnunar sem tilnefnd er samkvæmt ákvæðum i-liðar.
- iii) Slíkar upplýsingar skal senda samkvæmt fyrirmælum sem framkvæmdaráð setur, til stofnunar sem lögbær yfirvöld hlutaðeigandi aðildarríkis hafa tilnefnt.
- iv) Við framkvæmd ákvæða i-, ii- og iii-liða teljast ríkisfangslausir einstaklingar og flóttamenn eiga ríkisfang í því aðildarríki þar sem þeir heyrðu fyrst undir löggjöf hjá.

- b) Hlutaðeigandi stofnanir skulu að beiðni hlutaðeigandi einstaklings eða þeirrar stofnunar sem hann er tryggður hjá taka saman tryggingasögu hans og skal hún hefjast ekki seinna en einu ári áður en hlutaðeigandi nær eftirlaunaaldri.

2. Framkvæmdaráðið setur reglur um hvernig framkvæma skuli 1. mgr.

Eftirlit og læknisskoðanir

51. gr.

1. Þegar einstaklingur sem þiggur bætur, þar með taldar:

- a) örorkubætur,
- b) ellilífeyri sem veittur er þegar viðkomandi verður óvinnufær,
- c) ellilífeyri sem veittur er rosnum atvinnulausum einstaklingum,
- d) ellilífeyri sem veittur er þegar einstaklingur hættir að stunda atvinnustarfsemi,
- e) eftirlifendabætur sem veittar eru vegna örorku eða þegar viðkomandi verður óvinnufær,
- f) bætur sem veittar eru með því skilyrði að tekjur viðtakanda fari ekki yfir tiltekin mörk,

dvelur eða er búsettur í öðru aðildarríki en því þar sem sú stofnun sem er ábyrg fyrir greiðslum er staðsett, skal stofnun á dvalar- eða búsetustað viðtakanda skipuleggja eftirlit og læknisskoðanir, að beiðni fyrrnefndrar stofnunar, samkvæmt málsmæðferð sem mælt er fyrir um í löggjöf sem sú stofnun starfar eftir. Stofnun sem er ábyrg fyrir greiðslum hefur þó rétt til að ákveða hvaða læknir skoðar viðtakandann.

2. Stofnun á dvalar- eða búsetustað skal senda skýrslu til þeirrar stofnunar sem fór fram á eftirlitið eða skoðunina og er ábyrg fyrir greiðslum verði það uppvíst að viðtakandi, sem greint er frá í 1. mgr., sé í starfi eða hafi tekjur umfram leyfileg mörk á meðan hann þiggur bætur. Í þessari skýrslu skal meðal annars koma fram hvers eðlis starf hlutaðeigandi er, hve miklar tekjur hann hefur haft undanfarinn ársfjórðung, eðlilegar tekjur greiddar launþega á viðkomandi svæði í sambærilegri stöðu og hlutaðeigandi gegndi

áður en hann varð öryrki á viðmiðunartímabili sem stofnun sem ábyrg er fyrir greiðslum ákveður og, eftir því sem við á, álit sérfræðings á heilsu hlutaðeigandi einstaklings.

52. gr.

Ef launþegi endurheimtir rétt til bóta, sem hafa verið stöðvaðar tímabundið, á meðan hann er búsettur í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki, skulu hlutaðeigandi stofnanir skiptast á öllum upplýsingum er lúta að greiðslum bóta að nýju.

Greiðslur bóta

53. gr.

Útborgun bóta

1. Ef sú stofnun sem er ábyrg fyrir bótagreiðslum í aðildarríki borgar ekki milliliðalaust til bótaþega sem eru búsettir á yfirráðasvæði annars aðildarríkis þær bætur sem þeir eiga rétt á, skal samskiptastofnun þess aðildarríkis eða stofnun á búsetustað þeirra sem eiga rétt á bótum samkvæmt ákvæðum 54.– 58. gr. í framkvæmdarreglugerðinni greiða þessar bætur að beiðni þeirrar stofnunar sem ber ábyrgð á greiðslum; ef sú stofnun sem er ábyrg fyrir greiðslum greiðir bæturnar beint til bótaþega skal hún tilkynna stofnun á búsetustað um það. Í 6. viðauka er greint frá því hvernig háttáð er greiðslu bóta í einstökum aðildarríkjum.

2. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta samið um aðra tilhögun bótagreiðslna í tilvikum þar sem þar til bærar stofnanir þessara aðildarríkja eiga einar hlut að máli. Slíkt samkomulag skal tilkynna framkvæmdaráðinu.

3. Ákvæði samkomulags um bótagreiðslur sem eru í gildi daginn áður en reglugerðin tekur gildi skulu gilda áfram að því tilskildu að þau séu tilgreind í 5. viðauka.

54. gr.

Greiðslustofnun tilkynnt um greiðsluáætlun bóta

Sú stofnun sem ber ábyrgð á greiðslu bóta skal senda samskiptastofnun í því aðildarríki þar sem bótaþegi er búsettur, eða stofnun á búsetustað (báðar kallaðar „greiðslustofnun“ héðan í frá), nákvæma greiðsluáætlun og skal hún berast

greiðslustofnun eigi síðar en tuttugu dögum fyrir þann dag sem bæturnar eiga að koma til útborgunar.

að nýju, skal greiðslustofnun tilkynna umræddri stofnun um dagsetningu þess.

55. gr.

Greiðslur sem leggjast skulu inn á reikning greiðslustofnunar

1. Stofnun sem ber ábyrgð á greiðslu bóta skal, tíu dögum fyrir greiðsludag þeirra, greiða þá upphæð sem tilgreind er í greiðsluáætlun þeirri sem getið er í 54. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar, í gjaldmiðli eigin aðildarríkis. Greiðslur skulu fara í gegnum seðlabanka eða annan banka í viðkomandi aðildarríki inn á reikning sem seðlabanki eða annar banki í aðildarríki greiðslustofnunar stofnar fyrir hennar hönd. Með slíkri greiðslu innir stofnunin skyldur sínar af hendi. Skal hún jafnframt tilkynna greiðslustofnun um innborgunina.

2. Bankinn sem tekur við greiðslunni skal færa greiðslustofnun hana til tekna í gjaldmiðli þess aðildarríkis sem hún hefur aðsetur sitt í.

3. Heiti og aðsetur banka í 1. mgr. koma fram í 7. viðauka.

56. gr.

Bætur sem greiðslustofnun greiðir bótaþegum

1. Greiðslustofnun skal greiða bótaþega bætur tilgreindar í greiðsluáætlun þeirri sem vísað er til í 54. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar fyrir hönd stofnunar sem ábyrg er fyrir bótunum. Slíkar greiðslur skulu fara fram samkvæmt fyrirmælum laga sem greiðslustofnun starfar eftir.

2. Greiðslustofnun, eða stofnun sem hún tilnefnir, skal hætta öllum bótagreiðslum fá hún upplýsingar um atvik sem réttlætir tímabundna stöðvun eða niðurfellingu bóta. Þetta á einnig við í þeim tilvikum þegar bótaþegi flyst búferlum til annars aðildarríkis.

3. Greiðslustofnun skal tilkynna þeirri stofnun sem ábyrg er fyrir greiðslu um ástæðu fyrir því að greiðslum var hætt. Látist bótaþegi eða maki hans, eða giftist ekkil eða ekkja

57. gr.

Uppgjör vegna greiðslna sem vísað er til í 56. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar

1. Gera skal upp reikninga vegna greiðslna sem vísað er til í 56. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar í lok hvers bótatímabils til þess að unnt sé að ákvarða þær upphæðir sem hafa þegar verið greiddar einstaklingum sem eiga rétt til bóta, eða viðurkenndum umboðsmanni, og þær sem eru ógreiddar.

2. Leita skal staðfestingar á að heildarupphæðin, rituð bæði í tölustöfum og bókstöfum, í gjaldmiðli aðildarríkis greiðslustofnunar, sé í samræmi við bótaupphæð sem greiðslustofnun hefur greitt og skal hún árituð af fulltrúa greiðslustofnunarinnar.

3. Greiðslustofnun ber að tryggja að bótagreiðslur fari fram á tilskilinn hátt.

4. Mismunurinn á upphæð bóta sem stofnun ábyrg fyrir greiðslum hefur borgað, sem reiknaður er í gjaldmiðli þess aðildarríkis þar sem stofnunin er, og upphæð greiðslna sem greiðslustofnun hefur innt af hendi, skal dreginn frá eða honum bætt við upphæð sem stofnun ábyrg fyrir greiðslu á eftir að gera skil á.

58. gr.

Kostnaður vegna bótagreiðslna

Greiðslustofnun hefur endurkröfurétt gagnvart viðtakendum vegna kostnaðar við útborgun bóta, að meðtöldum póst- og bankakostnaði, samkvæmt skilmálum laga sem hún starfar eftir.

59. gr.

Tilkynning um búferlaflutninga bótaþega

Þegar bótaþegi, sem á rétt á bótum samkvæmt löggjöf eins eða fleiri aðildarríkja flyst búferlum frá einu aðildarríki til annars ber að tilkynna það stofnun eða stofnunum sem ábyrgar eru fyrir bótum svo og greiðslustofnun.

4. KAFLI

VINNUSLYS OG ATVINNUSJÚKDÓMAR

Framkvæmd 52. og 53. gr. reglugerðarinnar

60. gr.

Aðstoð þegar hlutaðeigandi er búsettur í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

1. Launþegi skal skila til stofnunar á búsetustað staðfestri yfirlýsingu um rétt sinn til aðstoðar samkvæmt a-lið 52. gr. reglugerðarinnar. Þar til bær stofnun gefur út slíka staðfesta yfirlýsingu eftir að hafa fengið nauðsynlegar upplýsingar frá vinnuveitanda, eftir því sem við á. Launþeginn verður þar að auki að afhenda stofnun á búsetustað staðfestingu á því að hann hafi tilkynnt um vinnuslys eða atvinnusjúkdóm, geri lög in í hinu lögbæra ríki ráð fyrir því. Skili launþegi ekki þessum skjölum, verður stofnunin á búsetustað að útvega sér þau frá þar til bærri stofnun milliliðalaust og veita launþeganum aðstoð samkvæmt löggjöf um sjúkratryggingar á meðan bedið er eftir þeim.

2. Þessi staðfesta yfirlýsing gildir þangað til stofnuninni á búsetustað fær tilkynningu um að hún hafi verið felld úr gildi. Sé yfirlýsingin hins vegar gefin út af franski stofnun gildir hún einungis í þrjá mánuði frá útgáfudegi og þarf að endurnýja hana á þriggja mánaða fresti.

3. Ef um er að ræða launþega í árstíðabundnum störfum, skal staðfesta yfirlýsingin sem kveðið er á um í 1. mgr. gilda út væntanlegan ráðningartíma hans, nema þar til bær stofnun tilkynni stofnun á búsetustað um ógildingu hennar.

4. Launþegi verður að leggja fram þau vottorð og fylgiskjöl sem krafist er til að aðstoð sé látin í té samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis þar sem hann er búsettur þegar hann sækir um aðstoð.

5. Leggist launþegi inn á sjúkrahús, ber stofnun á búsetustað hans að tilkynna, innan þriggja daga frá því að hún fær vitneskju um það, þar til bærri stofnun um innlagnardag, áætlaða lengd sjúkrahússvistar og útskriftardag hans af sjúkrahúsi.

6. Stofnun á búsetustað skal tilkynna þar til bærri stofnun fyrirfram um allar ákvarðanir sem lúta því að láta í té aðstoð af því tagi sem fram kemur í skránni sem greint er frá í 2. mgr. 24. gr. reglugerðarinnar og kemur nauðsynlegum fylgiskjölum áleiðis til þeirrar stofnunar. Þar til bær stofnun hefur fimmtán daga frest frá þeim degi er tilkynningin er send til að bera fram mótmæli og færa rök að slíkum mótmælum; hafi engin slík mótmæli borist að þeim tíma liðnum skal stofnun á búsetustað veita aðstoðina. Neyðist stofnun á búsetustað til að veita slíkar bætur í bráðatilviki, skal hún tilkynna það þar til bærri stofnun án tafar.

7. Launþega ber að tilkynna stofnun á búsetustað um allar breytingar á högum sínum sem gætu haft áhrif á rétt hans til aðstoðar, svo sem ef hann hættir að vinna eða skiptir um starf eða ef hann flyst búferlum eða skiptir um dvalarstað. Þar til bærri stofnun ber einnig að tilkynna stofnun á búsetustað um að launþegi sé ekki lengur tryggður eða hafi ekki lengur rétt til aðstoðar. Stofnun á búsetustað getur hvenær sem bedið er um upplýsingar frá þar til bærri stofnun um tryggingar launþega eða rétt hans til aðstoðar.

8. Þegar um er að ræða launþega sem sækja vinnu yfir landamæri eða aðstandendur þeirra er lyfjavörum, sáraumbúðum, gleraugum og minni hjálpartækjum úthlutað og greiningar og prófanir á rannsóknastofum gerðar eingöngu í því aðildarríki þar sem gefin voru fyrirmæli um slíkt í samræmi við löggjöf þess.

9. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta samþykkt að taka upp önnur framkvæmdarákvæði að fengnu áliti framkvæmdaráðsins.

61. gr.

Bætur í peningum aðrar en lífeyrir ef hlutaðeigandi er búsettur í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

1. Til að eiga kost á bótum í peningum öðrum en lífeyri samkvæmt b-lið 52. gr. reglugerðarinnar verður launþegi, innan þriggja daga frá því að hann varð óvinnufær, að sækja um þær til stofnunar á búsetustað með því að leggja fram tilkynningu um að hann hafi hætt í starfi eða, ef þess er krafist í löggjöfinni sem þar til bær stofnun eða stofnun á búsetustað starfar eftir, vottorð gefið út af læknum sem annast hann um að hann sé ekki lengur vinnufær.

2. Gefi hlutaðeigandi læknar í búsetulandinu ekki út vottorð um það að launþegi sé óvinnufær, skal hann leita beint til stofnunar á búsetustað innan þeirra tímamarka sem sett eru löggjöfnni sem stofnunin starfar eftir.

Sú stofnun skal þegar í stað fá staðfestingu læknis og gefa út vottorð það sem vísað er til í 1. mgr. Í slíku vottorði skal tilgreina hversu lengi hlutaðeigandi verði að líkindum óvinnufær og skal það sent til hinnar þar til bærú stofnunar þegar í stað.

3. Í þeim tilvikum þar sem ákvæði 2. mgr. eiga ekki við skal stofnun á búsetustað sjá til þess við fyrsta tækifæri, og eigi síðar en þremur dögum eftir að launþegi leitar til hennar, að launþeginn fái læknisskoðun eins og hann væri tryggður hjá þeirri stofnun. Í skýrslu læknis skal koma sérstaklega fram hversu lengi ástandið hlutaðeigandi verði að líkindum óvinnufær og skal stofnun á búsetustað senda skýrsluna til þar til bærrar stofnunar innan þriggja daga frá því að læknisskoðunin fer fram.

4. Stofnun á búsetustað skal síðan sjá um nauðsynlegt eftirlit með launþega eða læknisskoðanir eins og hann væri tryggður hjá þeirri stofnun. Stofnunin skal undir eins og hún fær vitneskju um að launþeginn sé fær til vinnu á ný tilkynna honum og þar til bærrar stofnun um það og jafnframt tilkynna frá og með hvaða degi launþegi telst vinnufær. Tilkynningin sem send er til launþega gildir sem ákvörðun hinnar þar til bærú stofnunar, samanber þó ákvæði 6. mgr.

5. Þar til bær stofnun áskilur sér í öllum tilvikum rétt til að láta lækni sem hún sjálf velur skoða hlutaðeigandi einstakling.

6. Ákveði þar til bær stofnun að greiða ekki bætur í peningum á þeim forsendum að launþegi hafi ekki fullnægt öllum formsatriðum sem mælt er fyrir um í löggjöf búsetulands, eða vegna vitneskju um að hann sé orðinn vinnufær á ný, skal hún tilkynna launþeganum um ákvörðun sína og senda jafnframt afrit af ákvörðuninni til stofnunar á búsetustað.

7. Þegar hlutaðeigandi einstaklingur hefur vinnu á ný skal hann tilkynna þar til bærrar stofnun um það, sé þess krafist samkvæmt þeirri löggjöf sem stofnunin starfar eftir.

8. Þar til bær stofnun skal greiða bætur í peningum með þeim hætti sem við á, helst með alþjóðlegri ávísun, og skal hún jafnframt tilkynna launþega og stofnun á búsetustað

um það. Greiði stofnun á búsetustað bætur í peningum fyrir hönd þar til bærrar stofnunar, skal sú síðarnefnda upplýsa launþega um rétt hans og tilkynna stofnun á búsetustað um fjárhæð bóttanna, greiðsludaga þeirra og hámarks lengd bóttatíma samkvæmt löggjöf hins lögbæra ríkis.

9. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta samþykkt önnur framkvæmdarákvæði að fengnu álití framkvæmdaráðsins.

Framkvæmd 55. gr. reglugerðarinnar

62. gr.

Aðstoð veitt þegar launþegi dvelur í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

1. Launþegi sem fellur undir i-lið í a-lið 1. mgr. eða a-lið 2. mgr. 14. gr. verður að skila stofnun á búsetustað vottorði sem greint er frá í 11. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar til þess að eiga rétt á aðstoð. Hafi launþegi lagt fram slíka staðfesta yfirlýsingu telst hann hafa fullnægt skilyrðum fyrir rétti til aðstoðar.

2. Launþegi í millilandaflutningum sem ákvæði b-liðar 1. mgr. 14 gr. reglugerðarinnar eiga við um og sem fer vegna atvinnu sinnar til yfirráðasvæðis annars aðildarríkis en hins lögbæra ríkis verður að afhenda stofnun á dvalarstað sínum sérstaka staðfesta yfirlýsingu sem gefin er út af vinnuveitanda eða umboðsmanni hans í þeim almanaksmánuði eða á tveimur undanfarandi almanaksmánuðum til þess að eiga rétt á aðstoð. Í yfirlýsingunni skal meðal annars koma fram hvenær hlutaðeigandi var ráðinn til starfa hjá umræddum vinnuveitanda ásamt heiti og heimilisfangi þar til bærrar stofnunar. Hafi launþegi lagt fram slíka staðfesta yfirlýsingu telst hann hafa fullnægt skilyrðum fyrir rétti til aðstoðar.

Reynist launþega ekki fært að ná sambandi við stofnun á dvalarstað áður en hann leitar læknisaðstoðar, á hann samt rétt á slíkrí aðstoð leggi hann fram umbeðna yfirlýsingu, eins og hann væri tryggður hjá þeirri stofnun.

3. Stofnun á dvalarstað skal innan þriggja daga leita upplýsinga um það hjá þar til bærrar stofnun hvort launþegi sem heyrir undir 1. eða 2. mgr. hér að ofan fullnægi skilyrðum

fyrir rétti til aðstoðar. Stofnun á dvalarstað veitir aðstoð þar til svar berst frá þar til bærri stofnun, þó ekki lengur en í þrjátíu daga.

4. Þar til bær stofnun skal senda svar til stofnunar á dvalarstað innan tíu daga frá því að henni berst fyrirspurnin. Verði svarið jákvætt skal hin þar til bæra stofnun tiltaka, ef nauðsyn krefur, hámarks lengd bóatímabils samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir og heldur stofnun á dvalarstað áfram að veita umræddar bætur.

5. Aðstoð sem veitt er í krafti ákvæða 1. eða 2. mgr. skal endurgreidd eins og kveðið er á um í 1. mgr. 36. gr. reglugerðarinnar.

6. Launþegum sem heyra undir ákvæði 1. eða 2. mgr. er heimilt að skila staðfestri yfirlýsingu sem kveðið er á um í 7. mgr. í staðinn fyrir vottorðið eða staðfestu yfirlýsinguna sem kveðið er á um í fyrrnefndum ákvæðum.

7. Launþegi verður að skila til stofnunar á dvalarstað staðfestri yfirlýsingu um rétt til aðstoðar samkvæmt i-lið í a-lið 1. mgr. 55. gr. reglugerðarinnar. Þar til bær stofnun skal gefa yfirlýsinguna út áður en launþegi yfirgefur búseturíkið, sé þess nokkur kostur, og skal hún meðal annars tilgreina hámarkstímann sem launþegi á rétt á aðstoð samkvæmt löggjöf hins lögbæra ríkis. Ef launþegi skilar ekki yfirlýsingunni verður stofnun á búsetustað að útvega sér hana frá þar til bærri stofnun.

8. Ákvæði 5., 6. og 9. mgr. 60. gr. gilda á hliðstæðan hátt.

63. gr.

Aðstoð til handa launþegum sem flytjast búferlum til annars aðildarríkis eða flytja til baka til fyrra búseturíkis og til handa launþegum sem fá heimild til að leita sér lækninga í öðru aðildarríki

1. Launþegi verður að afhenda stofnunar á dvalarstað staðfesta yfirlýsingu um rétt til aðstoðar samkvæmt i-lið í b-lið 1. mgr. 55. gr. reglugerðarinnar. Þar til bær stofnun skal gefa út yfirlýsinguna þar sem m.a. skal tilgreina, þar

sem nauðsyn ber til, hámarkstíma sem launþegi á rétt á áframhaldandi aðstoð samkvæmt ákvæðum í löggjöf hins lögbæra ríkis. Ef ekki er hægt, af óviðráðanlegum ástæðum, að gefa yfirlýsinguna út fyrir brottför launþega getur hann farið fram á að það sé gert eftir á.

2. Ákvæði 5., 6. og 9. mgr. 60. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar gilda á hliðstæðan hátt.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda á hliðstæðan hátt í því tilviki sem vísað er til í i-lið í c-lið 1. mgr. 55. gr. reglugerðarinnar um rétt til aðstoðar.

64. gr.

Bætur í peningum aðrar en lífeyrisgreiðslur þegar hlutaðeigandi dvelur í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

Ákvæði 61. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar gilda á hliðstæðan hátt um greiðslur bóta í peningum aðrar en lífeyrisgreiðslur samkvæmt ii-lið í a-lið 1. mgr. 55. gr. reglugerðarinnar. Launþega sem dvelur í aðildarríki en stundar ekki atvinnustarfsemi í því ríki er ekki skylt að tilkynna að hann hafi hætt störfum, eins og skýrt er frá í 1. mgr. 61. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar, en þessi undanþága breytir ekki því að honum ber að skila vottorði um að hann sé óvinnufær.

Framkvæmd 52. til 56. gr. reglugerðarinnar

65. gr.

Yfirlýsingar, rannsóknir og upplýsingaskipti milli stofnana verði launþegi fyrir vinnuslysi eða veikist af atvinnusjúkdómi í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

1. Verði launþegi fyrir vinnuslysi eða veikist af atvinnusjúkdómi, sem er fyrst greindur í öðru aðildarríki en því lögbæra, skal gefa yfirlýsingu um vinnuslysið eða atvinnusjúkdóminn samkvæmt ákvæðum löggjafar hins lögbæra ríkis, en án þess að það skerði þau lagaákvæði sem í gildi eru í aðildarríkinu þar sem hann varð fyrir slysinu eða atvinnusjúkdómurinn var fyrst greindur og gilda þau ákvæði áfram í slíku tilviki. Yfirlýsinguna skal senda til hinnar þar til bæru stofnunar og afrit af henni til stofnunar á búsetustað eða á dvalarstað.

2. Stofnun í aðildarríki þar sem launþegi varð fyrir vinnuslysinu eða þar sem atvinnusjúkdómurinn var fyrst greindur skal koma áleiðis til þar til bærrar stofnunar, í tvíriti, öllum læknisvottorðum sem tekin eru saman á því yfirráðasvæði, ásamt öllum gögnum öðrum er málið varða og sem þar til bær stofnun kynni að falast eftir.

3. Verði hlutaðeigandi fyrir slysi á ferðalagi á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en hins lögbæra ríkis getur þar til bær stofnun tilnefnt rannsóknarmann ef ástæða er talin til að rannsaka slysið og skal hún tilkynna hlutaðeigandi yfirvöldum í ríkinu þar um. Yfirvöldin skulu veita rannsóknarmanninum alla nauðsynlega aðstoð, meðal annars með því að tilnefna mann til að aðstoða hann við að kanna opinberar skýrslur og önnur skjöl er lúta að málinu.

4. Læknisskjölum og nákvæmri skýrslu er greinir frá afleiðingum slyss eða sjúkdóms og ástandi einstaklingsins, hvort honum hefur batnað eða sjúkdómurinn ágerst skal koma áleiðis til þar til bærrar stofnunar þegar meðferðinni lýkur. Stofnun á dvalar- eða búsetustað, eftir því sem við á, greiðir kostnaðinn samkvæmt töxtum hlutaðeigandi stofnunar en hefur endurkröfurétt á hendur þar til bærra stofnun.

5. Þar til bær stofnun skal, sé þess óskað, tilkynna stofnun á búsetu- eða dvalarstað, eftir því sem við á, ákvörðun sína um að hlutaðeigandi teljist hafa náð bata eða ástand hans náð jafnvægi og, eftir því sem við á, ákvörðun um lífeyrisgreiðslur.

66. gr.

Ágreiningur um hvort rekja megi sjúkdóm eða slys til atvinnu

1. Þegar, í þeim tilvikum sem greint er frá í 52. gr. eða 1. mgr. 55. gr. reglugerðarinnar, þar til bær stofnun dregur í efa að beita eigi lagaákvæðum um vinnuslys eða atvinnusjúkdóma, skal hún þegar í stað tilkynna það þeirri stofnun á dvalar- eða búsetustað sem veitt hefur aðstoðina; teljast bæturnar þá falla undir sjúkratryggingar og skulu þær veittar áfram samkvæmt því þegar öllum vottorðum eða staðfestum yfirlýsingum sem krafist er samkvæmt 20. og 21. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar hefur verið skilað.

2. Þegar þar til bær stofnun hefur tekið lokaákvörðun um þetta skal hún þegar í stað tilkynna það þeirri stofnun á dvalar- eða búsetustað sem veitt hefur aðstoðina. Verði

niðurstaðan sú að ekki sé um vinnuslys eða atvinnusjúkdóm að ræða, skal hlutaðeigandi stofnun veita aðstoðina áfram sem sjúkratryggingabætur, eigi launþegi rétt á þeim. Í öðrum tilvikum telst aðstoð sem launþegi hefur fengið sem sjúkratryggingabætur vera veitt vegna vinnuslyss eða atvinnusjúkdóms.

Framkvæmd 57. gr reglugerðarinnar

67. gr.

Málsmeðferð þegar rekja má atvinnusjúkdóm til starfa í nokkrum aðildarríkjum

1. Í tilvikum sem heyra undir 1. mgr. 57. gr. reglugerðarinnar skal annaðhvort koma tilkynningu um atvinnusjúkdóm áleiðis til stofnunar sem ber ábyrgð á bótum vegna atvinnusjúkdóma í aðildarríkinu þar sem launþegi gegndi síðast því starfi sem líkur eru á að hafi orsakað umræddan sjúkdóm eða til stofnunar á búsetustað, sem skal senda tilkynninguna áleiðis til þar til bærrar stofnunar.

2. Fáí þar til bær stofnun sem greint er frá í 1. mgr. vitneskju um að hlutaðeigandi hafi heyrt undir lög annars aðildarríkis þegar hann gegndi síðast starfi sem telja má líklegt að orsakað hafi umræddan atvinnusjúkdóm, skal hún koma tilkynningu launþegans ásamt fylgiskjölum áleiðis til samsvarandi stofnunar í því aðildarríki.

3. Fáí hin þar til bæra stofnun í aðildarríkinu þar sem hinn sjúki launþegi gegndi síðast starfi, sem telja má líklegt að orsakað hafi umræddan atvinnusjúkdóm samkvæmt löggjöf þess ríkis, vitneskju um að hlutaðeigandi einstaklingur eða eftirlifendur hans fullnægi ekki skilyrðum þeirrar löggjafar, þegar tillit hefur verið tekið til 2. mgr. 57. gr. og a- og b-liða 3. mgr. 57. gr. reglugerðarinnar, skal stofnunin:

- a) koma áleiðis til stofnunar í því aðildarríki þar sem hinn sjúki launþegi gegndi áður starfi, sem telja má líklegt að orsakað hafi umræddan atvinnusjúkdóm, tilkynningu um veikindi hans og öllum fylgiskjölum, að meðtöldum skýrslum og niðurstöðum úr læknisskoðuninni sem fyrrgreinda stofnunin stóð fyrir, ásamt afriti af ákvörðuninni sem greint er frá í b-lið;
- b) jafnframt tilkynna hlutaðeigandi einstaklingi um ákvörðun sína og tiltaka m.a. ástæður fyrir því að honum eru ekki veittar bætur, en auk þess um leiðir og tímafrest til að áfrýja úrskurðinum og hvenær skjölum hans var komið áleiðis til stofnunarinnar sem greint er frá í a-lið.

4. Ef þörf krefur má vísa málinu samkvæmt sömu málsmeðferð aftur til samsvarandi stofnunar í aðildarríkinu þar sem hinn sjúki launþegi gegndi, samkvæmt löggjöf þess ríkis, fyrst starfi sem telja má líklegt að orsakað hafi umræddan atvinnusjúkdóm.

68. gr.

Upplýsingaskipti milli stofnana sé ákvörðun um að hafna bótakröfu áfrýjað — Fyrirframgreiddar bætur í slíkum tilvikum

1. Áfrýi launþegi ákvörðun hlutaðeigandi stofnunar um að hafna bótakröfu í aðildarríki þar sem hann gegndi starfi sem telja má líklegt að orsakað hafi umræddan sjúkdóm, ber stofnuninni að tilkynna það þeirri stofnun í öðru aðildarríki sem hefur fengið mál launþegans til frekari athugunar samkvæmt þeirri málsmeðferð sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 67. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar og síðan um endanlega ákvörðun í málinu þegar að því kemur.

2. Eigi launþegi rétt á bótum samkvæmt löggjöf síðarnefndu stofnunarinnar, með tilliti til ákvæða 2. mgr. og a- og b-liða 3. mgr. 57. gr. reglugerðarinnar, skal sú stofnun greiða bætur fyrirfram að hámarksupphæð sem ákveðin er, þegar þess þarf, í samráði við stofnunina sem hefur hafnað bótakröfunni. Leiði áfrýjunin síðan til þess að stofnun verði dæmd til að greiða bæturnar, skal hún endurgreiða fyrirframgreidda bótaupphæð. Síðan skal hún draga þessa upphæð frá heildarupphæð þeirra bóta sem henni ber að greiða hlutaðeigandi einstaklingi.

69. gr.

Skipting kostnaðar vegna bóta í peningum þegar um herslisryklungu (sclerogenic pneumoconiosis) er að ræða

Við framkvæmd c-liðar 3. mgr. 57. gr. reglugerðarinnar gilda eftirfarandi reglur:

- þar til bær stofnun þess aðildarríkis sem greiðir bætur samkvæmt eigin löggjöf og í samræmi við 1. mgr. 57. gr. reglugerðarinnar (hér eftir nefnd „stofnun sem ber að greiða bætur í peningum“) skal nota sérstakt eyðublað þar sem fram kemur meðal annars staðfesting á og samantekt yfir öll tryggingatímabil sem einstaklingur sem þjáist af atvinnusjúkdómi hefur lokið (vegna ellilífeyris) samkvæmt löggjöf hvers aðildarríkis sem í hlut á;
- stofnun sem ber að greiða bætur í peningum skal senda eyðublaðið til allra stofnana í aðildarríkjunum sem greiða ellilífeyri og hlutaðeigandi launþegi hefur verið tryggður hjá; hver þessara stofnana skal skrá þau

tryggingatímabil sem lokið hefur verið (vegna ellilífeyris) samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir og endursenda eyðublaðið stofnuninni sem ber að greiða bætur í peningum;

- stofnun sem ber ábyrgð á að greiða bætur í peningum skal síðan skipta kostnaðinum milli sín og þar til bærri stofnana sem í hlut eiga; sendir hún þeim síðarnefndu tillögur um skiptinguna til samþykkis ásamt viðeigandi fylgiskjölum og upplýsingum, m.a. um heildarupphæð bóta, kostnaðarhlutfall hvernar stofnunar og hvernig það var reiknað;
- í lok hvers almanaksárs skal stofnun sem ber að greiða bætur í peningum senda öllum þar til bærum stofnunum sem í hlut eiga yfirlit yfir bætur greiddar á umræddu reikningsári sem sýnir skuldastöðu hvernar stofnunar samkvæmt kostnaðarskiptingunni sem kveðið er á um í c-lið; hver stofnun skal endurgreiða stofnuninni sem ber að greiða bætur í peningum þessa upphæð svo fljótt sem við verður komið og í síðasta lagi innan þriggja mánaða.

Framkvæmd 3. mgr. 58. gr reglugerðarinnar

70. gr.

Staðfest yfirlýsing um aðstandendur launþega sem taka verður tillit til við útreikning bóta í peningum, að meðtöldum lífeyri

- Krefjandi um bætur verður að skila staðfestri yfirlýsingu um aðstandendur sína sem búsettir eru á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en þess þar sem stofnunin sem ber að greiða bætur í peningum er staðsett til þess að eiga rétt til bóta samkvæmt 58. gr. reglugerðarinnar.

Sjúkrastofnun á búsetustað aðstandendanna eða önnur stofnun sem hefur verið tilnefnd af þar til bæru yfirvaldi þess aðildarríkis þar sem þeir eru búsettir skal gefa út staðfestu yfirlýsinguna. Önnur og þriðja undirgrein 2. mgr. 25. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar gilda á hliðstæðan hátt.

Stofnun sem ber að greiða bætur í peningum getur krafist þess að krefjandi, í staðinn fyrir staðfestu yfirlýsinguna sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein hér að ofan, leggi fram nýleg skjöl sem staðfesta borgaralega stöðu aðstandenda hans sem búsettir eru á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en þess þar sem umrædd stofnun er staðsett.

2. Geri sú löggjöf sem hlutaðeigandi stofnun starfar eftir ráð fyrir því að aðstandendur búi undir sama þaki og krefjandinn, í því tilviki sem greint er frá í 1. mgr., skal krefjandinn leggja fram skjöl til staðfestingar því að hann sendi reglulega hluta tekna sinna til þeirra aðstandenda sem fullnægja ekki fyrrgreindu skilyrði en eru þrátt fyrir það að mestu leyti á framfæri hans.

Framkvæmd 60. gr. reglugerðarinnar

71. gr.

Atvinnusjúkdómur ágerist

1. Sæki launþegi um bætur hjá stofnun í aðildarríki í tilvikum sem falla undir 1. mgr. 60. gr. reglugerðarinnar, ber honum að útvega stofnuninni allar upplýsingar um bætur sem hann hefur þegar fengið vegna umrædds atvinnusjúkdóms. Sú stofnun getur síðan leitað allra upplýsinga sem hún telur nauðsynlegar hjá öllum þar til bærum stofnunum sem hafa áður átt hlut að máli.

2. Í því tilviki sem fellur undir c-lið 1. mgr. 60. gr. reglugerðarinnar skal þar til bær stofnun, sem ber að greiða bætur í peningum, senda hinni hlutaðeigandi stofnuninni til samþykktar tilkynningu um upphæð sem þeirri síðarnefndu ber að greiða þegar sjúkdómur ágerist, ásamt viðeigandi fylgiskjölum. Í lok hvers almanaksárs skal fyrri stofnunin senda þeirri síðari yfirlit yfir bætur greiddar á reikningsárinu sem um ræðir þar sem skuldastaða hennar kemur fram og skal sú síðarnefnda endurgreiða fyrri stofnuninni þessa upphæð svo fljótt sem unnt er og í síðasta lagi innan þriggja mánaða.

3. Í því tilviki sem fellur undir fyrsta málslið b-liðar 2. mgr. 60. gr. reglugerðarinnar skal stofnun sem ber að greiða bætur í peningum senda þar til bærum stofnunum sem í hlut eiga upplýsingar um breytingar á fyrri kostnaðarskiptingu, ásamt viðeigandi skýrslum eða fylgiskjölum, til samþykkis.

4. Ákvæði 2. mgr. gilda á hliðstæðan hátt í því tilviki sem greint er frá í öðrum málslið b-liðar 2. mgr. 60. gr. reglugerðarinnar.

Framkvæmd 5. mgr. 61. gr. reglugerðarinnar

72. gr.

Mat á skertri starfsorku vegna vinnuslyss sem áður hefur átt sér stað eða vegna atvinnusjúkdóms sem hefur verið greindur áður

1. Launþegi verður að skila til þar til bærrar stofnunar þess ríkis sem hann heyrði undir samkvæmt löggjöf þegar vinnuslysið átti sér stað eða þegar atvinnusjúkdómurinn

var fyrst greindur, öllum upplýsingum um vinnuslyss sem hann hefur áður orðið fyrir eða atvinnusjúkdóma sem hann hefur áður veikt af þegar hann heyrði undir lög annarra aðildarríkja, án tillits til skerðingar starfsorku sem af því hlaust, til þess að fá mat á skerðingu starfsorku í tilviki sem greint er frá í 5. mgr. 61. gr. reglugerðarinnar.

2. Þar til bær stofnun skal taka til greina, í samræmi við þá löggjöf sem hún starfar eftir að því er varðar rétt til bóta og um ákvörðun bótaupphæðar, þá skerðingu starfsorku sem rekja má til þessara fyrri tilvika.

3. Þar til bær stofnun getur leitað til stofnana sem áður voru þar til bærar og fengið allar upplýsingar sem hún telur nauðsynlegar.

Hafi launþegi áður orðið fyrir skerðingu starfsorku sökum vinnuslyss sem hann varð fyrir á meðan hann heyrði undir löggjöf aðildarríkis sem setur engin skilyrði um upprunalega orsök við mat á skerðingu starfsorku, skal þar til bær stofnun sem áður átti í hlut, þegar starfsorka launþegans skertist, eða sú stofnun sem hefur verið tilnefnd af þar til bæru yfirvaldi í hlutaðeigandi aðildarríki, veita, að beiðni þar til bærrar stofnunar í öðru aðildarríki, upplýsingar um fyrri skerðingu á starfsorku og, að því marki sem unnt er, allar upplýsingar sem gætu auðveldað ákvörðun um hvort sú skerðing starfsorku sem um ræðir orsakaðist af vinnuslysi í skilningi þeirrar löggjafar síðarnefnda ríkisins sem þar til bær stofnun starfar eftir. Í slíku tilviki gildir 2. mgr. á hliðstæðan hátt.

Framkvæmd 1. mgr. 62. gr. reglugerðarinnar

73. gr.

Stofnanir sem verkamenn í námuvinnu og sambærilegum störfum geta leitað til þegar þeir eru búsettir eða dveljast í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

1. Ef bætur sem greiddar eru í dvalar- eða búseturíki til verkafólks í stáliðnaði vegna vinnuslysa eða atvinnusjúkdóma í tilvikum sem fjallað er um í 1. mgr. 62. gr. reglugerðarinnar eru jafnhagstæðar þeim sem verkamenn í námuvinnu og sambærilegum störfum eiga rétt á samkvæmt sérstöku bótakerfi þeirra, geta launþegar í síðarnefnda hópnum sótt, í búsetu- eða dvalarríkinu, um bætur hjá stofnun sem skráð er í 3. viðauka við framkvæmdarreglugerðina og er næst þeim, jafnvel þótt sú stofnun starfi samkvæmt kerfi um verkafólk í stáliðnaði; ber stofnuninni síðan að veita þeim viðeigandi bætur.

2. Ef bætur sem greiddar eru til verkamanna í námum eða verkamanna í sambærilegum störfum samkvæmt sérstöku bótakerfi eru hagstæðari, geta þeir sjálfir ákveðið hvort þeir snúa sér til stofnunar sem hefur umsjón með því bótakerfi eða til stofnunar sem hefur umsjón með bótakerfi fyrir verkamenn í stáliðnaði og er næst þeim í því aðildarríki þar sem þeir dvelja eða eru búsettir. Í seinna tilvikinu skal hlutaðeigandi stofnun vekja athygli viðkomandi á því að snúi hann sér til stofnunar sem hefur umsjón með ofangreindu sérkerfi fá hann meiri bætur; enn fremur skal hún upplýsa hann um heiti og heimilisfang þeirrar stofnunar.

Framkvæmd 2. mgr. 62. gr. reglugerðarinnar

74. gr.

Hvernig meta skal bótatímabil í öðru aðildarríki

Að því er varðar ákvæði 2. mgr. 62. gr. reglugerðarinnar getur stofnun í aðildarríki sem ber að greiða bætur farið þess á leit við stofnun í öðru aðildarríki að hún veiti upplýsingar um tímabil sem hún hefur þegar greitt bætur fyrir vegna sama vinnuslyss eða atvinnusjúkdóma.

Kröfur um lífeyri og mat á þeim, að undanskildum lífeyri vegna atvinnusjúkdóma sem falla undir 57. gr. reglugerðarinnar

75. gr.

1. Til þess að eiga rétt á lífeyri eða viðbótargreiðslu samkvæmt löggjöf aðildarríkis verður launþegi eða eftirlifendur hans sem búsettir eru í öðru aðildarríki að leggja fram kröfu um það annaðhvort hjá þar til bærrí stofnun eða hjá stofnun í búseturíkinu sem kemur henni síðan áleiðis til þar. Sækja skal um lífeyri samkvæmt eftirfarandi reglum:

- a) kröfunni ásamt umbeðnum fylgiskjölum skal skila á þar til gerðum eyðublöðum sem fullnægja þeim laga-skilyrðum sem þar til bær stofnun starfar eftir;
- b) allar upplýsingar sem krefjandi veitir skulu staðfestar með löggiltum fylgiskjölum eða af þar til bærum stofnunum í aðildarríkinu þar sem krefjandi er búsettur.

2. Þar til bær stofnun skal tilkynna krefjanda um ákvörðun sína beint eða í gegnum samskiptastofnun sína í hinu lögbæra ríki; skal hún senda afrit af ákvörðuninni til samskiptastofnunar sinnar í aðildarríkinu þar sem krefjandi er búsettur.

Eftirlit og læknisskoðanir

76. gr.

1. Stofnun í aðildarríki þar sem einstaklingur sem á rétt á bótum dvelur skal hafa með höndum eftirlit og læknisskoðanir, fari þar til bær stofnun fram á það við endurskoðun lífeyrisveitinga, samkvæmt þeirri málsmeðferð sem mælt er fyrir um í löggjöf sem fyrrnefnda stofnunin starfar eftir. Þar til bær stofnun áskilur sér þó rétt til að láta lækni sem hún sjálf velur skoða lífeyrisþega.

2. Einstaklingi sem fær greiddar bætur, annaðhvort sjálfum sér til handa eða vegna munaðarleysingja, ber að tilkynna stofnuninni sem greiðir lífeyrinn um allar breytingar á högum sínum eða munaðarleysingjans sem gætu hugsanlega haft áhrif á rétt til lífeyris.

Greiðsla lífeyris

77. gr.

Stofnun í aðildarríki sem ber ábyrgð á lífeyri til krefjanda sem búsettir eru á yfirráðasvæði annars aðildarríkis greiðir hann í samræmi við þá málsmeðferð sem mælt er fyrir um í 53.–58. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

5. KAFLI

DÁNARSTYRKIR

Framkvæmd 64., 65. og 66. gr. reglugerðarinnar

78. gr.

Krafa um dánarstyrk lögð fram

Krefjandi verður að leggja fram kröfu annaðhvort hjá þar til bærrí stofnun eða hjá stofnun á búsetustað til þess að eiga rétt á dánarstyrk samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis en búseturíkisins.

Kröfunni skulu fylgja öll fylgiskjöl sem krafist er samkvæmt löggjöf þeirri sem þar til bær stofnun starfar eftir.

Allar upplýsingar sem krefjandi veitir skulu staðfestar með löggiltum fylgiskjölum eða af þar til bærnum stofnunum í búseturíki krefjanda.

79. gr.

Staðfest yfirlýsing um tryggingatímabil

1. Krefjandi verður að skila til þar til bærrar stofnunar staðfestri yfirlýsingu þar sem fram koma upplýsingar um tryggingatímabil sem hann hefur lokið samkvæmt löggjöf sem hann síðast heyrði undir til þess að eiga rétt á bótum samkvæmt ákvæðum 64. gr. reglugerðarinnar.

2. Sjúkratryggingastofnun sú sem launþegi var síðast tryggður hjá gefur út hina staðfestu yfirlýsingu að beiðni krefjanda. Skili krefjandi ekki staðfestu yfirlýsingunni, skal þar til bær stofnun útvega sér hana frá annarri fyrrnefndra stofnana.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda á hliðstæðan hátt þegar nauðsynlegt reynist að taka til greina tryggingatímabil sem launþegi hefur áður lokið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis til að fullnægja skilyrðum hins lögbæra ríkis.

6. KAFLI

ATVINNULEYSISBÆTUR

Framkvæmd 67. gr. reglugerðarinnar

80. gr.

Staðfest yfirlýsing um trygginga- eða starfs-tímabil

1. Krefjandi verður að skila til þar til bærrar stofnunar staðfestri yfirlýsingu þar sem fram koma upplýsingar um trygginga- eða starfstímabil sem hann hefur þegar lokið samkvæmt löggjöf sem hann heyrði síðast undir, ásamt öðrum upplýsingum sem krafist er samkvæmt löggjöf sem sú stofnun starfar eftir, til þess að eiga rétt á bótum samkvæmt 1., 2. eða 4. mgr. 67. gr. reglugerðarinnar.

2. Stofnun sem ber ábyrgð á greiðslu atvinnuleysisbóta í aðildarríkinu þar sem hlutaðeigandi einstaklingur heyrði síðast undir löggjöf, eða önnur stofnun sem lögbært yfirvald tilnefnir, skal gefa út umrædda yfirlýsingu að beiðni hans. Ef hann leggur ekki fram téða staðfesta yfirlýsingu skal þar til bær stofnun útvega sér hana frá annarri fyrrnefndra stofnana.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda á hliðstæðan hátt þegar nauðsynlegt reynist að taka til greina starfs- eða tryggingatímabil sem launþegi hefur áður lokið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis til að fullnægja skilyrðum sem sett eru í löggjöf hins lögbæra ríkis.

Framkvæmd 68. gr. reglugerðarinnar

81. gr.

Staðfest yfirlýsing vegna útreiknings bóta

Ef stofnun er ber ábyrgð á útreikningi bóta heyrir undir 1. mgr. 68. gr. reglugerðarinnar skal launþegi, hafi hann starfað skemur en fjórar vikur í síðasta starfi sínu á yfirráðasvæði aðildarríkisins þar sem stofnunin er staðsett, skila til hennar staðfestri yfirlýsingu um eðli þess starfs sem hann vann síðast við í fjórar vikur eða lengur á yfirráðasvæði annars aðildarríkis og í hvaða grein atvinnulífsins hann starfaði. Skili hlutaðeigandi einstaklingur ekki staðfestri yfirlýsingu skal umrædd stofnun útvega sér hana, annaðhvort frá þeirri stofnun sem ber ábyrgð á atvinnuleysisbótum í síðarnefndu aðildarríki og þar sem hann var síðast tryggður eða frá annarri stofnun sem þar til bært yfirvald í því aðildarríki tilnefnir.

82. gr.

Staðfest yfirlýsing um aðstandendur launþega sem taka verður tillit til við útreikning bóta

1. Einstaklingur verður að skila til þar til bærrar stofnunar staðfestri yfirlýsingu um aðstandendur sína sem búsettir eru í öðru aðildarríki en því þar sem umrædd stofnun er staðsett til þess að eiga rétt á bótum samkvæmt 2. mgr. 68. gr. reglugerðarinnar.

2. Stofnun sem hefur umboð frá lögbæru yfirvaldi í búseturíki aðstandenda launþega gefur út staðfestu yfirlýsingu. Í henni verður að koma fram að aðstandendur launþega komi ekki til greina við útreikning atvinnuleysisbóta vegna annars einstaklings samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis. Yfirlýsingin gildir í tólf mánuði frá útgáfudegi hennar. Heimilt er að endurnýja hana; í því tilviki tekur hún gildi frá og með endurnýjunardeginum. Hlutaðeigandi einstaklingi ber að tilkynna þar til bærra stofnun þegar í stað um breytingar á högum sínum sem kalla á breytingu á yfirlýsingunni; breytta yfirlýsingin gildir frá þeim degi er aðstæður breyttust.

Framkvæmd 69. gr. reglugerðarinnar

83. gr.

**Skilyrði og takmarkanir vegna bótaréttar fari
atvinnulaus maður til annars aðildarríkis**

1. Atvinnulaus maður sem heyrir undir 1. mgr. 69. gr. reglugerðarinnar verður að skila til stofnunar á nýjum dvalarstað staðfestri yfirlýsingu frá þar til bærrí stofnun þar sem fram kemur að hann njóti áfram réttar til bóta samkvæmt skilmálum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. umræddrar greinar til þess að viðhalda bótarétti. Þar til bær stofnun skal í yfirlýsingu þessari meðal annars tilgreina:

- a) upphæð bóta sem greiða skal hinum atvinnulausa einstaklingi samkvæmt löggjöf hins lögbæra ríkis;
- b) hvaða dag hinn atvinnulausi einstaklingur var ekki lengur reiðubúinn að þiggja vinnu hjá vinnumiðlun í lögbæru ríki;
- c) frestinn sem sá atvinnulausi hefur samkvæmt b-lið 1. mgr. 69. gr. reglugerðarinnar til að skrá sig í atvinnuleit í því aðildarríki sem hann hefur farið til;
- d) hámarkstíma sem viðhalda má réttinum til bóta samkvæmt c-lið 1. mgr. 69. gr. reglugerðarinnar;
- e) aðstæður sem breytt gætu rétti hlutaðeigandi til bóta.

2. Atvinnulaus maður sem hefur í hyggju að fara til annars aðildarríkis í atvinnuleit skal fyrir brottför sækja um staðfestu yfirlýsinguna sem getið er um í 1. mgr. Skili hinn atvinnulausi ekki umræddri yfirlýsingu skal stofnun á nýjum dvalarstað útvega sér hana frá hinni þar til bæru stofnun. Vinnumiðlun í hinu lögbæra ríki verður að sjá um að hinum atvinnulausa hafi verið tilkynnt um skyldur sínar samkvæmt 69. gr. reglugerðarinnar og samkvæmt þessari grein.

3. Stofnun á nýja dvalarstaðnum skal tilkynna þar til bærrí stofnun um hvaða dag hinn atvinnulausi skráði sig hjá henni svo og hvaða dag bótagreiðslur til hans hófust og skal hún greiða honum bæt看 fyrir hönd lögbærs ríkis í samræmi við málsmeðferð þá sem kveðið er á um í löggjöf þess aðildarríkis sem hinn atvinnulausi einstaklingur hefur farið til.

Stofnun á nýja dvalarstaðnum ber að halda uppi eftirliti eða skipuleggja eftirlit með hinum atvinnulausa eins og um væri að ræða atvinnulausan mann sem ætti rétt á bótum samkvæmt þeirri löggjöf sem stofnunin starfar eftir. Hún skal tilkynna þar til bærrí stofnun um öll tilvik sem falla undir e-lið 1. mgr. hér að ofan jafnskjótt og hún fær vitneskju um þau og eigi bæt看nar að stöðvast eða falla niður skal hún stöðva greiðslurnar þegar í stað. Þar til bær stofnunin skal láta stofnun á nýja dvalarstaðnum þegar í stað fá upplýsingar um þær breytingar sem verða á bótarétti hins atvinnulausa og frá hvaða degi breytingarnar gilda. Greiðslur geta aðeins hafist að nýju, eftir því sem við á, að fengnum slíkum upplýsingum. Ef skerða á bæt看nar skal stofnun á áfangastaðnum halda áfram að greiða hinum atvinnulausa skertar bæt看, en áskilur sér rétt til leiðréttingar eftir að hafa fengið svar frá hinni þar til bæru stofnun.

4. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta, að fengnu álitum framkvæmdaráðs, samþykkt að taka upp önnur framkvæmdarákvæði.

Framkvæmd 71. gr. reglugerðarinnar

84. gr.

Atvinnulausir menn sem voru búsettir í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki þegar þeir höfðu síðast atvinnu

1. Stofnun á búsetustað telst þar til bær stofnun við beiðingu 80. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar í tilvikum sem falla undir ákvæði ii-liðar í a-lið 1. mgr. 1. gr. og fyrsta málsliðar ii-liðar í b-lið 1. mgr. 71. gr. reglugerðarinnar.

2. Atvinnulaus maður verður að skila stofnun á búsetustað, auk yfirlýsingarinnar sem kveðið er á um í 80. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar, staðfestri yfirlýsingu frá hlutaðeigandi stofnun samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis sem hann heyrði síðast undir, þar sem tekið er fram að hann eigi engan rétt til bóta samkvæmt ákvæðum 69. gr. reglugerðarinnar, til að eiga rétt á bótum samkvæmt ii-lið í b-lið 1. mgr. 71. gr. reglugerðarinnar.

3. Að því er varðar 2. mgr. 71. gr. reglugerðarinnar skal stofnunin á búsetustað leita upplýsinga hjá þar til bærrí stofnun um rétt hins atvinnulausa til bóta hjá síðarnefndu stofnuninni.

7. KAFLI

**FJÖLSKYLDUBÆTUR OG FJÖLSKYLDU-
GREIÐSLUR****Framkvæmd 72. gr. reglugerðarinnar**

85. gr.

Staðfest yfirlýsing um starfstímabil

1. Einstaklingur verður að skila til þar til bærrar stofnunar staðfestri yfirlýsingu þar sem fram koma upplýsingar um öll starfstímabil sem hann hefur lokið samkvæmt lög-gjöf sem hann heyrði síðast undir til að eiga rétt á bótum samkvæmt ákvæðum 72. gr. reglugerðarinnar.

2. Stofnun sem ber samkvæmt löggjöf ábyrgð á greiðslu fjölskyldugreiðslna í því aðildarríki þar sem hlutaðeigandi einstaklingur var síðast tryggður, eða önnur stofnun sem lögbært yfirvald í umræddu aðildarríki tilnefnir, skal gefa út staðfestu yfirlýsinguna að beiðni hans. Ef krefjandi leggur ekki fram téða staðfesta yfirlýsingu skal þar til bær stofnun útvega sér hana frá annarri fyrrnefndra stofnana, nema hún fái sent afrit af staðfestu yfirlýsingunni sem kveðið er á um í 1. mgr. 16. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar frá sjúkratryggingastofnuninni.

3. Ef nauðsynlegt reynist að taka til greina starfstímabil sem launþegi hefur áður lokið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis til að fullnægja lagaskilyrðum hins lögbæra ríkis gilda 1. og 2. mgr. á hliðstæðan hátt.

**Framkvæmd 1. mgr. 73. gr. og a-og b-liðar 1. mgr. 75.
gr. reglugerðarinnar**

86. gr.

**Launþegar sem heyra undir löggjöf annars að-
ildarríkis en Frakklands**

1. Launþegi verður að skila kröfu til þar til bærrar stofnunar, um hendur vinnuveitanda síns ef þörf krefur, til að eiga rétt á fjölskyldubótum samkvæmt 1. mgr. 73. gr. reglu-gerðarinnar.

2. Til stuðnings kröfu sinni skal launþegi skila yfirlýsingu um fjölskyldustöðu sína, sem stofnun sem er bær til að veita upplýsingar um borgaralega stöðu hans í búseturíki fjölskyldunnar skal gefa út. Slíka yfirlýsingu skal endurnýja árlega.

3. Geri löggjöf í hinu lögbæra ríki ráð fyrir að fjölskyldu-greiðslur megi eða skuli greiðast öðrum í fjölskyldunni en launþeganum sjálfum verður launþegi að skila með kröfu

sinni upplýsingum um hverjum fjölskyldugreiðslur skuli greiddar í búsetulandinu (fullt nafn og heimilisfang viðtak-anda).

4. Lögbær yfirvöld tveggja eða fleiri aðildarríkja geta samið um sérstakt fyrirkomulag við greiðslu fjölskyldubóta, meðal annars til þess að auðvelda framkvæmd a- og b-liða 1. mgr. 75. gr. reglugerðarinnar. Framkvæmdaráðinu skal tilkynnt um alla slíka samninga.

5. Launþega ber að tilkynna þar til bærra stofnun um hendur vinnuveitanda síns, ef þörf krefur:

— um allar breytingar á högum sínum sem gætu haft áhrif á rétt hans til fjölskyldubóta;

— um breytingar á fjölda aðstandenda sem greiða ber fjöl-skyldubætur með;

— hafi fyrrgreindir aðstandendur skipt um búsetu eða dvalarstað;

— um hverja þá iðkun atvinnustarfsemi sem felur í sér rétt til fjölskyldubóta samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis þar sem aðstandendurnir eru búsettir.

Framkvæmd 2. mgr. 73. gr. reglugerðarinnar

87. gr.

Launþegar sem heyra undir franska löggjöf

1. Launþegi verður að skila kröfu til þar til bærrar stofnunar sem afhendir honum staðfesta yfirlýsingu um að hann fullnægi þeim skilyrðum um atvinnu sem veita rétt til fjöl-skyldugreiðslna samkvæmt franskri löggjöf til að eiga rétt á fjölskyldugreiðslum samkvæmt 2. mgr. 73. gr. reglugerð-arinnar. Jafnframt skal hann undirrita yfirlýsingu til stað-festingar á að hann eigi engan rétt til fjölskyldugreiðslna samkvæmt löggjöf aðildarríkis þar sem aðstandendur hans eru búsettir, í krafti atvinnustarfsemi.

Þar sem frönsk lög gera ráð fyrir því að greiðsla fjölskyldu-greiðslna vari jafnlengi og starfstímabilin, skal í staðfestri yfirlýsingu tekið fram hve lengi viðkomandi var í starfi á tímabilinu sem um ræðir.

Aðstandendurna verður að skrá hjá hlutaðeigandi stofnun á búsetustað þeirra og framvísa þar staðfestu yfirlýsingunni ásamt fylgiskjölum sem krafist er samkvæmt löggjöf sem

stofnunin starfar eftir, vegna úthlutunar fjölskyldugreiðslna.

Ef aðstandendur leggja ekki fram umrædda staðfesta yfirlýsingu verður stofnun á búsetustað að útvega sér hana frá þar til bærri stofnun.

2. Staðfesta yfirlýsingin sem kveðið er á um í 1. mgr. gildir í þrjá mánuði frá útgáfudegi og verður að endurnýja hana hjá þar til bærri stofnun á þriggja mánaða fresti.

3. Sé um að ræða launþega í árstíðabundnu starfi skal staðfesta yfirlýsingin sem kveðið er á um í 1. mgr. gilda jafnlengi og ætla má að hin árstíðabundna vinna muni vara, nema þar til bær stofnun tilkynni stofnun á búsetustað um ógildingu hennar.

4. Ef gert er ráð fyrir því í löggjöf aðildarríkis þar sem aðstandendur launþega eru búsettir að fjölskyldugreiðslur séu greiddar mánaðar- eða ársfjórðungslega, þar sem frönsk lög gera ráð fyrir að réttur til fjölskyldugreiðslna vari jafnlengi og starfað er, skal greiða fjölskyldugreiðslur í sama hlutfalli og er milli tíma sem starfað er og tímabils sem mælt er fyrir um í löggjöf búseturíkis aðstandenda.

5. Ef löggjöf aðildarríkisins þar sem aðstandendurnir eru búsettir veitir rétt til fjölskyldugreiðslna í tiltekinn daga-fjölda sem samsvarar fjölda starfsdaga, þar sem frönsk löggjöf gerir ráð fyrir veitingu bóta í einn mánuð, skal greiða fjölskyldugreiðslur fyrir einn mánuð.

6. Þegar starfstímabil sem lokið hefur verið samkvæmt franskri löggjöf eru mæld í öðrum einingum en þeim sem notaðar eru við útreikning fjölskyldugreiðslna samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis þar sem aðstandendurnir eru búsettir, skulu þær umreiknaðar samkvæmt ákvæðum 3. mgr. 15. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar í þeim tilvikum sem greint er frá í 4. og 5. mgr.

7. Þar til bær stofnun skal þegar í stað tilkynna stofnun á búsetustað aðstandenda hvaða dag launþegi hættir að eiga rétt á fjölskyldugreiðslum eða hvenær hann flyst búferlum frá yfirráðasvæði eins aðildarríkis til annars aðildarríkis.

Stofnunin á búsetustað aðstandenda getur hvenær sem er beðið um upplýsingar frá þar til bærri stofnun um rétt launþega til fjölskyldugreiðslna.

Stofnunin á búsetustað skal að beiðni þar til bærrar stofnunar, ef slíkt er talið nauðsynlegt, staðfesta yfirlýsinguna sem greint er frá í fyrstu undirgrein 1. mgr. hér að ofan.

8. Aðstandendur verða að tilkynna stofnun á búsetustað sínum um allar breytingar á högum sínum, svo sem um búferlaflutninga, sem gætu haft áhrif á rétt þeirra til fjölskyldugreiðslna.

Framkvæmd 1. mgr. 74. gr. reglugerðarinnar

88. gr.

Atvinnulausir menn sem heyra undir löggjöf annars aðildarríkis en Frakklands

Ákvæði 86. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar gilda á hliðstæðan hátt um atvinnulausa menn sem heyra undir 1. mgr. 74. gr. reglugerðarinnar.

Framkvæmd 2. mgr. 74. gr. reglugerðarinnar

89. gr.

Atvinnulausir menn sem heyra undir franska löggjöf

1. Aðstandendur, sem heyra undir ákvæði 2. mgr. 74. gr. reglugerðarinnar, verða að skila til stofnunar á búsetustað staðfestri yfirlýsingu um að hinn atvinnulausi fái greiddar atvinnuleysisbætur samkvæmt franskri löggjöf til að eiga rétt á fjölskyldugreiðslum í því aðildarríki þar sem þeir eru búsettir.

Þar til bær frönsk stofnun sem fer með atvinnuleysismál eða önnur stofnun sem lögbært franskt yfirvald tilnefnir skal gefa út staðfestu yfirlýsinguna að beiðni hlutaðeigandi einstaklings, sem undirritar yfirlýsingu um að hann eigi engan rétt til fjölskyldugreiðslna vegna atvinnustarfsemi samkvæmt löggjöf aðildarríkis þess þar sem aðstandendur hans eru búsettir.

Ef aðstandendur leggja ekki fram umrædda staðfesta yfirlýsingu verður stofnun á búsetustað að útvega sér hana frá hinni þar til bæru stofnun.

2. Ákvæði 2.– 8. mgr. 87. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar gilda á hliðstæðan hátt.

8. KAFLI

92. gr.

**BÆTUR VEGNA BARNNA SEM ERU Á
FRAMFÆRI LÍFEYRISÞEGA OG VEGNA
MUNAÐARLEYSINGJA**

Framkvæmd 77., 78. og 79. gr. reglugerðarinnar

90. gr.

1. Til þess að eiga rétt á bótum samkvæmt 77. eða 78. gr. reglugerðarinnar verður krefjandi að leggja fram kröfu til stofnunar á búsetustað sínum samkvæmt fyrirmælum sem tilgreind eru í löggjöf sem stofnunin starfar eftir.

2. Ef krefjandi býr ekki í því aðildarríki þar sem þar til bær stofnun er staðsett getur hann skilað kröfu sinni annaðhvort til þar til bærrar stofnunar eða til stofnunar á búsetustað sínum sem kemur kröfunni ásamt upplýsingum um dagsetningu hennar áleiðis til hinnar þar til bæru stofnunar. Telst sú dagsetning vera eiginlegur skiladagur kröfunnar hjá þar til bæri stofnun.

3. Ákvarði þar til bær stofnun, sem greint er frá í 2. mgr., að krefjandi eigi engan rétt til bóta samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir, skal hún þegar í stað koma kröfunni áleiðis, ásamt öllum nauðsynlegum upplýsingum og fylgiskjölum, til stofnunar í því aðildarríki sem launþeginn lauk lengsta tryggingatímabilinu.

Nauðsynlegt getur reynst að vísa málinu aftur með sömu skilmálum til stofnunar í því aðildarríki þar sem launþegi lauk stysta tryggingatímabilinu.

4. Framkvæmdaráðið skal, gerist þess þörf, ákveða frekari reglur um hvenær skuli orðið við kröfum um bætur.

91. gr.

1. Greiðsla bóta sem falla undir 77. eða 78. gr. reglugerðarinnar fer fram samkvæmt 53.–58. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

2. Lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum tilnefna, gerist þess þörf, stofnun sem ber ábyrgð á greiðslu bóta samkvæmt 77. eða 78. gr. reglugerðarinnar.

Einstaklingur sem fær greiddar bætur vegna barna lífeyrisþega eða vegna munaðarleysingja samkvæmt 77. eða 78. gr. reglugerðarinnar verður að tilkynna þeirri stofnun sem ber ábyrgð á greiðslu bóttanna:

- um allar breytingar á högum barna eða munaðarleysingja sem gætu haft áhrif á bótaréttinn;
- um allar breytingar á fjölda barna eða munaðarleysingja sem greiða ber bætur með;
- um búferlaflutning barna eða munaðarleysingja;
- um hverja þá iðkun atvinnustarfsemi sem felur í sér rétt til fjölskyldubóta eða fjölskyldugreiðslna vegna barnanna eða munaðarleysingjanna.

V. BÁLKUR

FJÁRHAGSÁKVÆÐI

93. gr.

Endurgreiðslur bóta vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar annarra en þeirra sem heyrja undir 94. og 95. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar

1. Þar til bær stofnun skal endurgreiða raunverulega fjárhæð aðstoðar sem var veitt samkvæmt 1. og 2. mgr. 19. gr. reglugerðarinnar launþegum og aðstandendum þeirra sem eru búsettir í sama aðildarríki svo og vegna aðstoðar sem veitt er samkvæmt 22., 25.(1., 3. og 4. mgr.), 26., 29. (1. mgr.) eða 31. gr. reglugerðarinnar.

2. Stofnun á búsetustað lífeyrisþega telst þar til bær stofnun í þeim tilvikum sem frá er greint í 1. mgr. 29. gr. og 31. gr. reglugerðarinnar, svo og vegna framkvæmdar 1. mgr.

3. Ef hin raunverulega fjárhæð bóta sem greint er frá í 1. mgr. kemur ekki fram í reikningshaldi stofnunarinnar sem veitti bæturnar, og hafi ekkert samkomulag verið gert samkvæmt 6. mgr., skal endurgreiða kostnað með eingreiðslu

og upphæð hennar reiknuð með tilliti til viðeigandi viðmiðana og á grundvelli þeirra upplýsinga sem liggja fyrir. Framkvæmdaráðið skal ákveða forsendur fyrir útreikningi eingreiðslna og upphæðina út frá því.

4. Við útreikning endurgreiðslna skal ekki taka mið af hærri töxtum en þeim sem notaðir eru vegna aðstoðar til launþega sem heyra undir löggjöf þá sem stofnunin er leggur til bætur þær sem frá er greint í 1. mgr. starfar eftir.

5. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda á hliðstæðan hátt þegar um er að ræða endurgreiðslur bóta í peningum sem greiddar eru samkvæmt öðrum málslíð 8. mgr. 18. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

6. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta gert með sér samkomulag um aðrar aðferðir við að ákvarða endurgreiðslur, meðal annars eingreiðslur, að fengnu álitum framkvæmdaráðsins.

94. gr.

Endurgreiðsla kostnaðar við aðstoð sem veitt er aðstandendum launþega sem eru búsettir í öðru aðildarríki en hann vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar

1. Þar til bærar stofnanir skulu endurgreiða kostnað vegna aðstoðar, sem veitt er, samkvæmt 2. mgr. 19. gr. reglugerðarinnar, aðstandendum launþega sem búsettir eru í öðru aðildarríki en hann, þeim stofnunum sem veittu aðstoðina með eingreiðslu fyrir hvert almanaksár, og skal hún vera sem næst raunverulegum kostnaði við aðstoðina.

2. Upphæð eingreiðslunnar er reiknuð með því að margfalda meðalkostnað á hverja fjölskyldu með meðalfjölda þeirra fjölskyldna sem taka verður tillit til árlega, síðan skal lækka þá tölu um tuttugu prósent.

3. Nauðsynlegir þættir við útreikning eingreiðslunnar skulu ákvarðaðir á eftirfarandi hátt:

a) hvert aðildarríki reiknar árlegan meðalkostnað á hverja fjölskyldu með því að deila árlegum kostnaði vegna allrar aðstoðar sem stofnanir í því aðildarríki hafa veitt öllum aðstandendum launþega, sem heyra undir löggjöf

þess og undir hlutaðeigandi almannatryggingareglur, með árlegum meðalfjölda slíkra launþega og aðstandenda þeirra; þær almannatryggingareglur sem hafa ber í huga eru tilgreindar í 9. viðauka;

b) í viðskiptum milli stofnana tveggja aðildarríkja skal árlegur meðalfjöldi fjölskyldna sem taka verður tillit til vera jafn árlegum meðalfjölda launþega sem heyra undir löggjöf annars aðildarríkisins og eiga aðstandendur sem hafa rétt til aðstoðar hjá stofnun í hinu aðildarríkinu.

4. Fjöldi fjölskyldna sem taka verður tillit til samkvæmt b-lið 3. mgr. skal fundinn með hliðsjón af skrá sem stofnun á búsetustað hefur tekið saman í þeim tilgangi og byggist á upplýsingum frá þar til bærri stofnun um bótarétt hlutaðeigandi einstaklinga. Komi upp ágreiningur skulu hlutaðeigandi stofnanir koma athugasemdum til endurskoðunarnefndar svo sem ráð er fyrir gert í 3. mgr. 101. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

5. Framkvæmdaráðið setur reglur um aðferðir til að ákvarða þá þætti í útreikningi sem greint er frá í 3. og 4. mgr.

6. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta, að fengnu álitum framkvæmdaráðsins, samið um aðrar aðferðir til að ákvarða upphæð endurgreiðslunnar.

95. gr.

Endurgreiðsla kostnaðar við aðstoð vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar sem veitt er lífeyrisþega og aðstandendum þeirra sem eiga ekki rétt á bótum samkvæmt löggjöf búseturíkisins

1. Þar til bærar stofnanir skulu endurgreiða kostnað vegna aðstoðar sem kveðið er á um í 1. mgr. 28. gr. reglugerðarinnar til þeirra stofnana sem veittu aðstoðina með eingreiðslu og skal upphæð hennar vera sem næst raunverulegum kostnaði við aðstoðina.

2. Upphæð eingreiðslunnar er reiknuð með því að margfalda árlegan kostnað á hvern lífeyrisþega með meðalfjölda lífeyrisþega sem taka verður tillit til árlega, síðan skal lækka upphæðina um tuttugu prósent.

3. Nauðsynlegir þættir við útreikning umræddrar eingreiðslu skulu ákvarðaðir á eftirfarandi hátt:

- a) hvert aðildarríki reiknar árlegan meðalkostnað á hvern lífeyrisþega með því að deila árlegum kostnaði vegna allrar aðstoðar sem stofnanir í því aðildarríki hafa veitt öllum lífeyrisþegum, sem eiga rétt á bótum samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis og heyra undir hlutaðeigandi almannatryggingareglur, með árlegum meðalfjölda slíkra lífeyrisþega og aðstandenda þeirra; þær almannatryggingareglur sem hafa ber í huga eru tilgreindar í 9. viðauka;
- b) í viðskiptum milli stofnana tveggja aðildarríkja skal árlegur meðalfjöldi lífeyrisþega sem taka verður tillit til vera jafn árlegum meðalfjölda þeirra lífeyrisþega sem greint er frá í 2. mgr. 28. gr. reglugerðarinnar, sem eru búsettir í öðru aðildarríkinu og eiga rétt á bótum frá stofnun í hinu aðildarríki.

4. Fjöldi lífeyrisþega sem taka verður tillit til samkvæmt b-lið 3. mgr. skal ákvarðaður með hliðsjón af skrá sem stofnun á búsetustað hefur tekið saman í þeim tilgangi og byggist á upplýsingum frá þar til bærrí stofnun um bótarétt hlutaðeigandi einstaklinga. Komi upp ágreiningur skulu hlutaðeigandi stofnanir koma athugasemdum til endurskoðunarnefndar svo sem gert er ráð fyrir í 3. mgr. 101. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

5. Framkvæmdaráðið setur reglur um aðferðir til að ákvarða þá þætti í útreikningi sem greint er frá í 3. og 4. mgr.

6. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta, að fengnu álit framkvæmdaráðsins, samið um aðrar aðferðir til að ákvarða upphæð endurgreiðslnanna.

Framkvæmd 2. mgr. 63. gr. reglugerðarinnar

96. gr.

Endurgreiðsla kostnaðar við aðstoð vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma sem stofnun í einu aðildarríki veitir fyrir hönd stofnunar í öðru aðildarríki

Að því er varðar 2. mgr. 63. gr. reglugerðarinnar gilda ákvæði 93. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar á hliðstæðan hátt.

Framkvæmd 2. mgr. 70. gr. reglugerðarinnar

97. gr.

Endurgreiðsla atvinnuleysisbóta einstaklinga sem fara til annars aðildarríkis í atvinnuleit

1. Þar til bær stofnun skal endurgreiða bótaupphæðir sem hafa verið greiddar samkvæmt 69. gr. reglugerðarinnar eins og fram kemur í reikningshaldi hlutaðeigandi stofnunar.

2. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta:

— að fengnu álit framkvæmdaráðsins gert með sér samkomulag um að taka upp aðrar aðferðir við að ákvarða upphæðir endurgreiðslna, meðal annars eingreiðslna, eða

— fellt niður allar endurgreiðslur milli stofnana sinna.

Endurgreiðsla fjölskyldugreiðslna sem greiddar eru samkvæmt 2. mgr. 73. gr. og 2. mgr. 74. gr. reglugerðarinnar

98. gr.

Aðstandendur launþega sem heyra undir franska löggjöf eða atvinnulausra einstaklinga sem fá atvinnuleysisbætur samkvæmt franskri löggjöf

1. Þar til bær frönsk stofnun skal endurgreiða stofnun þeirri sem greiddi fjölskyldugreiðslur raunverulega fjárhæð fjölskyldugreiðslnanna sem greiddar voru samkvæmt 2. mgr. 73. gr. og 2. mgr. 74. gr. reglugerðarinnar eins og fram kemur í reikningshaldi þeirrar stofnunar.

2. Frakkland og annað aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta gert með sér samkomulag um að endurgreiða umræddar fjölskyldugreiðslur með eingreiðslum. Í því tilviki skal upphæð slíkrar eingreiðslu ákvörðuð með því að margfalda árlegan meðalkostnað á hverja fjölskyldu með meðalfjölda þeirra fjölskyldna sem taka ber tillit til árlega.

3. Nauðsynlegir þættir við útreikning umræddrar eingreiðslu skulu ákvarðaðir samkvæmt eftirfarandi reglum:

- a) hvert aðildarríki reiknar árlegan meðalkostnað á hverja fjölskyldu með því að deila árlegum heildarkostnaði vegna fjölskyldugreiðslna sem stofnanir í aðildarríkinu hafa greitt vegna aðstandenda launþega eða atvinnulausra einstaklinga, sem búsettir eru á yfirráða-

svæði þess aðildarríkis, með meðalfjölda þeirra fjölskyldna sem rétt eiga á bótum ár hvert;

- b) meðalfjöldi fjölskyldna sem taka verður tillit til ár hvert skal vera jafn árlegum meðalfjölda launþega sem heyra undir lög hins lögbæra ríkis og, eftir því sem við á, meðalfjölda atvinnulausra einstaklinga sem fá greiddar atvinnuleysisbætur á kostnað stofnunar í því aðildarríki, ef aðstandendur þeirra eiga rétt á fjölskyldugreiðslum frá stofnun í öðru aðildarríki þar sem þeir eru búsettir.

4. Framkvæmdaráðið skal, á grundvelli skýrslu endurskoðunarnefndar sem kveðið er á um í 3. mgr. 101. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar, mæla fyrir um aðferðir og málsmeðferð til að ákvarða þá reikningsþætti sem greint er frá í 3. mgr.

5. Frakkland og hvert af hinum aðildarríkjunum eða lögbær yfirvöld þeirra geta gert með sér samkomulag, að fengnu álit framkvæmdaráðsins, um aðrar aðferðir við að ákveða upphæðir eingreiðslna.

Sameiginleg ákvæði um endurgreiðslur

99. gr.

Stjórnunarkostnaður

Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta, samkvæmt ákvæðum þriðja málsliðar 2. mgr. 84. gr. reglugerðarinnar, gert með sér samkomulag um að auka þær bótaupphæðir sem greint er frá í 93.–98. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar sem nemur ákveðnu hundradshlutfalli til þess að mæta stjórnunarkostnaði. Hlutfallið getur verið mismunandi eftir bótaupphæðum.

100. gr.

Síðbúnar kröfur

1. Við uppgjör reikninga milli stofnana aðildarríkjanna þarf sú stofnun sem ábyrg er fyrir greiðslu ekki að taka til greina kröfur um endurgreiðslu vegna bóta sem veittar voru meira en þremur almanaksárum fyrir þann dag sem slíkar kröfur voru lagðar fram til samskiptastofnunarinnar eða stofnunarinnar sem ber ábyrgð á greiðslum í hinu lögbæra ríki.

2. Þegar um er að ræða kröfur um endurgreiðslur í formi eingreiðslna skal þriggja ára tímabilið talið frá þeim degi þegar árlegur meðalkostnaður vegna aðstoðar er ákvarðaður samkvæmt 94. og 95. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar og birtur í *Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins*.

101. gr.

Yfirlit yfir kröfur

1. Framkvæmdaráðið skal framfylgja 36., 63., 70. og 75. gr. (2. mgr.) reglugerðarinnar með því að taka saman yfirlit yfir kröfur hvers almanaksárs.

2. Framkvæmdaráðið getur skipulagt eftirlit vegna öflunar tölfraði- og bókhaldsgagna sem nauðsynlegar eru við gerð kröfuyfirlitsins sem kveðið er á um í 1. mgr., meðal annars til að tryggja að reglum í 2. bálki sé fylgt.

3. Framkvæmdaráðið skal taka ákvarðanir þær sem vísað er til í þessari grein um skýrslu endurskoðunarnefndarinnar en henni skal fylgja rökstutt álit. Framkvæmdaráðið skal ákveða starfshætti og samsetningu endurskoðunarnefndarinnar.

102. gr.

Hlutverk endurskoðunarnefndar — Meðferð endurgreiðslna

1. Hlutverk endurskoðunarnefndarinnar er að:

- safna nauðsynlegum gögnum og láta gera þann útreikning sem þarf til framkvæmdar á þessum bálki;
- afhenda framkvæmdaráðinu reglulega skýrslu um framkvæmd reglugerðarinnar, með sérstöku tilliti til hinnar fjárhagslegu hliðar;
- koma tillögum sem gætu komið að gagni í sambandi við a- og b-liði til framkvæmdaráðsins;
- skila til framkvæmdaráðsins tillögu um þær athugasemdir sem vísað hefur verið til hennar samkvæmt 4. mgr. 94. gr. og 4. mgr. 95. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar;
- leggja fyrir framkvæmdaráðið tillögur um framkvæmd 101. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar;
- inna af hendi öll verk, rannsóknir og skyldur vegna þeirra mála sem framkvæmdaráðið vísar til hennar.

2. Þar til bær yfirvöld í aðildarríkjunum skulu tilnefna aðila til að hafa milligöngu um endurgreiðslur þær sem kveðið er á um í 36., 63., 70. og 75. gr. (2. mgr.) reglugerðarinnar, og greiða skuldir þar til bærra stofnana við stofnanir annars aðildarríkis fyrir þeirra hönd. Þeir aðilar sem sjá um endurgreiðslur skulu tilkynna framkvæmdaráðinu um upphæð þeirra innan settra tímamarka og í samræmi við þá málsmeðferð sem framkvæmdaráðið ákveður.

3. Hafi endurgreiðslur verið ákvarðaðar á grundvelli raunverulegrar bótaupphæðar, samkvæmt reikningshaldi stofnananna, skal endurgreiða bætur fyrir hvert hálf almanaksár á næsta árshefningi á eftir.

4. Þegar endurgreiðslur eru ákvarðaðar á grundvelli eingreiðslna skulu þær ná yfir heilt almanaksár; í því tilviki leggja þar til bærar stofnanir til fyrirframgreiðslur til lána-stofnana 1. janúar og 1. júlí, í samræmi við þá málsmeðferð sem framkvæmdaráðið ákveður.

5. Lögbær yfirvöld tveggja eða fleiri aðildarríkja geta gert með sér samkomulag um önnur tímamörk vegna endurgreiðslna eða aðrar aðferðir við fyrirframgreiðslur.

103. gr.

Söfnun tölfraeði- og bókhaldsgagna

Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að framfylgja ákvæðum þessa bálks, sérstaklega við söfnun tölfraeði- og bókhaldsgagna.

104. gr.

Milliríkjasamningar um endurgreiðslur eru skráðir í 5. viðauka

1. Ákvæði sem eru svipuð ákvæðum 36. (3. mgr.), 63. (3. mgr.) og 70. gr. (3. mgr.) reglugerðarinnar, ákvæðum 93. (6. mgr.), 94. (6. mgr.) og 95. gr. (6. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar og önnur sambærileg ákvæði, sem eru í gildi daginn fyrir gildistöku reglugerðarinnar, gilda áfram að því tilskildu að þau sé að finna í 5. viðauka í framkvæmdarreglugerðinni.

2. Ákvæði sem eru svipuð þeim sem greint er frá í 1. mgr. um viðskipti tveggja eða fleiri aðildarríkja, sem lög-mæt verða eftir gildistöku reglugerðarinnar, skal skrá í 5.

viðauka í framkvæmdarreglugerðinni. Hið sama gildir um ákvæði 97. gr. (2. mgr.) og 98. gr. (2. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar.

Kostnaður vegna eftirlits og læknisskoðana

105. gr.

1. Stofnun sem ber ábyrgð á bótakostnaði skal endurgreiða þeirri stofnun sem sá um að veita bætunarnar fyrir hennar hönd allan kostnað vegna eftirlits, læknisskoðana, athugana, læknisvitjana og annars eftirlits sem nauðsynlegt er vegna veitingar, úthlutunar eða endurskoðunar bóta samkvæmt reikningi sem síðarnefnda stofnunin leggur fram.

2. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta hins vegar gert með sér samkomulag um aðrar aðferðir við endurgreiðslur, meðal annars um eingreiðslur, eða ákveðið að fella niður allar endurgreiðslur milli stofnana.

Slíkt samkomulag skal skrá í 5. viðauka í framkvæmdarreglugerðinni. Samkomulag sem er í gildi daginn fyrir gildistöku reglugerðarinnar skal gilda áfram að því tilskildu að það sé skráð í umræddum viðauka.

Sameiginleg ákvæði vegna greiðslu bóta í peningum

106. gr.

Lögbær yfirvöld hvers aðildarríkis skulu tilkynna framkvæmdaráðinu, innan tiltekins frests og samkvæmt þeirri málsmeðferð sem framkvæmdaráðið ákveður, um upphæð bóta í peningum sem stofnanir þeirra hafa greitt viðtakendum sem dvelja eða eru búsettir á yfirráðasvæði annars aðildarríkis.

107. gr.

Umreikningur gjaldmiðils

1. Umreikningur upphæða í mismunandi gjaldmiðlum skal, að því er tekur til eftirfarandi ákvæða, miðast við opinbert gengi sem gjaldeyrisyfirvöld aðildarríkjanna hafa ákvarðað og Alþjóðagjaldeyrissjóðurinn hefur viðurkennt:

- a) ákvæði í reglugerðinni: 12. (2., 3. og 4. mgr.), 19. (síðasti málsliður b-liðar 1. mgr.), 22. (síðasti málsliður ii-liðar 1. mgr.), 25. (næstsíðasti málsliður b-liðar 1. mgr.), 41. (c- og d-liður 1. mgr.), 46. (3. og 4. mgr.), 50., 52. (síðasti málsliður b-liðar), 55. (síðasti málsliður ii-liðar 1. mgr.), 57. (c-liður 3. mgr.), 60. (c-liður 1. mgr.), 60. (b-liður 2. mgr.), 70. (1. mgr.) og 71. gr. (næstsíðasti málsliður ii-liðar b-liðar 1. mgr.);
- b) ákvæði í framkvæmdarreglugerðinni: 34., 101. (1. mgr.), 102. (b-liður 1. mgr.) og 119. gr. (2. mgr.).

2. Í þeim tilvikum sem heyra ekki undir 1. mgr. skal umreikningurinn miðast við það gengi sem gildir þegar greiðsla fer fram.

VI. BÁLKUR

ÝMIS ÁKVÆÐI

108. gr.

Staðfesting á árstíðabundnu starfi

Launþegi sem heyrir undir c-lið 1. gr. reglugerðarinnar skal leggja fram ráðningarsamning sem vinnumiðlun í því aðildarríki sem hann sækir vinnu til hefur stimplað eða annað skjal þar sem umrædd stofnun staðfestir að starf hans sé árstíðabundið.

109. gr.

Tilhögun iðgjaldgreiðslna

Vinnuveitandi sem hefur enga vinnustöð í því aðildarríki þar sem launþegi starfar getur hagað því þannig til að launþeginn sjái um greiðslu iðgjalda fyrir hans hönd.

Vinnuveitandi skal tilkynna þar til bærrí stofnun eða, gerist þess þörf, stofnun sem tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi umrædds aðildarríkis um allar slíkar ráðstafanir.

110. gr.

Gagnkvæm aðstoð stofnana við að endurheimta bætur sem bótaþegi átti ekki rétt á

Ef stofnun aðildarríkis fyrirhugar að grípa til aðgerða gegn einstaklingi sem hlotið hefur bætur frá henni án þess að eiga rétt á þeim skal stofnun á búsetustað þessa einstaklings, eða stofnun sem tilnefnd er af lögbæru yfirvaldi búseturíkis hans, veita henni aðstoð.

111. gr.

Almannatryggingabætur sem bótaþegar áttu ekki rétt á endurheimtar og kröfur aðstoðarstofnana

1. Ef stofnun aðildarríkis hefur greitt viðtakanda hærrí upphæð en hann átti rétt á þegar bætur (lífeyri) vegna örorku, elli eða dauða voru veittar eða endurskoðaðar samkvæmt ákvæðum í 3. kafla III. bóls reglugerðarinnar, getur hún farið fram á það við stofnun í öðru aðildarríki sem er ábyrg fyrir greiðslu samsvarandi bóta til viðtakandans að hún dragi umframgreiðsluna frá þeim bótum sem hann á ógreiddar hjá henni. Sú stofnun skal yfirfæra frádregna upphæð til inneignarstofnunarinnar. Sé ekki hægt að fá umrædda upphæð dregna frá ógreiddum bótum skulu ákvæði 2. mgr. gilda.

2. Ef stofnun aðildarríkis hefur greitt viðtakanda hærrí upphæð en hann átti rétt á getur hún, samkvæmt skilyrðum og innan takmarkana þeirrar löggjafar sem hún starfar eftir, farið fram á það við stofnun í öðru aðildarríki sem er ábyrg fyrir greiðslum til viðtakandans að hún dragi umframgreiðsluna frá þeim bótum sem hún greiðir umræddum viðtakanda. Síðarnefnda stofnunin skal draga umframgreiðsluna frá bótunum samkvæmt þeim skilyrðum og innan þeirra marka sem löggjöf sú sem hún starfar eftir setur um skuldajöfnuð, eins og hún hafi sjálf ofgreitt bæturnar, og skal hún yfirfæra umrædda upphæð til inneignarstofnunarinnar.

3. Hafi einstaklingur sem heyrir undir reglugerðina fengið aðstoð frá einu aðildarríki á meðan hann átti rétt á bótum samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, getur sú stofnun sem veitti aðstoðina, eigi hún lagalegan rétt á endurkröfu vegna

bóta umrædds einstaklings, farið fram á það við stofnun í öðru aðildarríki sem er ábyrg fyrir greiðslum til bótaþegans að hún dragi upphæð bóttanna frá þeim bótum sem hún greiðir bótaþeganum.

Hafi aðstandandi einstaklings sem heyrir undir reglugerðina hlotið aðstoð á yfirráðasvæði aðildarríkis á sama tíma og hlutaðeigandi einstaklingur átti rétt á bótum samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, vegna sama aðstandanda, getur sú stofnun sem veitti aðstoðina, eigi hún lagalegan endurkröfurétt til bóta umrædds einstaklings vegna hlutaðeigandi aðstandanda, farið fram á það við stofnun í öðru aðildarríki sem ábyrg er fyrir bótum til þessa einstaklings að hún dragi upphæð aðstoðar frá þeim bótum sem hún greiðir honum.

Umrædd stofnun skal draga frá bótunum samkvæmt þeim skilyrðum og innan þeirra marka sem löggjöf sú sem hún starfar eftir setur um skuldajöfnuð, og skal hún yfirfæra umrædda upphæð til inneignarstofnunarinnar.

112. gr.

Hafi stofnun greitt bætur sem henni ber ekki að greiða, annaðhvort millilíðalaust eða í gegnum aðra stofnun, og sýnt þykir að ekki verði hægt að endurheimta þær, skal hún bera endanlegan kostnað nema um fjárvik sé að ræða.

113. gr.

Endurheimt kostnaðar vegna aðstoðar til handa launþegum í millilandaflutningum sem þeir áttu ekki rétt á

1. Viðurkenni þar til bær stofnun ekki rétt launþega til aðstoðar skal hún eigi að síður endurgreiða kostnað vegna aðstoðar sem stofnun á dvalarstað hefur veitt launþega í millilandaflutningum í krafti þess að hann teljist hafa fullnægt skilyrðum sem greint er frá í 2. mgr. 20. gr. eða 2. mgr. 62. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

2. Stofnun sem tilgreind er sem þar til bær stofnun í staðfestri yfirlýsingu eða stofnun sem tilnefnd er í þessu skyni af lögbæru yfirvaldi í hlutaðeigandi aðildarríki skal endurgreiða kostnað sem stofnun á dvalarstað hefur stofnað til vegna launþega í millilandaflutningum sem hefur ekki áður sótt um bætur hjá stofnun á dvalarstað og á ekki rétt á aðstoð en hefur samt sem áður fengið aðstoð gegn framvísun

þeirrar staðfestu yfirlýsingar sem greint er frá í 2. mgr. 20. gr. eða 2 mgr. 62. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar.

3. Þar til bær stofnun eða, í því tilviki sem greint er frá í 2. mgr., stofnun sem talin er þar til bær eða stofnun sem er tilnefnd í þeim tilgangi skal skuldfæra á reikning viðtakanda kostnað vegna aðstoðar sem hann átti ekki rétt á. Skal umrædd stofnun tilkynna slíkar skuldfærslur til endurskoðunarnefndarinnar sem greint er frá í 3. mgr. 101. framkvæmdarreglugerðarinnar, og ber henni að taka saman yfirlit um þær.

114. gr.

Tímabundnar bótagreiðslur þegar ósamkomulag er um hvaða löggjöf skuli gilda eða hvaða stofnun beri að veita bætur

Ef deilur eru milli stofnana eða lögbærra yfirvalda tveggja eða fleiri aðildarríkja um hvaða löggjöf skuli gilda um launþega sem heyrir undir ákvæði í II. bálki reglugerðarinnar, eða um hvaða stofnun beri að veita bætur, skal hlutaðeigandi einstaklingur, sem annars ætti rétt til bóta, ef slíkar deilur stæðu ekki fá greiddar bætur til bráðabirgða sem stofnun á dvalar- eða búsetustað ber að greiða samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir, ef hann býr ekki í einu af hlutaðeigandi aðildarríkjum skal stofnun sem hann lagði inn kröfu hjá í upphafi greiða honum bætur sem kveðið er á um samkvæmt þeirri löggjöf sem hún starfar eftir.

115. gr.

Málsmeðferð vegna læknisskoðana sem fara fram í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki

Stofnun á dvalar- eða búsetustað sem ber ábyrgð á að læknisskoðun fari fram samkvæmt 87. gr. reglugerðarinnar skal haga framkvæmd hennar í samræmi við þá málsmeðferð sem mælt er fyrir um í löggjöf þeirri sem hún starfar eftir.

Hafi hún engin slík fyrirmæli til að miða við skal hún snúa sér til þar til bærrar stofnunar vegna upplýsinga þar að lútandi.

116. gr.

Samningar um endurgreiðslur iðgjalda

1. Samningar sem gerðir eru samkvæmt 2. mgr. 92. gr. reglugerðarinnar skulu skráðir í 5. viðauka við framkvæmdarreglugerðina.

2. Samningar sem gerðir eru vegna framkvæmdar 51. gr. reglugerðar nr. 3 gilda áfram að því tilskildu að þeir séu skráðir í 5. viðauka í framkvæmdarreglugerðinni.

119. gr.

Bráðabirgðaákvæði vegna fjölskyldubóta

117. gr.

Gagnavinnsla

1. Eitt eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta, að fengnu álitni framkvæmdaráðsins, gert eyðublöð fyrir vottorð, staðfestar yfirlýsingar, yfirlýsingar, kröfur og önnur skjöl þannig úr garði að hægt sé að taka þau til gagnavinnslu, vegna framkvæmdar reglugerðarinnar og framkvæmdarreglugerðarinnar, og lagað þær aðferðir sem notaðar eru við upplýsingaskiptin að gagnavinnslnni.

2. Framkvæmdaráðið skal, þegar þróun gagnavinnslu í aðildarríkjunum gerir það kleift, kanna nánar hvað þarf til þess að samræma og koma í almenna notkun þeim vinnslu-aðferðum sem gert er ráð fyrir samkvæmt ákvæðum 1. mgr.

1. Sá réttur til fjölskyldubóta sem greint er frá í 9. mgr. 94. gr. reglugerðarinnar skal vera sá sami og launþegar njóta vegna aðstandenda sinna, með þeim skilyrðum og takmörkunum sem í gildi eru daginn fyrir gildistöku reglugerðarinnar, samkvæmt annaðhvort 41. gr. eða viðauka D í reglugerð nr. 3, eða 20. gr. eða 1. viðauka við reglugerð ráðsins nr. 36/63/EBE frá 2. apríl 1963, um félagslegt öryggi launþega sem sækja vinnu yfir landamæri ⁽¹⁾.

2. Ef upphæð fjölskyldubóta sem greint er frá í 1. mgr. er hærrí en upphæð fjölskyldugreiðslna sem greiðast samkvæmt 2. mgr. 73. gr. reglugerðarinnar er þar til bær frönsk stofnun ábyrg fyrir greiðslu bóttanna til launþega, eða beint til aðstandenda hans á búsetustað þeirra, sem á rétt á bótum vegna barna.

3. Ef fjölskyldubætur verða að greiðast samkvæmt 2. mgr. 73. gr. reglugerðarinnar skal stofnun á búsetustað aðstandenda tryggja greiðslu fjölskyldugreiðslna í samræmi við ákvæði þeirrar löggjafar sem hún starfar eftir, að því tilskildu að hún fái þær endurgreiddar frá þar til bærrí franskri stofnun.

4. Í samskiptum milli tveggja aðildarríkja skulu þau eða lögbær yfirvöld þeirra ákveða málsmeðferð til að framfylgja ákvæðum þessarar greinar.

VII. BÁLKUR

BRÁÐABIRGÐA- OG LOKAÁKVÆÐI

118. gr.

Bráðabirgðaákvæði vegna lífeyris

1. Við afgreiðslu krafna um lífeyri sem óafgreiddar voru við gildistöku reglugerðarinnar skal fara eftir tvenns konar leiðum:

— vegna tímabils fyrir gildistöku skal lífeyrir veittur samkvæmt ákvæðum reglugerðar nr. 3;

— vegna tímabils sem hófst frá og með gildistöku skal lífeyrir veittur samkvæmt ákvæðum reglugerðarinnar.

2. Ef krafa um örorku-, elli- eða eftirlífendabætur er lögð inn hjá stofnun frá og með þeim degi er reglugerðin tók gildi skal endurmeta sjálfkrafa bætur sem stofnun eða stofnanir eins eða fleiri annarra aðildarríkja hafa úthlutað vegna sama tilviks fyrir þann dag, í samræmi við ákvæði reglugerðarinnar.

120. gr.

Viðbótarsamningar um framkvæmd

1. Tvö eða fleiri aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra geta, gerist þess þörf, gert með sér samninga sem kveða nánar á um framkvæmd reglugerðarinnar. Slíkir samningar eru skráðir í 5. viðauka framkvæmdarreglugerðarinnar.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB nr. 62, 20. 4. 1963, bls. 1314/63.

2. Samningar af því tagi sem greint er frá í 1. mgr., sem eru í gildi daginn fyrir gildistöku framkvæmdarreglugerðarinnar, gilda áfram að því tilskildu að þeir séu skráðir í 5. viðauka við framkvæmdarreglugerðina.

121. gr.

Eðli viðauka og breytingar á þeim

1. Viðaukar við framkvæmdarreglugerðina eru óaðskiljanlegur hluti hennar.

2. Með reglugerð ráðsins sem samþykkt er að tillögu framkvæmdastjórnar má breyta umræddum viðaukum, að beiðni hlutaðeigandi aðildarríkis, eða aðildarríkja eða lögbærra yfirvalda þeirra, að fengnu álit framkvæmdaráðsins.

3. Eftirfarandi texti bætist við hlutann „B Þýskaland“ í viðauka V við reglugerðina:

„7. Að því er tekur til ákvæða þessarar reglugerðar skal litið á eingreiðslur greiddar samkvæmt þýskri löggjöf, vegna veikindalegu aðstandenda launþega, atvinnulausra einstaklinga, líffeyrisþega og krefjanda um líffeyri, sem aðstoð.“

122. gr.

Gildistaka framkvæmdarreglugerðarinnar

Framkvæmdarreglugerðin tekur gildi fyrsta dag sjöunda mánaðar eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópu-bandalagsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 21. mars 1972.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

G. THORN

forseti.

1. VÍÐAUKI

LÖGBÆR YFIRVÖLD

(1. mgr. 1. gr. reglugerðarinnar og 1. mgr. 4. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar)

A. BELGÍA:	Ministre de la prévoyance sociale, Bruxelles Minister van sociale Voorzorg, Brussel (Félagsmálaráðherra, Brussel)
B. ÞÝSKALAND :	Bundesminister für Arbeit und Sozialordnung (Atvinnu- og félagsmálaráðherra), Bonn
C. FRAKKLAND:	1. Ministre de la Santé publique et de la sécurité sociale (Heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra), París 2. Ministre du travail, de l'emploi et de la population (Atvinnu- og byggðamálaráðherra), París 3. Ministre de l'agriculture (Landbúnaðarráðherra), París 4. Ministre de la marine marchande (Kaupskipaflotaráðherra), París
D. ÍTALÍA:	Ministro del Lavoro e della Previdenza Sociale (Atvinnu- og félagsmálaráðherra), Róm
E. LÚXEMBOURG:	1. Ministre de travail et de la sécurité sociale (Atvinnu- og trygg- ingamálaráðherra), Lúxemborg 2. Ministre de la famille (Fjölskyldumálaráðherra), Lúxemborg
F. HOLLAND:	1. Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, Den Haag (Heilbrigðis- og félagsmálaráðherra, Haag) 2. Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne (Heilbrigðis- og umhverfismálaráðherra), Leidschendam

2. VÍÐAUKI

ÞAR TIL BÆRAR STOFNANIR

(o-liður 1. gr. reglugerðarinnar og 2. mgr. 4. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar)

A. BELGÍA

1. Bætur vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar:

a) við beitingu 16. – 29. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

i) almennt:

Sá tryggingaraðili sem launþegn er tryggður hjá

ii) til sjómanna:

Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins naviguant sous pavillon belge — Hulp- en verzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag — (Aðstoðar- og framfærslusjóður sjómanna sem sigla undir belgískum fána), Antwerpen

- b) við beitingu V. bóls framkvæmdarreglugerðarinnar: Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel — (Sjúkra- og örorkutryggingastofnunin í Brussel, fyrir hönd tryggingaraðila eða aðstoðar- og framfærslusjóðsins vegna sjómanna sem sigla undir belgískum fána)
2. Örorkubætur:
- a) almenn örorka (verkafólk, skrifstofufólk og námu-
menn): Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel — (Sjúkra- og örorkutryggingastofnunin), Brussel, ásamt þeim tryggingaraðila sem launþeginn er eða hefur verið tryggður hjá
- b) sérstakt bótakerfi vegna örorku námumanna: Fonds national de retraite des ouvriers-mineurs, Bruxelles — Nationaal pensioenfonds voor mijnwerkers, Brussel — (Lífeyrissjóður námumanna), Brussel
- c) örorkubótakerfi sjómanna: Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins naviguant sous pavillon belge — Hulp- en verzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag — (Aðstoðar- og framfærslusjóður sjómanna sem sigla undir belgískum fána), Antwerpen
3. Elli- og dánarlífeyrir: Office national des pensions pour travailleurs salariés, Bruxelles — Rijksdienst voor werknemerspensioenen, Brussel — (Skrifstofa lífeyrissjóðs launþega), Brussel
4. Bætur vegna vinnuslysa:
- a) vegna umsókna um viðbótarlífeyri Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel — (Vinnuslysasjóðurinn), Brussel
- b) í öðrum tilvikum:
- i) almennt: Tryggingaraðili
- ii) til sjómanna: Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel — (Vinnuslysasjóðurinn), Brussel
5. Bætur vegna atvinnusjúkdóma: Fonds des maladies professionnelles, Bruxelles — Fonds voor beroepsziekten, Brussel — (Atvinnusjúkdómasjóðurinn), Brussel
6. Dánarstyrkir:
- a) Sjúkra- og örorkutryggingar:
- i) almennt: Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte en invaliditeitsverzekering, Brussel — (Sjúkra- og örorkutryggingastofnunin), Brussel, ásamt þeim tryggingaraðila sem launþeginn var tryggður hjá
- ii) til sjómanna: Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins naviguant sous pavillon belge — Hulp- en verzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag — (Aðstoðar- og framfærslusjóður sjómanna, sem sigla undir belgískum fána), Antwerpen
- b) Bætur vegna vinnuslysa:
- i) almennt: Tryggingaraðili
- ii) til sjómanna: Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel — (Vinnuslysasjóðurinn), Brussel

- c) Bætur vegna atvinnusjúkdóma: Fonds des maladies professionnelles, Bruxelles — Fonds voor beroepsziekten, Brussel — (Atvinnusjúkdómasjóðurinn), Brussel
7. Atvinnuleysisbætur:
- i) almennt: Office national de l'emploi, Bruxelles — Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, Brussel — (Vinnumiðlunin), Brussel
- ii) til sjómanna: Pool des marins de la marine marchande, Antwerpen — Pool van de zeelieden ter koopvaardij — (Sjómannaþjóðurinn), Antwerpen
8. Fjölskyldubætur: Caisse de compensation pour allocations familiales pour travailleurs salariés — Compensatiekas der gezinsvergoedingen voor werknemers — (Fjölskyldugreiðslnasjóður launþega) sem vinnuveitandinn er tryggður hjá

B. ÞÝSKALAND

Lögsaga þýskra stofnana ákvarðast af ákvæðum þýskrar löggjafar nema annars sé sérstaklega getið hér að aftan

1. Sjúkratryggingar:
- Við beitingu 1. mgr. 25. gr. reglugerðarinnar: Sjúkratryggingastofnun sem hinn atvinnulausi var tryggður hjá daginn sem hann fór frá Sambandslýðveldinu Þýskalandi
- Vegna sjúkratrygginga krefjanda um lífeyri, lífeyrisþega og aðstandenda þeirra samkvæmt ákvæðum 4. og 5. þáttar 1. kafla, III. bóka reglugerðarinnar:
- a) þegar hlutaðeigandi einstaklingur er tryggður hjá „Allgemeine Ortskrankenkasse“ (Almennum staðarsjúkrasamlagi) eða hjá „Landkrankenkasse“ (Sveitarfélagssjúkrasamlagi) eða þegar hann er hvergi sjúkratryggður: Allgemeine Ortskrankenkasse Bad Godesberg (Almenna staðarsjúkrasamlagið), Bonn-Bad Godesberg
- b) í öllum öðrum tilvikum: Sjúkratryggingastofnunin þar sem hlutaðeigandi krefjandi eða lífeyrisþegi er tryggður
2. Lífeyrstryggingar verkafólks, skrifstofufólks og náumanna:
- Vegna aðgangs að frjálsum tryggingum og við ráðstöfun bótakrafna og úthlutun bóta í samræmi við ákvæði reglugerðarinnar:
- a) fyrir einstaklinga eða eftirlifendur þeirra sem eingöngu hafa verið tryggðir samkvæmt þýskri löggjöf eða njóta sömu réttinda, þegar þessir einstaklingar eða eftirlifendur þeirra hafa búsetu í öðru aðildarríki eða eru ríkisborgarar annars aðildarríkis með búsetu í ríki sem er utan EB:
- i) ef iðgjöld voru síðast greidd í lífeyrissjóð verkafólks og:
- ef hlutaðeigandi er búsettur í Hollandi eða er hollenskur ríkisborgari búsettur í ríki sem er utan EB: Landesversicherungsanstalt Westfalen (Héraðstryggingastofnun Westfalen), Münster

- ef hlutaðeigandi er búsettur í Belgíu eða er belgískur ríkisborgari búsettur í ríki sem er utan EB: Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (Héraðstryggingastofnun Rínarhéraðs), Düsseldorf
- ef hlutaðeigandi er búsettur á Ítalíu eða er ítalskur ríkisborgari búsettur í ríki sem er utan EB: Landesversicherungsanstalt Schwaben (Héraðstryggingastofnun Schwaben), Augsburg
- ef hlutaðeigandi er búsettur í Frakklandi eða Lúxemborg eða er ríkisborgari í þeim löndum en búsettur í ríki sem er utan EB: Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (Héraðstryggingastofnun Rheinland-Pfalz), Speyer
- Hafi iðgjald hins vegar síðast verið greitt til „Landesversicherungsanstalt Saarland“ (Héraðstryggingastofnunar Saarlands), Saarbrücken, til „Bundesbahnversicherungsanstalt“ (Tryggingafélags ríkisjárnbrautanna), Frankfurt eða til „Seekasse“ (Tryggingasjóðs sjómanna), Hamborg: Stofnun sem iðgjöld voru síðast greidd til
- ii) ef iðgjöld voru síðast greidd í:
- lífeyrissjóð skrifstofufólks: Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (Tryggingastofnun skrifstofufólks), Berlín
- lífeyrissjóð sjómanna: Seekasse (Tryggingasjóður sjómanna), Hamborg
- iii) hafi iðgjald síðast verið greitt í lífeyrissjóð námumanna, eða ef tilskildu tryggingatímabili sem veitir rétt til bóta vegna skertrar starfsorku námumanna (Bergmannsrente) er, eða telst vera lokið: Bundesknappschaft (Tryggingasjóður námumanna), Bochum
- b) fyrir einstaklinga eða eftirlifendur þeirra sem eingöngu hafa verið tryggðir samkvæmt þýskri löggjöf eða notið réttinda sem slíkir, eða samkvæmt löggjöf eins eða fleiri annarra aðildarríkja:
- i) ef iðgjöld voru síðast greidd í lífeyrissjóð verka-fólks samkvæmt þýskri löggjöf og:
- ef hlutaðeigandi er búsettur á yfirráðasvæði Sambandslýðveldisins Þýskalands, þó ekki í Saarlandi eða
- ef hlutaðeigandi er búsettur utan Sambandslýðveldisins Þýskalands og iðgjald samkvæmt þýskri löggjöf var síðast greitt til stofnunar utan Saarlands:
- ef iðgjald samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis var síðast greitt til tryggingastofnunar í Hollandi: Landesversicherungsanstalt Westfalen (Héraðstryggingastofnun Westfalen), Münster
- ef iðgjald samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis var síðast greitt til tryggingastofnunar í Belgíu: Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (Héraðstryggingastofnun Rínarhéraðs), Düsseldorf

— ef iðgjald samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis var síðast greitt til tryggingastofnunar á Ítalíu:	Landesversicherungsanstalt Schwaben — (Héraðstryggingastofnun Schwaben), Augsburg
— ef iðgjald samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis var síðast greitt til tryggingastofnunar í Lúxemborg eða Frakklandi:	Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (Héraðstryggingastofnun Rheinland-Pfalz), Speyer
— ef hlutaðeigandi einstaklingur er búsettur í Saarlandi á yfirráðasvæði Sambandslýðveldisins Þýskalands eða	
— ef hann er búsettur utan Sambandslýðveldisins Þýskalands og iðgjald samkvæmt þýskri löggjöf var síðast greitt til lífeyristryggingastofnunar í Saarlandi:	Landesversicherungsanstalt Saarland (Héraðstryggingastofnun Saarlands), Saarbrücken
— ef iðgjald samkvæmt þýskri löggjöf var síðast greitt til „Seekasse“ (Tryggingasjóðs sjómanna), Hamborg, eða til „Bundesbahnversicherungsanstalt“ (Tryggingasjóðs ríkisjárnbrautanna), Frankfurt:	Stofnun sem iðgjaldið var greitt til
ii) ef iðgjald samkvæmt þýskri löggjöf var síðast greitt til: — lífeyristryggingasjóðs skrifstofufólks:	Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (Tryggingastofnun skrifstofufólks), Berlín
— lífeyristryggingasjóðs sjómanna:	Seekasse (Tryggingasjóður sjómanna), Hamborg
iii) ef iðgjald var síðast greitt í lífeyristryggingasjóð námumanna samkvæmt þýskri löggjöf, eða tilskildu tryggingatímabili en veitir rétt til bóta vegna skertrar starfsorku námumanna (Bergmannsrente) er eða er talið vera lokið, að teknu tilliti til tryggingatímabila sem eingöngu var lokið í Þýskalandi eða tryggingatímabila sem lokið var í öðrum löndum:	Bundeskknappschaft (Tryggingasjóður námumanna), Bochum
3. Viðbótartryggingar fyrir verkafólk í járn- og stáliðnaði:	Landesversicherungsanstalt Saarland (Héraðstryggingastofnun Saarlands), Saarbrücken
4. Slysstryggingar (vinnuslys og atvinnusjúkdómar):	Slysstryggingastofnun sem er ábyrg í hverju tilviki
5. Atvinnuleysis- og fjölskyldubætur:	Bundesanstalt für Arbeit (Vinnumiðlunin), Nürnberg

C. FRAKKLAND

1. Við beitingu 1. mgr. 93. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar: a) almenna kerfið:	Caisse nationale de l'assurance maladie (Almenni sjúkratryggingasjóðurinn), París

- b) tryggingar í landbúnaði: Caisse centrale de secours mutuels agricoles (Almennur gagnvirkur bótaþjófur starfsfólks í landbúnaði), París
- c) tryggingar námumanna: Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (Sjálfsseignartryggingasjóður námumanna), París
- d) tryggingar sjómanna: Établissement national des invalides de la marine (Örorkustofnun sjómanna), París
2. Við beitingu 96. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:
- a) almenna kerfið: Caisse nationale de l'assurance maladie (Almenni sjúkratryggingasjóðurinn), París
- b) tryggingar námumanna: Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (Sjálfsseignartryggingasjóður námumanna), París
- c) tryggingar sjómanna: Établissement national des invalides de la marine (Örorkustofnun sjómanna), París
3. Við beitingu 98. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:
- a) almenna kerfið: Caisse nationale d'allocations familiales (Almenni fjölskyldugreiðslnasjóðurinn), París
- b) tryggingar í landbúnaði: Caisse centrale d'allocations familiales mutuelles agricoles (Hinn gagnvirki fjölskyldugreiðslnasjóður bænda), París
- c) tryggingar námumanna: Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (Sjálfsseignartryggingasjóður námumanna), París
- d) tryggingar sjómanna: Caisse nationale d'allocations familiales des marins du commerce (Fjölskyldugreiðslnasjóður sjómanna á kaupskipaflotunum) eða Caisse nationale d'allocations familiales de la pêche maritime (Fjölskyldugreiðslnasjóður sjómanna á fiskiskipaflotunum), eftir því sem við á
4. Aðrar þar til bærar stofnanir samkvæmt ákvæðum franskra lögjafara eru:
- I. *FRAKKLAND SJÁLFT*
- a) Almenna kerfið:
- i) Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar og dánarstyrkir: Caisse primaire d'assurance maladie (Staðarsjúkratryggingasjóðurinn)
- ii) Örorkubætur:
- aa) almennt, nema í París og á höfuðborgarsvæðinu: Caisse primaire d'assurance maladie (Staðarsjúkratryggingasjóðurinn)
- í París og á höfuðborgarsvæðinu: Caisse régionale d'assurance maladie (Héraðs sjúkratryggingasjóðurinn), París
- bb) vegna sérstaks bótakerfis sem kveðið er á um í greinum L 365 til L 382 í lögjöf um almannatryggingar: Caisse régionale d'assurance maladie (Héraðssjúkratryggingasjóðurinn), Strassborg
- iii) Ellilífeyrir:
- aa) almennt, nema í París og á höfuðborgarsvæðinu: Caisse régionale d'assurance maladie (branche vieillesse) (Héraðssjúkratryggingasjóður, ellilífeyrisdeild)
- í París og á höfuðborgarsvæðinu: Caisse nationale d'assurance vieillesse des travailleurs salariés (Ellilífeyrissjóður launþega), París

bb) vegna sérstaks bóttakerfis sem kveðið er á um í greinum L 365 til L 382 í almannatryggingalögnum:	Caisse régionale d'assurance vieillesse (Héraðsellífeyrissjóðurinn), Strassborg eða Caisse régionale d'assurance maladie (Héraðssjúkratryggingasjóðurinn), Strassborg
iv) Bætur vegna vinnuslysa:	
aa) ef hlutaðeigandi er óvinnufær um tíma:	Caisse primaire d'assurance maladie (Staðarsjúkratryggingasjóðurinn)
bb) ef hlutaðeigandi er varanlega óvinnufær: Slysabætur:	
— Vegna slysa sem áttu sér stað eftir 31. desember 1946:	Caisse primaire d'assurance maladie (Staðarsjúkratryggingasjóðurinn)
— Vegna slysa sem áttu sér stað fyrir 1. janúar 1947:	Vinnuveitandinn eða hlutaðeigandi tryggingaraðili í hans stað
Viðbótarslysabætur:	
— Vegna slysa sem áttu sér stað eftir 31. desember 1946:	Caisse primaire d'assurance maladie (Staðarsjúkratryggingasjóðurinn)
— Vegna slysa sem áttu sér stað fyrir 1. janúar 1947	Caisse des dépôts et consignations (Opinberi söfnunarsjóðurinn)
v) Fjölskyldubætur:	Caisse d'allocations familiales (Fjölskyldugreiðslnasjóðurinn)
vi) Atvinnuleysisbætur:	Direction départementale du travail et de la main-d'oeuvre (Vinnumiðlanir lögsagnarumdæma)
b) Tryggingar í landbúnaði:	
i) Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, andláts (dánarstyrkir) og fjölskyldubætur:	Caisse de mutualité sociale agricole (Almennir gagnvirki tryggingasjóður starfsfólks í landbúnaði)
ii) Örorku- og ellilífeyristryggingar og bætur til eftirlifandi maka:	Caisse centrale de secours mutuels agricoles (Almennir gagnvirki bóttasjóður starfsfólks í landbúnaði), París
iii) Bætur vegna vinnuslysa:	
aa) almennt:	Vinnuveitandinn eða hlutaðeigandi tryggingaraðili í hans stað
bb) vegna viðbótarbóta:	Caisse des dépôts et consignations (Opinberi söfnunarsjóðurinn), Arcueil
iv) Atvinnuleysisbætur:	Direction départementale du travail et de la main-d'oeuvre (Vinnumiðlanir lögsagnarumdæma)
c) Tryggingar námumanna:	
i) Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, og andláts (styrkir):	Société de secours minière (Styrktarnefnd námumanna)
ii) Örorkubætur, elli- og dánarlífeyrir:	Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (Sjálfsseignartryggingasjóður námumanna), París
iii) Bætur vegna vinnuslysa:	
aa) ef hlutaðeigandi er óvinnufær um tíma:	Société de secours minière (Styrktarnefnd námumanna)
bb) ef hlutaðeigandi er varanlega óvinnufær: Slysabætur:	
— Vegna slysa sem áttu sér stað eftir 31. desember 1946:	Union régionale des sociétés de secours minières (Héraðssamband styrktarnefnda námumanna)

— Vegna slysa sem áttu sér stað fyrir 1. janúar 1947:	Vinnuveitandinn eða hlutaðeigandi tryggingaraðili í hans stað
Viðbótarlífeyrir:	
— Vegna slysa sem áttu sér stað eftir 31. desember 1946:	Union régionale des sociétés de secours minières (Héraðssamband styrktarnefnda námumanna)
— Vegna slysa sem áttu sér stað fyrir 1. janúar 1947:	Caisse des dépôts et consignations (Opinberi söfnunarsjóðurinn)
iv) Fjölskyldubætur:	Union régionale des sociétés de secours minières (Héraðssamband styrktarnefnda námumanna)
v) Atvinnuleysisbætur:	Direction départementale du travail et de la main-d'oeuvre (Vinnumiðlanir lögsagnarumdæma)
d) Tryggingar sjómanna:	
i) Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, örorku og vinnuslysa; dánarstyrkir og lífeyrir eftirlifenda óvinnufærra manna og manna sem hafa slasast við vinnu sína:	„Caisse générale de prévoyance des marins“ du quartier des affaires maritimes (Almennur tryggingasjóður sjómanna undir sjávarútvegsdeild)
ii) Elli- og dánarlífeyrir:	„Caisse de retraite des marins“ du quartier des affaires maritimes (Almennur lífeyrissjóður sjómanna undir sjávarútvegsdeild)
iii) Fjölskyldubætur:	Caisse nationale d'allocations familiales des marins du commerce (Fjölskyldugreiðslnasjóður sjómanna) eða Caisse nationale d'allocations familiales de la pêche maritime (Fjölskyldugreiðslnasjóður sjávarútvegsins), eftir því sem við á
iv) Atvinnuleysisbætur:	Direction départementale du travail et de la main-d'oeuvre (Deildarstjórn vinnumiðlunarinnar)
II. FRÖNSK UMDÆMI ERLENDIS	
a) Öll tryggingakerfi (að undanskildum tryggingum sjómanna) og allar bætur að undanskildum fjölskyldubótum:	
i) almennt:	Caisse générale de sécurité sociale (Almannatryggingasjóðurinn)
ii) viðbótarlysabætur vegna vinnuslysa sem urðu í frönskum stjórnsluumdæmum utan Frakklands fyrir 1. janúar 1952:	Direction départementale de l'enregistrement (Skráningarskrifstofa lögsagnarumdæma)
b) Fjölskyldubætur:	Caisse d'allocations familiales (Fjölskyldugreiðslnasjóðurinn)
c) Tryggingar sjómanna:	
i) allar bætur að undanskildum ellilífeyri og fjölskyldubótum:	Section „Caisse générale de prévoyance des marins“ du quartier des affaires maritimes (Almennur tryggingasjóður sjómanna undir sjávarútvegsdeild)
ii) ellilífeyrir:	Section „Caisse de retraite des marins“ du quartier des affaires maritimes (Almennur lífeyrissjóður sjómanna undir sjávarútvegsdeild)
iii) fjölskyldubætur:	Caisse d'allocations familiales (Fjölskyldugreiðslnasjóðurinn)

D. ÍTALÍA

1. Sjúkrabætur (að undanskildum bóttum vegna berkla) og bætur vegna meðgöngu og fæðingar:

Istituto nazionale per l'assicurazione contro le malattie (Almenna sjúkratryggingastofnunin), umdæmisskrifstofur
Cassa mutua provinciale di malattia di Bolzano (Héraðssjúkra-sjóður Bolzano), Bolzano
Cassa mutua provinciale di malattia di Trento (Héraðssjúkra-sjóður Trento), í Trento, eða hlutaðeigandi stofnun sem viðkomandi er skráður hjá
2. Bætur vegna berkla:

Istituto nazionale della previdenza sociale (félagsmálastofnun), umdæmisskrifstofur
3. Vinnuslysa-og atvinnusjúkdómabætur:
 - a) almennt:

Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Almenna vinnuslysatryggingastofnunin), umdæmisskrifstofan
 - b) einnig til landbúnaðarverkafólks og starfsfólks í skógrækt, ef með þarf:

Ente nazionale di previdenza e assistenza per gli impiegati agricoli (Trygginga- og félagsmálastofnun landbúnaðarverkafólks)
 - c) til sjómanna:

Sjúkratryggingasjóður sjómanna sem viðkomandi er skráður hjá
4. Örorku- og ellilífeyrir og lífeyrir eftirlifenda:
 - a) almennt:

Istituto nazionale della previdenza sociale (Félagsmálastofnun), umdæmisskrifstofur
 - b) til þeirra sem starfa í skemmtanaíðnaði:

Ente nazionale di previdenza e assistenza per i lavoratori dello spettacolo (Trygginga- og félagsmálastofnun starfsmanna í skemmtanaíðnaði), Róm
 - c) til fólks í stjórnunarstörfum:

Istituto nazionale di previdenza per i dirigenti di aziende industriali (Tryggingastofnun stjórnenda atvinnufyrirtækja), Róm
 - d) til blaðamanna:

Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani — G. Amendola (Tryggingastofnun ítalskra blaðamanna „G. Amendola“), Róm
5. Dánarstyrkir:

Stofnanir sem taldar voru upp í 1., 2. og 3. mgr. eftir því sem við á
6. Atvinnuleysisbætur:
 - a) almennt:

Istituto nazionale della previdenza sociale (Félagsmálastofnun), umdæmisskrifstofur
 - b) til blaðamanna:

Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani — G. Amendola (Tryggingastofnun ítalskra blaðamanna „G. Amendola“), Róm
- 7 Fjölskyldugreiðslur:
 - a) almennt:

Istituto nazionale della previdenza sociale (Félagsmálastofnun), umdæmisskrifstofur
 - b) til blaðamanna:

Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani — G. Amendola (Tryggingastofnun ítalskra blaðamanna „G. Amendola“), Róm

E. LÚXEMBOURG

1. Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar:

- a) við beitingu 2. mgr. 28. gr. reglugerðarinnar: Stofnun eða stofnanir sem eru ábyrgar fyrir lífeyrisframlögum
- b) í öðrum tilvikum: Sjúkratryggingasjóður sem launþeginn er tryggður hjá vegna vinnu sinnar eða var síðast tryggður hjá

2. Örorku-, elli- og dánarlífeyrir:

- a) til skrifstofufólks að meðtöldum tæknimönnum sem vinna í námum (neðanjarðar): Caisse de pension des employés privés (lífeyrissjóður starfsfólks í einkageiranum)
- b) í öðrum tilvikum: Établissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (Elli- og örorkutryggingastofnunin), Lúxemborg

3. Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:

- a) til landbúnaðarverkfólks og starfsfólks í skógrækt: Association d'assurance contre les accidents, section agricole et forestière (Slysatryggingasambandið, landbúnaðar- og skógræktardeild), Lúxemborg
- b) í öðrum tilvikum: Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (Slysatryggingasambandið, atvinnugreinadeild), Lúxemborg

4. Atvinnuleysisbætur:

Office nationale du travail (Vinnumiðlunin), Lúxemborg

5. Fjölskyldubætur:

- a) til einstaklinga sem tryggðir eru hjá stofnuninni sem frá er sagt í b-lið 2. mgr. Caisse d'allocations familiales des ouvriers près l'Établissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (Fjölskyldugreiðslnasjóður verkafólks hjá Elli- og örorkutryggingastofnuninni), Lúxemborg
- b) í öðrum tilvikum: Caisse d'allocations familiales des employes près la caisse de pension des employés privés (Fjölskyldugreiðslnasjóður starfsfólks hjá lífeyrissjóði starfsfólks), Lúxemborg

6. Dánarstyrkir:

Við beitingu 66. gr. reglugerðarinnar: Stofnun sem ber ábyrgð á lífeyrisgreiðslum og aðstoð

F. HOLLAND

1. Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar:

- a) aðstoð: „Ziekenfonds“ (Sjúkrasjóðurinn) sem viðkomandi einstaklingur er tryggður hjá
- b) bætur í peningum: „Bedrijfsvereniging“ (Fagfélög og stéttarsamtök) sem vinnuveitandi hins tryggða er tryggður hjá

2. Örorkubætur:

- a) eingöngu samkvæmt hollenskri löggjöf, þegar bóta-retturinn er utan sviðs reglugerðarinnar: „Bedrijfsvereniging“ (Fagfélög og stéttarsamtök) sem vinnuveitandi hins tryggða er tryggður hjá

- b) í öðrum tilvikum: Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (Nýju almennu fagfélög-
in og stéttarsamtökin), Amsterdam
3. Elli- og dánarlífeyrir: Sociale Verzekeringsbank (Almannatryggingabankinn),
Amsterdam
4. Atvinnuleysisbætur:
- a) tryggingabætur vegna atvinnuleysis: „Bedrijfsvereniging“ (Fagfélög og stéttarsamtök) sem vinnu-
veitandi hins tryggða er tryggður hjá
- b) bætur frá opinberum yfivöldum: Staðaryfirvald á búsetustað
5. Fjölskyldubætur:
- a) þegar einstaklingur sem á rétt á bótum hefur búsetu
í Hollandi: „Raad van Arbeit“ (Vinnumálaráðið) í því héraði þar sem hlut-
aðeigandi hefur búsetu
- b) þegar einstaklingur sem á rétt á bótum hefur búsetu
í öðru landi en Hollandi en vinnuveitandi hans hefur
búsetu eða staðfestu í Hollandi: „Raad van Arbeit“ (Vinnumálaráðið) í því héraði þar sem
vinnuveitandinn hefur búsetu eða staðfestu sína
- c) í öðrum tilvikum: Sociale Verzekeringsbank (Almannatryggingabankinn),
Amsterdam
6. Atvinnusjúkdómar sem ákvæði 3. mgr. 57. gr. reglugerð-
arinnar gilda um:
Við beitingu c-liðar 3. mgr. 57. gr. reglugerðarinnar:
- ef bótaskylda tók gildi fyrir 1. júlí 1967: Sociale Verzekeringsbank (Almannatryggingabankinn),
Amsterdam
- ef bótaskylda tók gildi eftir 30. júní 1967: Bedrijfsvereniging voor de Mijnindustrie (Fagfélög og stéttar-
samtök í námuiðnaði), Heerlen

3. VIÐAUKI

STOFNANIR Á BÚSETU- OG DVALARSTAÐ

(p-liður 1. gr. reglugerðarinnar og 3. mgr. 4. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar)

A. BELGÍA

I. STOFNANIR Á BÚSETUSTAÐ

1. Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar:

a) við beitingu 17., 18., 22., 25., 28., 29., 30. og 32. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

Hlutaðeigandi tryggingastofnanir

b) við beitingu 31. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar

i) almennt:

Hlutaðeigandi tryggingastofnanir

ii) til sjómanna:

Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins navigant sous pavillon belge — Hulp- en verzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag — (Aðstoðar- og tryggingasjóður sjómanna sem sigla undir belgískum fána), Antwerpen eða

hlutaðeigandi tryggingastofnanir

2. Örorkubætur:

a) almenn örorka (verkaþólk, skrifstofufólk og námu-
menn)

Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel — (Sjúkra- og örorkutryggingastofnunin), Brussel, ásamt hlutaðeigandi tryggingastofnunum

við beitingu 105. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel — (Sjúkra- og örorkutryggingastofnunin), Brussel

b) sérstakt örorkubótakerfi námumanna:

Fonds national de retraite des ouvriers-mineurs, Bruxelles — nationaal pensioenfonds voor mijnwerkers, Brussel — (Lífeyrissjóður námumanna), Brussel

c) örorkutryggingar sjómanna:

Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins navigant sous pavillon belge — Hulp- en verzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag — (Aðstoðar- og framfærslusjóður fyrir sjómenn sem sigla undir belgískum fána), Antwerpen

3. Elli- og dánarlífeyrir:

Office national des pensions pour travailleurs salariés, Bruxelles — Rijksdienst voor werknemerspensioenen, Brussel — (Skrifstofa lífeyrissjóðs launþega), Brussel

4. Aðstoð vegna vinnuslysa:

Hlutaðeigandi tryggingastofnanir

5. Atvinnusjúkdómar:

Fonds des maladies professionnelles, Bruxelles (Atvinnusjúkdómasjóðurinn), Brussel

6. Dánarstyrkir:

Hlutaðeigandi tryggingastofnanir, ásamt „Institut national d'assurance maladie-invalidité“, Bruxelles — „Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering“, Brussel — (Sjúkra- og örorkutryggingastofnunin), Brussel

7. Atvinnuleysisbætur:

- a) almennt: Office national de l'emploi, Bruxelles — Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, Brussel — (Vinnumiðlunin), Brussel
- b) til sjómanna: Pool des marins de la marine marchande, Antwerpen — Pool van de zeelieden ter koopvaardij — (Sjómannaþjóðurinn), Antwerpen

8. Fjölskyldubætur:

Office national des allocations familiales pour travailleurs salariés, Bruxelles — Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers, Brussel — (Fjölskyldugreiðslunaskrifstofa launþega), Brussel

II. STOFNANIR Á DVALARSTAÐ

1. Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar:

„Institut national d'assurance maladie-invalidité“, Bruxelles — „Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering“, Brussel — (Sjúkra- og örorkutryggingastofnunin), Brussel, fyrir milligöngu hlutaðeigandi tryggingastofnana

2. Bætur vegna vinnuslysa:

„Institut national d'assurance maladie-invalidité“, Bruxelles — „Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering“, Brussel — (Sjúkra- og örorkutryggingastofnunin), Brussel, fyrir milligöngu hlutaðeigandi tryggingastofnana

3. Bætur vegna atvinnusjúkdóma:

Fonds des maladies professionnelles, Bruxelles — Fonds voor beroepsziekten, Brussel — (Atvinnusjúkdómasjóðurinn), Brussel

B. ÞÝSKALAND

1. Sjúkratryggingar:

- a) í öllum tilvikum, nema við beitingu 2. mgr. 19. gr. reglugerðarinnar og 17. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

„Allgemeine Ortskrankenkasse“ (Almenna staðarsjúkrasamlagið) sem er þar til bært á búsetu- eða dvalarstað hlutaðeigandi einstaklings
eða, ef slík stofnun er ekki til staðar,
Landkrankenkasse (Sveitarfélagssjúkrasamlagið) sem er þar til bært á búsetu- eða dvalarstað hlutaðeigandi einstaklings

fyrir einstaklinga sem tryggðir eru samkvæmt tryggingalöggjöf um námumenn og aðstandendur þeirra:

Bundesknappschaft (Tryggingasjóður námumanna), Bochum

- b) við beitingu 2. mgr. 19. gr. reglugerðarinnar og 17. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

Stofnun sem launþeginn var síðast tryggður hjá.

Þar sem slík stofnun er ekki til staðar eða ef hinn tryggði hefur síðast verið tryggður hjá „Allgemeine Ortskrankenkasse“, „Landkrankenkasse“ eða hjá „Bundesknappschaft“: þar til bær stofnun á búsetu- eða dvalarstað hlutaðeigandi einstaklings, sem vísað er til í a-lið

- c) vegna berklameðferðar á meðferðarstofnun:

Þar til bær lífeyrstryggingastofnun verkafólks á búsetu- eða dvalarstað hlutaðeigandi

2. Vinnuslysátryggingar:

- a) aðstoð, að undanskilinni læknismeðferð sem veitt er samkvæmt sjúkrátryggingum og ísetningu gervilima og hjálpartækja; bætur í peningum, að undanskildum lífeyri, kostnaði vegna stöðugrar umönnunar (Pflegegeld); dánarstyrkjum:

„Allgemeine Ortskrankenkasse“ (Almenna staðarsjúkrasamlagið) sem er þar til bært á búsetu- eða dvalarstað hlutaðeigandi eða, ef slík stofnun er ekki til staðar,

Landkrankenkasse (Sveitarfélagssjúkrasamlagið) á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi

fyrir einstaklinga sem tryggðir eru samkvæmt bóta-kerfi um námumenn og aðstandendur þeirra:

Bundesknappschaft (Tryggingasjóður námumanna), Bochum

- b) aðstoð og bætur í peningum sem ekki falla undir a-lið og eiga ekki við vegna beitingar 76. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar snertir:

Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften (Fagfélög og stéttarsamtök í iðnaði), Bonn

3. Lífeyristryggingar:

- a) lífeyristryggingar verkafólks:

- i) í samskiptum við Belgíu:

Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (Héraðstryggingastofnun Rínarhéraðs), Düsseldorf

- ii) í samskiptum við Frakkland:

Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (Héraðstryggingastofnunin í Rheinland-Pfalz), Speyer, eða sem þar til bær stofnun samkvæmt viðauka 2, Landesversicherungsanstalt Saarland (Héraðstryggingastofnunin í Saarlandi), Saarbrücken

- iii) í samskiptum við Ítalíu:

Landesversicherungsanstalt Schwaben (Héraðstryggingastofnun Schwaben), Augsburg

- iv) í samskiptum við Lúxemborg:

Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (Héraðstryggingastofnunin í Rheinland-Pfalz), Speyer

- v) í samskiptum við Holland:

Landesversicherungsanstalt Westfalen (Héraðstryggingastofnunin í Westfalen), Münster

- b) lífeyristryggingar skrifstofufólks:

Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (Tryggingastofnun skrifstofufólks), Berlín

- c) lífeyristryggingar námumanna:

Bundesknappschaft (Tryggingasjóður námumanna), Bochum

4. Atvinnuleysis- og fjölskyldubætur:

Þar til bær vinnumiðlun á búsetu- eða dvalarstað hlutaðeigandi

C. FRAKKLAND

I. FRAKKLAND SJÁLFT:

1. Tryggingar, aðrar en atvinnuleysis- og fjölskyldubætur:

- a) almennt:

Staðarsjúkrasamlagið á búsetu- eða dvalarstað hlutaðeigandi

- b) við beitingu 27. gr. reglugerðarinnar í tengslum við tryggingar sjómanna:
- Section caisse générale de prévoyance des marins du quartier des affaires maritimes (Almennir sjómannatryggingasjóðurinn undir sjávarútvegsdeild)
- c) við beitingu 35. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:
- i) almenna kerfið:
- aa) sem aðalregla, nema í París og á höfuðborgarsvæðinu:
- Caisse primaire d'assurance maladie (Staðarsjúkrasamlagið)
- í París og á höfuðborgarsvæðinu:
- Caisse régionale d'assurance maladie (Héraðssjúkrasamlagið), París
- bb) sérstakt bótakerfi sem kveðið er á um í 365. gr. L – 382. gr. L almannatryggingalaganna:
- Caisse régionale d'assurance maladie (Héraðssjúkrasamlagið), Strassborg
- ii) tryggingar í landbúnaði:
- Caisse de mutualité sociale agricole (Gagnvirkur bótasjóður starfsfólks í landbúnaði)
- iii) tryggingar námumanna:
- Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (Sjálfsseignartryggingasjóður námumanna), París
- iv) tryggingar sjómanna:
- Caisse générale de prévoyance des marins, quartier des affaires maritimes (Almennur tryggingasjóður sjómanna undir sjávarútvegsdeild)
- d) við beitingu 36. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar með tilliti til örorkulífeyris:
- i) almennt, nema í París eða á höfuðborgarsvæðinu:
- Caisse primaire d'assurance maladie (Staðarsjúkrasamlagið)
- fyrir París og höfuðborgarsvæðið:
- Caisse régionale d'assurance maladie (Héraðssjúkrasamlagið), París
- ii) sérstakt bótakerfi sem kveðið er á um í greinum L 365 til L 382 almannatryggingalaganna:
- Caisse régionale d'assurance maladie (Héraðssjúkrasamlagið), Strassborg
- e) við beitingu 35. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar með tilliti til ellilífeyris:
- i) almenna kerfið:
- aa) almennt, nema í París eða á höfuðborgarsvæðinu:
- Caisse régionale d'assurance maladie (branche vieillesse) (Héraðssjúkrasamlagið, öldrunardeild)
- í París og á höfuðborgarsvæðinu:
- Caisse nationale d'assurance-vieillesse des travailleurs salariés (Tryggingasjóður aldraðra launþega), París
- bb) sérstakt kerfi sem kveðið er á um í greinum L 365 til L 382 almannatryggingalaganna:
- Caisse régionale d'assurance-vieillesse (Héraðstryggingasjóður aldraðra), Strassborg
- ii) tryggingar í landbúnaði:
- Caisse centrale de secours mutuels agricoles (Almennur gagnvirkur bótasjóður starfsfólks í landbúnaði), París
- iii) tryggingar námumanna:
- Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (Sjálfsseignartryggingasjóður námumanna), París
- iv) tryggingar sjómanna:
- Section caisse de retraite des marins du quartier des affaires maritimes (Almennur lífeyrissjóður sjómanna undir sjávarútvegsdeild)

- f) við beitingu 75. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar: Caisse primaire d'assurance maladie (Staðarsjúkrasamlagið)
2. Atvinnuleysisbætur:
- a) við beitingu 80., 81. og 82. gr. (2. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar: Vinnumiðlun umdæmisins þar sem vinnustaðurinn er og þar sem framvísa þarf staðfestu yfirlýsingunni
- staðarútibú vinnumiðlunar ríkisins
- Ráðhúsið á búsetustað aðstandenda
- b) við beitingu 1. og 2. mgr. 83. gr. og 97. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar: L'Association pour l'emploi dans l'industrie et le commerce (ASSEDIC) (Samtök fag- og stéttarféлага) á búsetustað viðkomandi
- c) við beitingu 84. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:
- i) algjört atvinnuleysi: L'Association pour l'emploi dans l'industrie et le commerce (ASSEDIC) (Samtök fag- stéttarféлага) á búsetustað viðkomandi
- ii) atvinnuleysi að hluta til: Vinnumiðlun umdæmisins þar sem vinnustaður hlutaðeigandi einstaklings er
- d) við beitingu 89. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar: Vinnumiðlun umdæmisins
3. Fjölskyldubætur: Caisse d'allocations familiales (Fjölskyldugreiðslnasjóðurinn) á búsetustað viðkomandi

II. FRÖNSK UMDÆMI ERLENDIS:

1. Tryggingar aðrar en fjölskyldubætur:
- a) almennt: Caisse générale de sécurité sociale (Almannatryggingasjóðurinn)
- b) fyrir sjómenn:
- i) örorkulífeyrir: Section Caisse générale de prévoyance des marins du quartier des affaires maritimes (Almennur tryggingasjóður sjómanna undir sjávarútvegsdeild)
- ii) ellilífeyrir: Section Caisse de retraite des marins quartier des affaires maritimes (Almennur lífeyrissjóður sjómanna undir sjávarútvegsdeild)
2. Fjölskyldubætur: Fjölskyldugreiðslnasjóðurinn á búsetustað hlutaðeigandi

D. ÍTALÍA

1. Bætur vegna veikinda (að undanskildum bótum vegna berkla), meðgöngu og fæðingar: Istituto nazionale per l'assicurazione contro le malattie (Almenna sjúkratryggingastofnunin), umdæmisskrifstofur
- Cassa mutua provinciale di malattia di Bolzano (Héraðs-sjúkrasamlagið), Bolzano
- Cassa mutua provinciale di malattia di Trento (Héraðssjúkrasamlagið), Trento

2. Bætur vegna berkla:	Istituto nazionale della previdenza sociale (Félagsmálastofnun), umdæmisskrifstofur
3. Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:	Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Almenna vinnuslysatryggingastofnunin), umdæmisskrifstofur
4. Örorku-, elli- og eftirlifendalífeyrir:	
a) almennt:	Istituto nazionale della previdenza sociale (Félagsmálastofnun), umdæmisskrifstofur
b) til þeirra sem starfa í skemmtanaíðnaði:	Ente nazionale di previdenza e assistenza per i lavoratori dello spettacolo (Trygginga- og félagsmálastofnun starfsfólks í skemmtanaíðnaði), Róm
c) til fólks í eftirlitsstörfum:	Istituto nazionale di previdenza per i dirigenti di aziende industriali (Félagsmálastofnun stjórnenda í iðnaði), Róm
d) til blaðamanna:	Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani — G. Amendola (Félagsmálastofnun ítalskra blaðamanna „G. Amendola“), Róm
5. Dánarstyrkir:	Þær stofnanir sem getið er um í 1., 2. eða 3. mgr., eftir því sem við á
6. Atvinnuleysisbætur:	
a) almennt:	Istituto nazionale della previdenza sociale (Félagsmálastofnun), umdæmisskrifstofur
b) til blaðamanna:	Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani — G. Amendola (Félagsmálastofnun ítalskra blaðamanna „G. Amendola“), Róm
7. Fjölskyldugreiðslur:	
a) almennt:	Istituto nazionale della previdenza sociale (Félagsmálastofnun), umdæmisskrifstofa
b) til blaðamanna:	Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani — G. Amendola (Félagsmálastofnun ítalskra blaðamanna „G. Amendola“), Róm

E. LÚXEMBORG

1. Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar:	
a) við beitingu 19., 22., 28. (1. mgr.), 29. (1. mgr.) og 31. gr. reglugerðarinnar og 17., 18., 20., 21., 22., 24., 29., 30. og 31. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Caisse nationale d'assurance maladie des ouvriers (Sjúkratryggingasjóður verkafólks), Lúxemborg
b) við beitingu 27. gr. reglugerðarinnar:	Sjúkratryggingasjóður í Lúxemborg sem samkvæmt löggjöf er ábyrgur fyrir hluta lífeyris
2. Ellilífeyrir, örorku- og dánarbætur:	
a) til skrifstofufólks, að meðtöldum tæknimönnum í námum (neðanjarðar):	Caisse de pension des employés privés (Lífeyrissjóður starfsfólks í einkageiranum), Lúxemborg
b) í öðrum tilvikum:	Établissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (Elli- og örorkutryggingastofnunin), Lúxemborg

3. Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:

- a) til landbúnaðarverkafólks og starfsfólks í skógrækt: Association d'assurance contre les accidents, section agricole et forestiere (Slysatryggingasamtökin, landbúnaðar- og skógræktardeild), Lúxemborg
- b) í öðrum tilvikum: Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (Slysatryggingasambandið, atvinnugreinadeild), Lúxemborg

4. Atvinnuleysisbætur:

Office national du travail (Vinnumálastofnunin), Lúxemborg

5. Fjölskyldubætur:

- a) til einstaklinga sem tryggðir eru hjá stofnun þeirri sem frá er sagt í b-lið 2. mgr.: Caisse d'allocations familiales des ouvriers près l'Établissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité, (Fjölskyldugreiðslnasjóður verkafólks hjá Elli- og örorkutryggingastofnuninni), Lúxemborg
- b) í öðrum tilvikum: Caisse d'allocations familiales des employés près la Caisse de pension des employés privés (Fjölskyldugreiðslnasjóður starfsfólks í einkageiranum), Lúxemborg

F. HOLLAND

1. Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, og bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:

- a) aðstoð:
- i) stofnanir á búsetustað: Þar til bær sjúkrasjóður á búsetustað, að vali hlutaðeigandi
- ii) stofnanir á dvalarstað: Algemeen Nederlands Onderling Ziekenfonds (Almenna sjúkrasamlagið í Hollandi), Utrecht
- b) bætur í peningum: Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (Nýju almennu fagfélögin og stéttarsamtökin), Amsterdam

2. Örorkubætur:

- a) þegar hlutaðeigandi einstaklingur á einnig rétt á bótum einungis samkvæmt löggjöf Hollands, utan sviðs reglugerðarinnar: Bedrijfsvereniging (Fagfélög og stéttarsamtök)
- b) í öllum öðrum tilvikum: Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (Nýju almennu fagfélögin og stéttarsamtökin), Amsterdam

3. Elli- og dánarlífeyrir:

við beitingu 36. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

- a) almennt: Sociale Verzekeringsbank (Almannatryggingabankinn), Amsterdam
- b) í samskiptum við Belgíu: Bureau voor Belgische Zaken de sociale verzekering betreffende (Deild almannatrygginga sem fer með málefni tengd Belgíu), Breda
- c) í samskiptum við Þýskaland: Bureau voor Duitse Zaken van de Vereniging van de Raden van Arbeid (Deild sem fer með málefni tengd Þýskalandi hjá samtökum verkalýðsráðanna), Nijmegen

4. Atvinnuleysisbætur:

- a) tryggingabætur vegna atvinnuleysis: Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (Nýju almennu fagfélög-in og stéttarsamtök), Amsterdam
- b) bætur frá opinberum yfirvöldum: Staðaryfirvald á búsetu- eða dvalarstað

5. Fjölskyldugreiðslur:

Við beitingu 2. mgr. 73. gr. og 2. mgr. 74. gr. reglugerðarinnar

„Raad van Arbeid“ (Vinnuálaráðið) á yfirráðasvæðinu þar sem aðstandendur eru búsettir

4. VIÐAUKI

SAMSKIPTASTOFNANIR

1. mgr. 3. gr. og 4. mgr. 4. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar

A. BELGÍA

Ministere de la prevoyance sociale, Bruxelles —
Ministerie van sociale Voorzorg, Brussel —
(Félagsmálaráðuneytið), Brussel

B. ÞÝSKALAND

1. Sjúkratryggingar: Bundesverband der Ortskrankenkassen (Samtök staðarsjúkrasamlaga), Bonn-Bad Godesberg
2. Slysatryggingar: Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften (Bandalag fagfélaga og stéttarsamtaka), Bonn
3. Lífeyristryggingar verkafólks:
- a) við beitingu 2. mgr. 3. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar: Verband Deutscher Rentenversicherungsträger (Bandalag þýskra lífeyristryggingastofnana), Frankfurt am Main
- b) við beitingu 51. gr. og 1. mgr. 53. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar og sem greiðslustofnun samkvæmt 55. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:
- i) í samskiptum við Belgíu: Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (Héraðstryggingastofnun Rínarhéraðs), Düsseldorf
- ii) í samskiptum við Frakkland: Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (Héraðstryggingastofnun Rheinland-Pfalz), Speyer, eða, samkvæmt því sem kveðið er á um í 2. viðauka, Landesversicherungsanstalt Saarland (Héraðstryggingastofnun Saarlands), Saarbrücken
- iii) í samskiptum við Ítalíu: Landesversicherungsanstalt Schwaben (Héraðstryggingastofnun Schwaben), Augsburg
- iv) í samskiptum við Lúxemborg: Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (Héraðstryggingastofnun Rheinland-Pfalz), Speyer

v) í samskiptum við Holland:	Landesversicherungsanstalt Westfalen (Héraðstryggingastofnun Westfalen), Münster
4. Lífeyrstryggingar skrifstofufólks:	Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (Tryggingastofnun skrifstofufólks), Berlín
5. Lífeyrstryggingar námumanna:	Bundesknappschaft (Tryggingasjóður námumanna), Bochum
6. Viðbótartryggingar verkafólks í járn- og stáliðnaði:	Landesversicherungsanstalt Saarland, Abteilung Huttenknappschaftliche Pensionsversicherung, (Héraðstryggingastofnun Saarlands, lífeyrstryggingadeild verkafólks í járn- og stáliðnaði), Saarbrücken
7. Atvinnuleysis- og fjölskyldubætur:	Hauptstelle der Bundesanstalt für Arbeit (Aðalstöðvar vinnu-málastofnunarinnar), Nürnberg

C. FRAKKLAND

1. Almennt:	Centre de securité sociale des travailleurs migrants (Aðalstöðvar almannatrygginga farandlaunþega), París
2. Tryggingar námumanna (örorku-, elli- og dánarlífeyrir):	Caisse autonome nationale de securité sociale dans les mines (Sjálfseignartryggingasjóður námumanna), París

D. ÍTALÍA

1. Bætur vegna sjúkdóma (að undanskildum bótum vegna berkla), meðgöngu og fæðingar:	Istituto nazionale per l'assicurazione contro le malattie, Direzione generale (Framkvæmdastjórn sjúkratryggingastofnunarinnar), Róm
2. Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:	Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro, direzione generale (Framkvæmdastjórn vinnuslysa-tryggingastofnunarinnar), Róm
3. Örorku-, elli-, eftirlífenda-, berkla- og atvinnuleysisbætur og fjölskyldugreiðslur:	Istituto nazionale della previdenza sociale, direzione generale (Framkvæmdastjórn félagsmálastofnunar), Róm

E. LÚXEMBORG

I. VIÐ BEITINGU 53.GR.

FRAMKVÆMDARREGLUGERÐARINNAR:

1. Bætur vegna sjúkdóma, meðgöngu og fæðingar:	
a) við beitingu 2. mgr. 28. gr. reglugerðarinnar:	Stofnun eða stofnanir sem bera ábyrgð á greiðslu iðgjaldsskylds lífeyris
b) í öðrum tilvikum:	Sjúkrasjóðurinn sem launþeginn er tryggður hjá vegna vinnu sinnar eða var síðast tryggður hjá

2. Örorku-, elli- og dánarlífeyrir:

a) til skrifstofufólks, að meðtöldum tæknimönnum sem vinna í námum (neðanjarðar):

Caisse de pension des employés privés, (Lífeyrissjóður starfsfólks í einkageiranum), Lúxemborg

b) í öðrum tilvikum:

Établissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (Elli- og örorkutryggingastofnunin), Lúxemborg

3. Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:

a) til landbúnaðarverkafólks og starfsfólks í skógrækt:

Association d'assurance contre les accidents, section agricole et forestière (Slysatryggingasamtökin, landbúnaðar- og skógræktardeild), Lúxemborg

b) í öðrum tilvikum:

Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (Slysatryggingasambandið, atvinnugreinadeild), Lúxemborg

4. Atvinnuleysisbætur

Office national du travail (Vinnuálastofnunin), Lúxemborg

5. Fjölskyldugreiðslur:

a) til einstaklinga sem tryggðir eru hjá stofnuninni sem frá er sagt í b-lið 2. mgr.:

Caisse d'allocations familiales des ouvriers près l'Établissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (Fjölskyldugreiðslnasjóður fyrir verkafólk hjá Elli- og örorkutryggingastofnuninni), Lúxemborg

b) í öðrum tilvikum:

Caisse d'allocations familiales des employés près la caisse de pension des employés privés (Fjölskyldugreiðslnasjóður starfsfólks hjá lífeyrissjóði starfsfólks í einkageiranum), Lúxemborg

6. Dánarstyrkir:

a) við beitingu 66. gr. reglugerðarinnar:

Stofnun sem ber ábyrgð á lífeyrisgreiðslum og ábyrgist aðstoð

b) í öðrum tilvikum:

Einhver þeirra stofnana sem vikið er að í b-lið 1., 2. eða 3. mgr. eftir því undir hvaða tryggingaflokka bótagreiðslurnar heyrar

II. ÖNNUR TILVIK:

Ministère du travail et de la sécurité sociale (Vinnu- og tryggingamálaráðuneytið), Lúxemborg

F. HOLLAND

1. Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar, örorku, vinnuslysa, atvinnusjúkdóma og atvinnuleysis:

a) aðstoð:

Ziekenfondsraad (Ráð sjúkrasamlaganna), Amsterdam

b) bætur í peningum:

Nieuwe algemene bedrijfsvereniging (Nýju almennu fagfélögin og stéttarsamtökin), Amsterdam

2. Elli- og dánarlífeyrir og fjölskyldubætur

a) almennt:

Sociale verzekeringbank (Almannatryggingabankinn), Amsterdam

b) í samskiptum við Belgíu:

Bureau voor Belgische Zaken de sociale verzekering betreffende (Deild almannatrygginga sem fer með málefni tengd Belgíu)

c) í samskiptum við Þýskaland:

Bureau voor Duitse Zaken van de Vereniging van Raden van Arbeid (Deild hjá samtökum verkalýðsráðanna sem fer með málefni tengd Þýskalandi), Nijmegen

5. VIÐAUKI

FRAMKVÆMDARÁKVÆÐI TVÍHLIÐA SAMNINGA SEM GILDA ÁFRAM

(4. (5. mgr.) 5., 53. (3. mgr.), 104., 105. (2. mgr.), 116. og 120. gr. í framkvæmdarreglugerðinni)

Almennar athugasemdir

- I. Þegar ákvæði þessa viðauka vísa til ákvæða samninga eða reglugerða nr. 3, 4 eða 36/63/EBE koma tilvísanir í samsvarandi ákvæði reglugerðarinnar eða framkvæmdarreglugerðarinnar í stað þeirra tilvísana, nema ákvæði þeirra samninga sem gilda vegna þess að þeir eru skráðir í II. viðauka í reglugerðinni.
- II. Uppsagnarákvæði samninga sem eru í þessum viðauka gilda áfram.

1. BELGÍA — ÞÝSKALAND

- a) Stjórnvaldsráðstöfun nr. 2 frá 20. júlí 1965 vegna framkvæmdar þriðja viðbótarsamkomulags um almenna samninginn frá 7. desember 1957 (lífeyrisgreiðslur vegna tímabila fyrir gildistöku samningsins).
- b) III. hluti ráðstöfunar frá 20. júlí 1965 vegna framkvæmdar reglugerða ráðs Efnahagsbandalags Evrópu nr. 3 og 4 sem fjalla um félagslegt öryggi farandlaunþega.
- c) Samkomulag frá 6. október 1964 um endurgreiðslu kostnaðar vegna aðstoðar sem veitt var lífeyrisþegum sem voru áður farandlaunþegar, um framkvæmd 3. mgr. 14. gr. reglugerðar nr. 36/63/EBE og 4. mgr. 73. gr. reglugerðar ráðs Efnahagsbandalags Evrópu nr. 4.
- d) Samkomulag frá 29. janúar 1969 um endurheimtur iðgjalda vegna almannatrygginga.

2. BELGÍA — FRAKKLAND

- a) Samkomulag frá 22. desember 1951 um framkvæmd 23. gr. viðbótarsamkomulags frá 17. janúar 1948 (nánumenn og launþegar í svipuðum störfum).
- b) Stjórnvaldsráðstöfun frá 21. desember 1959 sem viðbót við stjórnvaldsráðstöfun frá 22. desember 1951 sem gerð var samkvæmt 23. gr. viðbótarsamkomulags frá 17. janúar 1948 (nánumenn og launþegar í svipuðum í störfum).
- c) Samkomulag frá 8. júlí 1964 um endurgreiðslu kostnaðar vegna aðstoðar til lífeyrisþega sem áður voru launþegar og sóttu vinnu yfir landamæri, um framkvæmd 3. mgr. 14. gr. reglugerðar nr. 36/63/EBE og 4. mgr. 73. gr. reglugerðar ráðs Efnahagsbandalags Evrópu nr. 4.
- d) Þættir I, II og III í samkomulagi frá 5. júlí 1967 um lækni- og eftirlit með farandlaunþegum sem eru búsettir í Belgíu en vinna í Frakklandi.

3. BELGÍA — ÍTALÍA

- a) Ákvæði 7., 8., 9., 10., 12., 13., 14., 15., 17., 18., 19., annarrar og þriðju málsgreinar 24. gr. og 4. mgr. 28. gr. í stjórnvaldsráðstöfunum frá 20. október 1950, samkvæmt breytingum vegna 1. leiðréttingar frá 10. apríl 1952, 2. leiðréttingar frá 9. desember 1957 og 3. leiðréttingar frá 21. febrúar 1963.
- b) Ákvæði 6., 7., 8. og 9. gr. í samkomulagi frá 21. febrúar 1963 að svo miklu leyti sem þær snerta framkvæmd reglugerða ráðs Efnahagsbandalags Evrópu nr. 3 og 4.

4. BELGÍA — LÚXEMBOURG

- a) Stjórnvaldsráðstöfun frá 16. nóvember 1959 um framkvæmd samnings frá 16. nóvember 1959, með breytingum frá 12. febrúar 1964 og 10. febrúar 1966, að undanteknum 5. – 9. gr. (báðar meðtaldar).

- b) Samkomulag frá 24. júlí 1964 um endurgreiðslu kostnaðar vegna aðstoðar til lífeyrisþega sem voru áður launþegar og sóttu vinnu yfir landamæri, um framkvæmd 3. mgr. 14. gr. reglugerðar nr. 36/63/EBE og 4. mgr. 73. gr. reglugerðar ráðs Efnahagsbandalags Evrópu nr. 4.
- c) Samkomulag frá 28. janúar 1961 um endurheimtur iðgjalda til almannatrygginga.

5. BELGÍA — HOLLAND

- a) Ákvæði 2., 3., 13., 15., 25. (2. mgr.), 26. (1. og 2. mgr.), 27., 46. og 48. gr. í samkomulagi frá 4. nóvember 1957 um bætur vegna veikinda, meðgöngu, fæðingar, andláts (styrkur), lækni meðferðar og örorku.
- b) Ákvæði 6., 9. – 15. og fjórðu málsgreinar 17. gr. samkomulags frá 7. febrúar 1964 um fjölskyldu- og fæðingargreiðslur.
- c) Ákvæði 9., 15. (2. mgr.), 17., 18., 29. og 37. gr. í samkomulagi frá 10. apríl 1965 um tryggingar vegna veikinda, örorku og atvinnuleysis sjómanna á kaupskipum.
- d) Samkomulag frá 21. mars 1968 um söfnun og endurheimtur iðgjalda til almannatrygginga, og stjórnvaldsráðstöfun frá 25. nóvember 1970 sem gerð var samkvæmt umræddu samkomulagi.
- e) Grein 1 í samkomulagi frá 22. janúar 1964 um framkvæmd 7. mgr. 8. gr. og 15. gr. reglugerðar nr. 36/63/EBE um félagslegt öryggi launþega sem sækja vinnu yfir landamæri, og 82. gr. reglugerðar nr. 4.
- f) Samkomulag frá 10. september 1964 um endurgreiðslu kostnaðar vegna aðstoðar til lífeyrisþega sem voru áður launþegar og sóttu vinnu yfir landamæri um framkvæmd 3. mgr. 14. gr. reglugerðar nr. 36/63/EEC og 4. mgr. 73. gr. reglugerðar nr. 4.
- g) Samkomulag frá 27. október 1971 vegna framkvæmdar á reglugerð nr. 4.

6. ÞÝSKALAND — FRAKKLAND

- a) Ákvæði 2. – 4. gr. og 22. – 28. gr. í stjórnvaldsráðstöfun nr. 2 frá 31. janúar 1952 um framkvæmd almenna samningsins frá 10. júlí 1950 (viðbótar lífeyrisgreiðslur í Frakklandi vegna vinnuslysa).
- b) Ákvæði 1. gr. í samkomulagi frá 27. júní 1963 um framkvæmd 5. mgr. 74. gr. reglugerðar nr. 4 (endurgreiðsla kostnaðar vegna aðstoðar til aðstandenda tryggðra einstaklinga).

7. ÞÝSKALAND — ÍTALÍA

- a) Ákvæði 14., 17. (1. mgr.), 18., 35., 38. (1. mgr.), 39., 42., 45. (1. mgr.) og 46. gr. í stjórnvaldsráðstöfun frá 6. desember 1953 um framkvæmd samnings frá 5. maí 1953 (lífeyrisgreiðslur).
- b) Ákvæði 1. og 2. gr. í samkomulagi frá 27. júní 1963 um framkvæmd 4. mgr. 73. gr. og 5. mgr. 74. gr. reglugerðar nr. 4 (endurgreiðsla kostnaðar vegna aðstoðar til aðstandenda tryggðra einstaklinga).
- c) Samkomulag frá 5. nóvember 1968 um endurgreiðslur þar til bærra þýskra stofnana á kostnaði vegna aðstoðar sem ítalskar sjúkratryggingastofnanir hafa veitt aðstandendum ítalskra launþega er hafa verið tryggðir í Sambandslýðveldinu Þýskalandi.

8. ÞÝSKALAND — LÚXEMBOURG

- a) Ákvæði 1. og 2. gr. í samkomulagi frá 27. júní 1963 um framkvæmd 4. mgr. 73. gr. og 5. mgr. 74. gr. reglugerðar nr. 4 (endurgreiðsla kostnaðar vegna aðstoðar sem veitt er aðstandendum tryggðra einstaklinga).
- b) Samkomulag frá 9. desember 1969 um niðurfellingu endurgreiðslna, samkvæmt 2. mgr. 14. gr. reglugerðar nr. 36/63/EBE, á kostnaði vegna veikindaaðstoðar við lífeyrisþega sem er annaðhvort launþegi sem áður sótti vinnu yfir landamæri eða eftirlifandi slíks launþega og aðstandendur hans.

9. ÞÝSKALAND — HOLLAND

- a) Ákvæði 9., 10. (2. – 5. mgr.), 17., 18., 19. og 21. gr. í stjórnvaldsráðstöfun nr. 1 frá 18. júní 1954 vegna samnings frá 29. mars 1951 (sjúkratryggingar og lífeyrisgreiðslur).
- b) Samkomulag frá 27. maí 1964 um niðurfellingu endurgreiðslna vegna kostnaðar við lækni skoðanir og eftirlit varðandi örorku-, elli- og eftirlifendatryggingar (lífeyristryggingar).

- c) Ákvæði 1. – 4. gr. í samkomulagi frá 27. júní 1963 um framkvæmd 73. (4. mgr.), 74. (5. mgr.) og 75. gr. (3. mgr.) reglugerðar nr. 4 (endurgreiðsla kostnaðar vegna aðstoðar við aðstandendur trygðra einstaklinga).
- d) Samkomulag frá 21. janúar 1969 um endurheimt iðgjalda vegna almannatrygginga.
- e) Samkomulag frá 3. desember 1969 um niðurfellingu endurgreiðslna, samkvæmt 2. mgr. 14. gr. reglugerðar nr. 36/63/EBE, vegna kostnaðar við veikindaaðstoð við lífeyrisþega sem er annaðhvort launþegi er áður sótti vinnu yfir landamæri eða eftirlifandi slíks launþega og aðstandendur hans.

10. FRAKKLAND — ÍTALÍA

Ákvæði 2. – 4. gr. í stjórnvaldsráðstöfun frá 12. apríl 1950 um framkvæmd almenna samningsins frá 31. mars 1948 (viðbótar lífeyrisgreiðslur í Frakklandi vegna vinnuslysa).

11. FRAKKLAND — LÚXEMBOURG

- a) Samkomulag frá 24. febrúar 1969, sem gert var vegna framkvæmdar 51. gr. reglugerðar nr. 3, og stjórnvaldsráðstöfun frá sama degi sem gerð var í samræmi við umrætt samkomulag.
- b) Samkomulag frá 18. júní 1964 um endurgreiðslu kostnaðar vegna aðstoðar við lífeyrisþega sem eru launþegar er áður sóttu vinnu yfir landamæri, til framkvæmdar á 3. mgr. 14. gr. reglugerðar nr. 36/63/EBE.

12. FRAKKLAND — HOLLAND

Bréfaskipti frá 5. maí og 21. júní 1960 um 5. mgr. 23. gr. reglugerðar nr. 3 um niðurfellingu endurgreiðslna á kostnaði vegna aðstoðar við aðstandendur trygðra einstaklinga og lífeyrisþega og aðstandendur þeirra.

13. ÍTALÍA — LÚXEMBOURG

Ákvæði 5. og 6. mgr. 4. gr. í stjórnvaldsráðstöfun frá 19. febrúar 1955 um framkvæmdarákvæði almenna samningsins um félagslegt öryggi (sjúkratryggingar fyrir landbúnaðarverkafólk).

14. ÍTALÍA — HOLLAND

- a) Þriðja málsgrein 9. gr. og þriðja málsgrein 11. gr. stjórnvaldsráðstöfunar frá 11. febrúar 1955 um framkvæmd almenna samningsins frá 28. október 1952 (sjúkratryggingar).
- b) Samkomulag frá 27. júní 1963 um framkvæmd 3. mgr. 75. gr. reglugerðar nr. 4 (endurgreiðsla kostnaðar vegna aðstoðar við lífeyrisþega og aðstandendur þeirra).

15. LÚXEMBOURG — HOLLAND

Bréfaskipti frá 10. október og 7. nóvember 1960 um 5. mgr. 23. gr. reglugerðar nr. 3 um niðurfellingu kostnaðar vegna aðstoðar við aðstandendur trygðra einstaklinga og lífeyrisþega og aðstandendur þeirra.

6. VIÐAUKI

AÐFERÐIR VIÐ ÚTBORGUN BÓTA

(6. mgr. 4. gr. og 1.mgr. 53. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar)

Almennar athugasemdir

Samskiptastofnanir skulu annast eftirágreiðslur og aðrar einstakar greiðslur, en raðgreiðslur og aðrar greiðslur skulu inntar af hendi samkvæmt því sem fram kemur í þessum viðauka

A. BELGÍA

Beinar greiðslur

B. ÞÝSKALAND

1. Lífeyrstryggingar verkafólks og skrifstofufólks (örorku-elli- og dánarlífeyrir):

- a) í samskiptum við Belgíu, Frakkland og Lúxemborg: Beinar greiðslur
- b) í samskiptum við Ítalíu og Holland: Greiðslur í gegnum samskiptastofnanir (sameiginleg framkvæmd 53. — 58. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar og ákvæða sem fram koma í 5. viðauka)

2. Lífeyrstryggingar námumanna (örorku-, elli- og dánarlífeyrir):

- a) í samskiptum við Belgíu og Lúxemborg: Beinar greiðslur
- b) í samskiptum við Frakkland, Ítalíu og Holland: Greiðslur í gegnum samskiptastofnanir (sameiginleg framkvæmd 53. — 58. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar og ákvæða sem fram koma í 5. viðauka)

3. Slysstryggingar:

- Í samskiptum við öll aðildarríkin: Greiðslur í gegnum samskiptastofnanir (sameiginleg framkvæmd 53. — 58. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar og ákvæða sem fram koma í 5. viðauka)

C. FRAKKLAND

1. Allar tryggingar, að undanskildum tryggingum sjómanna:

Beinar greiðslur

2. Tryggingar sjómanna:

Greiðsluna annast opinber greiðsluaðili aðildarríkis á búsetustað bótaþega

D. ÍTALÍA

1. Örorku-, elli- og eftirlífendalífeyrir:

- a) í samskiptum við Belgíu og Frakkland, að undanskildum tryggingasjóðum franskra námumanna: Beinar greiðslur
- b) í samskiptum við Þýskaland og tryggingasjóð franskra námumanna: Greiðslur í gegnum samskiptastofnanir
- c) í samskiptum við Lúxemborg og Holland: Beinar greiðslur

2. Lífeyrir vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:

Beinar greiðslur

E. LÚXEMBORG

Beinar greiðslur

F. HOLLAND

1. Í samskiptum við Belgíu:	Beinar greiðslur
2. Í samskiptum við Þýskaland:	Greiðslur í gegnum samskiptastofnanir (framkvæmd ákvæða sem fram koma í 5. viðauka)
3. Í samskiptum við Frakkland, Ítalíu og Lúxemborg:	Beinar greiðslur

7. VIÐAUKI

BANKAR

(7. mgr. 4. gr. og 3. mgr. 55. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar)

A. BELGÍA :	Enginn
B. ÞÝSKALAND:	Deutsche Bundesbank, Frankfurt
C. FRAKKLAND :	Banque de France, París
D. ÍTALÍA :	Banca Nazionale del Lavoro, Róm
E. LÚXEMBORG :	Banque internationale, Lúxemborg
F. HOLLAND :	Enginn

8. VIÐAUKI

GREIÐSLA FJÖLSKYLDUBÓTA

(8. mgr. 4. gr. og d-liður 2. mgr. 10. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar)

Beita skal d-lið 2. mgr. 10. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar í samskiptum:	— Þýskalands og Frakklands
	— Þýskalands og Lúxemborgar
	— Frakklands og Lúxemborgar

9. VIÐAUKI

ÚTREIKNINGUR ÁRLEGS MEÐALTALSKOSTNAÐAR VEGNA AÐSTOÐ-
AR

(9. mgr. 4. gr., 3. mgr. 94. gr. og a-liður 3. mgr. 95. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar)

A. BELGÍA

Taka skal tillit til almannatryggingareglna þegar árlegur meðaltalskostnaður vegna aðstoðar er reiknaður út.

B. ÞÝSKALAND

Taka skal tillit til eftirfarandi stofnana þegar árlegur meðaltalskostnaður vegna aðstoðar er reiknaður út.

1. Við beitingu a-liðar 3. mgr. 94. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

- a) Ortskrankenkassen (Staðarsjúkrasamlögin)
- b) Landkrankenkassen (Sveitarfélagssjúkrasamlögin)
- c) Betriebskrankenkassen (Sjúkrasjóðir fyrirtækja)
- d) Innungskrankenkassen (Sjúkrasjóðir verkafólks)
- e) Bundesknappschaft (Tryggingasjóður námumanna)
- f) Seekasse (Tryggingasjóður sjómanna)
- g) Ersatzkassen für Arbeiter (Uppbótarsjóðir verkafólks)
- h) Ersatzkassen für Angestellte (Uppbótarsjóðir skrifstofufólks)
háð því hvaða sjóður veitti bæturnar

2. Við beitingu a-liðar 3. mgr. 95. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

- a) Ortskrankenkassen (Staðarsjúkrasamlögin)
- b) Landkrankenkassen (Sveitarfélagssjúkrasamlögin)
- c) Bundesknappschaft (Tryggingasjóður námumanna)
háð því hvaða sjóður veitti bæturnar

C. FRAKKLAND

Taka skal tillit til almannatryggingareglna þegar árlegur meðaltalskostnaður vegna aðstoðar er reiknaður út.

D. ÍTALÍA

Taka skal tillit til eftirfarandi reglna þegar árlegur meðaltalskostnaður vegna aðstoðar er reiknaður út:

1. Almennra reglna um launþega í iðnaði og lífeyrisþega sem framfylgt er af „Istituto nazionale per l'assicurazione contro le malattie“ (Almenna sjúkrasamlögin)
2. Reglna sem framfylgt er af „Istituto nazionale della previdenza sociale“ (Félagsmálastofnun) vegna berklabóta, á þó ekki við um starfsmenn í landbúnaði

E. LÚXEMBOURG

Taka skal tillit til sjúkrasamlaga sem heyra undir lög um almannatryggingar þegar árlegur meðaltalskostnaður vegna aðstoðar er reiknaður út.

F. HOLLAND

Taka skal tillit til almannatryggingareglna þegar árlegur meðaltalskostnaður vegna aðstoðar er reiknaður út.

Þó verður lækkun að eiga sér stað vegna áhrifa:

1. Örorkutrygginga (arbeidsongeschiktheidsverzekering, W.A.O.)
2. Trygginga vegna óvenjulegs sjúkrakostnaðar (verzekering tegen bijzondere ziektekosten, AWBZ)

10. VIÐAUKI

STOFNANIR OG AÐILAR TILNEFNDIR AF LÖGBÆRUM YFIRVÖLDUM

(10. mgr. 4. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar)

A. BELGÍA

1. Við beitingu 1. mgr. 14. gr. reglugerðarinnar og 11., 13. og 14. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

Office national de sécurité sociale, Bruxelles — Rijksdienst voor maatschappelijke Zekerheid, Brussel — (Almannatryggingaskrifstofan, Brussel)
2. Við beitingu 2. mgr. 14. gr. reglugerðarinnar og 11. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins naviguant sous pavillon belge, Antwerpen — Hulp — en verzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag — (Aðstoðar- og tryggingasjóður sjómanna sem sigla undir belgískum fána), Antwerpen
3. Við beitingu 80. (2. mgr.), 81., 82. (2. mgr.), 85. (2. mgr.) og 88. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:
 - a) almennt:

Office national de l'emploi, Bruxelles — Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, Brussel — (Vinnumiðlunin), Brussel
 - b) til sjómanna:

Pool des marins de la marine marchande — Pool van de zeelieden ter koopvaardij — (Sjómannasjóðurinn), Antwerpen
4. Við beitingu 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:
 - a) Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar og vinnuslysa:

Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel — (Sjúkra- og örorkutryggingastofnunin), Brussel
 - b) Bætur vegna atvinnusjúkdóma:

Fonds des maladies professionnelles, Bruxelles — Fonds voor beroepsziekten, Brussel — (Atvinnusjúkdómasjóðurinn), Brussel
 - c) Atvinnuleysisbætur:
 - i) almennt:

Office national de l'emploi, Bruxelles — Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, Brussel — (Vinnumiðlunin), Brussel

- ii) til sjómanna: Pool des marins de la marine marchande — Pool van de zeeleden ter koopvaardij — (Sjómanna sjóðurinn), Antwerpen
- d) Fjölskyldubætur: Office national des allocations familiales pour travailleurs salariés, Bruxelles — Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers, Brussel — (Fjölskyldugreiðsnaskrifstofa launþega), Brussel
5. Við beitingu 2. mgr. 113. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar: Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel — (Sjúkra- og örorku tryggingastofnunin)

B. ÞÝSKALAND

1. Við beitingu 1. mgr. 6. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:
- a) háð eðli þeirrar starfsemi sem síðast var stunduð: Lífeyrstryggingastofnanir verka- og skrifstofufólks í aðildarlöndunum sem tilgreindar eru í 2. viðauka
- b) sé ekki unnt að ákvarða eðli þeirrar starfsemi sem síðast var stunduð: Lífeyrstryggingastofnanir verkafólks í aðildarlöndunum sem tilgreindar eru í 2. viðauka
- c) einstaklingar sem hafa verið tryggðir hjá almanna-tryggingakerfinu fyrir aldraða, samkvæmt hollenskri löggjöf (Algemene Ouderdomswet), jafnframt því að leggja stund á starfsemi sem heyrði ekki undir skyldu tryggingar samkvæmt þýskri löggjöf: Bundesversicherungsanstalt für Angestellte — (Tryggingastofnun skrifstofufólks), Berlín
2. Við beitingu 1. mgr. 11. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:
- a) launþegi sem er sjúkratryggður: Stofnunin sem hann er tryggður hjá
- b) launþegi sem er ekki sjúkratryggður: Bundesversicherungsanstalt für Angestellte — (Tryggingastofnun skrifstofufólks), Berlín
3. Við beitingu:
- a) 2. og 3. mgr. 13. gr. og 1., 2., og 3. mgr. 14. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar: Allgemeine Ortskrankenkasse Bonn — (Almenna staðarsjúkrasamlagið), Bonn
- b) 4. mgr. 13. gr. og 4. mgr. 14. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar: Allgemeine Ortskrankenkasse Bonn — (Almenna staðarsjúkrasamlagið), Bonn, nema þegar viðkomandi er tryggður hjá viðbótartryggingasjóði
4. Við beitingu 2. mgr. 80. gr., 81. og 2. mgr. 82. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar: Arbeitsamt (Vinnumiðlunin) í því héraði Þýskalands þar sem launþeginn dvaldi eða var síðast búsettur eða, hafi launþeginn hvorki dvalið né verið búsettur í Þýskalandi á meðan á vinnu hans þar stóð, vinnumiðlunin í því héraði Þýskalands þar sem launþeginn starfaði síðast
5. Við beitingu 2. mgr. 85. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar: Vinnumiðlunin í því héraði þar sem launþeginn starfaði síðast
6. Við beitingu 2. mgr. 91. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar: Lífeyrstryggingastofnanir verkafólks, skrifstofufólks og námu-manna, tilnefndar sem þar til bærar stofnanir í 2. mgr. B-þáttar í 2. viðauka

7. Við beitingu:

a) 36. og 63. gr. reglugerðarinnar og 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

Bundesverband der Ortskrankenkassen (Samtök staðarsjúkrasamlaga), Bonn-Bad Godesberg; vegna tilvika sem kveðið er á um í b-lið 2. liðar B-þáttar í III. viðauka: Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften (Bandalag fagfélaga og stéttarsamtaka), Bonn

b) 75. gr. reglugerðarinnar og 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

Bundesanstalt für Arbeit (Vinnumiðlunin), Nürnberg

8. Við beitingu 2. mgr. 113. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

a) endurgreiðsla kostnaðar vegna aðstoðar, sem launþegi hefur þegið en á ekki rétt á, gegn framvísun staðfestu yfirlýsingarinnar sem kveðið er á um í 2. mgr. 20. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

Bundesverband der Ortskrankenkassen (Samtök staðarsjúkrasamlaga), Bonn-Bad Godesberg, fyrir milligöngu jöfnunar-sjóðsins sem kveðið er á um í 5. mgr. B-þáttar, V. viðauka í reglugerðinni

b) endurgreiðsla kostnaðar vegna aðstoðar sem launþegi hefur þegið en á ekki rétt á, gegn framvísun staðfestu yfirlýsingarinnar sem kveðið er á um í 2. mgr. 62. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

i) hafi hlutaðeigandi stofnun verið sjúkratryggingastofnun og hafi hlutaðeigandi einstaklingur átt rétt á bótum:

Bundesverband der Ortskrankenkassen (Samtök staðarsjúkrasamlaga), Bonn-Bad Godesberg, fyrir milligöngu jöfnunar-sjóðsins sem kveðið er á um í 5. mgr. B-þáttar, 5. viðauka í reglugerðinni

ii) í öðrum tilvikum:

Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften (Bandalag fagfélaga og stéttarsamtaka), Bonn

C. FRAKKLAND

1. Við beitingu 1. mgr. 6. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

Direction régionale de la sécurité sociale (Héraðsstjórn almannatrygginga)

2. Við beitingu 1. mgr. 11. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

a) *Frakkland sjálf*:

i) almennt:

Caisse primaire d'assurance maladie (Staðarsjúkratryggingasjóðurinn)

ii) tryggingar í landbúnaði:

Caisse de mutualité sociale agricole (Gagnvirkur bótasjóður starfsfólks í landbúnaði)

iii) tryggingar námumanna:

Société de secours minière (Hjálparsjóður námumanna)

iv) tryggingar sjómanna:

Caisse de retraite des marins du quartier des affaires maritimes (Almennur lífeyrissjóður fyrir sjómenn undir sjávarútvegsdeild)

b) *Frönsk umdæmi erlendis*:

i) almennt:

Caisse générale de sécurité sociale (Almannatryggingasjóðurinn)

ii) tryggingar sjómanna:

Caisse de retraite des marins du quartier des affaires maritimes (Almennur lífeyrissjóður fyrir sjómenn undir sjávarútvegsdeild)

3. Við beitingu 2. og 3. mgr. 13. gr. og 3. mgr. 14. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar: Caisse primaire d'assurance maladie de la région parisienne (Staðarsjúkrasamlag Parísarsvæðisins)
4. Við beitingu 17. gr. reglugerðarinnar um málefni sem varða ákvæði a-liðar 1. mgr. 14. gr.: Direction régionale de la sécurité sociale (Héraðsstjórn almannatrygginga)
5. Við beitingu 80., 81., 82. (2. mgr.) og 85. gr. (2. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar: Direction départementale du travail et de la main-d'oeuvre (Vinnumiðlun umdæmisins) þar sem vinnustaðurinn er og þar sem framvísa þarf staðfestu yfirlýsingunni Staðarútibú vinnumiðlunarinnar Ráðhúsið á búsetustað aðstandendanna
6. Við beitingu 84. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:
- a) algjört atvinnuleysi: „Association pour l'emploi dans l'industrie et le commerce“ (ASSEDIC) (Samtök fag- og stéttarféлага) á búsetustað hlutað-eigandi einstaklings
- b) atvinnuleysi að hluta: „Direction départementale du travail et de la main-d'oeuvre“ (Vinnumiðlun umdæmisins) þar sem vinnustaður hlutaðeigandi einstaklings er
7. Við beitingu 89. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar Direction départementale du travail et de la main-d'oeuvre (Vinnumiðlun umdæmisins)
8. Við beitingu 36., 63., og 75. gr. reglugerðarinnar í tengslum við 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar: Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants (Tryggingastofnun farandlaunþega), París Association pour l'emploi dans l'industrie et le commerce (ASSEDIC) (Samtök fag- og stéttarféлага)
9. Við beitingu 2. mgr. 113. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar: Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants (Tryggingastofnun farandlaunþega), París

D. ÍTALÍA

1. Við beitingu 1. mgr. 6. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar: Ministero del lavoro e della previdenza sociale (Atvinnu- og félagsmálaráðuneytið), Róm
2. Við beitingu 11. (1. mgr.), 13. (2. og 3. mgr.) og 14. gr. (1., 2. og 3. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar: Istituto nazionale per l'assicurazione contro le malattie (Sjúkra-tryggingastofnunin), umdæmisskrifstofur
3. Við beitingu 1. mgr. 38. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar: Istituto nazionale della previdenza sociale (Félagsmálastofnunin), umdæmisskrifstofur

4. Við beitingu 2. mgr. 75. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul Lavoro (Vinnuslysatryggingastofnunin), umdæmisskrifstofur
5. Við beitingu 80. (2. mgr.), 81., 82. (2. mgr.), 85. (2. mgr.), 88. og 91. gr. (2. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar:	Istituto nazionale della previdenza sociale (Félagsmálastofnunin), umdæmisskrifstofur
6. Við beitingu 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) Endurgreiðslur samkvæmt 36. gr. reglugerðarinnar:	Istituto nazionale per l'assicurazione contro le malattie (Sjúkra-tryggingastofnunin), Róm
b) Endurgreiðslur samkvæmt 63. gr. reglugerðarinnar:	Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Vinnuslysatryggingastofnunin), Róm
c) Endurgreiðslur samkvæmt 70. og 75. gr. reglugerðarinnar:	Istituto nazionale della previdenza sociale (Félagsmálastofnunin), Róm
7. Við beitingu 2. mgr. 113. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	
a) Sjúkrabætur (að undanskildum bóttum vegna berkla):	Istituto nazionale per l'assicurazione contro le malattie (Sjúkra-tryggingastofnunin), Róm
b) Bætur vegna berkla:	Istituto nazionale della previdenza sociale (Félagsmálastofnunin), Róm
c) Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma:	Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Vinnuslysatryggingastofnunin), Róm

E. LÚXEMBORG

1. Við beitingu 1. mgr. 6. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Caisse de pension des employés privés Lúxemborg (Lífeyris-sjóður starfsfólks í einkageiranum)
eða
Établissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (Elli- og örorkutryggingastofnunin), Lúxemborg
2. Við beitingu 11. (1. mgr.), 13. (2. og 3. mgr.) og 14. gr. (1., 2. og 3. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar:	Ministère du travail et de la sécurité sociale (Atvinnu- og tryggingamálaráðuneytið), Lúxemborg
3. Við beitingu 1. mgr. 22. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Caisse nationale d'assurance maladie des ouvriers (Sjúkra-tryggingasjóður verkafólks), Lúxemborg
4. Við beitingu 80. (2. mgr.), 81., 82. (2. mgr.) og 89. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Office national du travail (Vinnumiðlunin), Lúxemborg
5. Við beitingu 2. mgr. 85. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:	Sjúkrasamlag sem hlutaðeigandi einstaklingur var síðast tryggður hjá

6. Við beitingu 2. mgr. 91. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:
- a) Örorku-, elli- og dánarlífeyrir:
- i) til skrifstofufólks að meðtöldum tæknimönnum í námum (neðanjarðar): Caisse de pension des employés privés (Lífeyrissjóður starfsfólks í einkageiranum), Lúxemborg
- ii) í öðrum tilvikum: Établissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (Elli- og örorkutryggingastofnunin), Lúxemborg
- b) Fjölskyldubætur:
- i) til einstaklinga sem tryggðir eru hjá stofnuninni sem vísað er til í ii-lið í a-lið: Caisse d'allocations familiales des ouvriers près l'Établissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (Fjölskyldugreiðslnasjóður verkafólks hjá Elli- og örorkutryggingastofnuninni), Lúxemborg
- ii) í öðrum tilvikum: Caisse d'allocations familiales des employés près la Caisse de pension des employés privés (Fjölskyldugreiðslnasjóður starfsfólks hjá Lífeyrissjóði starfsfólks í einkageiranum), Lúxemborg
7. Við framkvæmd 2. mgr. 102. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:
- a) Bætur vegna veikinda, meðgöngu og fæðingar: Caisse nationale d'assurance maladie des ouvriers (Sjúkratryggingasjóður verkafólks), Lúxemborg
- b) Bætur vegna vinnuslysa: Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (Slysatryggingasambandið, atvinnugreinadeild), Lúxemborg
- c) Atvinnuleysisbætur: Office national du travail (Vinnumiðlunin), Lúxemborg
- d) Fjölskyldubætur: Caisse d'allocations familiales des ouvriers près l'Établissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (Fjölskyldugreiðslnasjóður verkafólks hjá elli- og örorkutryggingastofnuninni), Lúxemborg
8. Við beitingu 2. mgr. 113. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:
- a) Bætur vegna veikinda meðgöngu og fæðingar: Caisse nationale d'assurance maladie des ouvriers (Sjúkratryggingasjóður verkafólks), Lúxemborg
- b) Bætur vegna vinnuslysa: Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (Slysatryggingasambandið, atvinnugreinadeild), Lúxemborg

F. HOLLAND

1. Við beitingu 6. (1. mgr.), 11. (1. mgr.), 13. (2. og 3. mgr.) og 14. gr. (1. og 2. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar: Sociale verzekeringsraas, Den Haag (Almannatryggingaráðið), Haag
2. Við beitingu 3. mgr. 14. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar, hvað varðar aðstoðarstarfsfólk Evrópubandalagsins sem er ekki búsett í Hollandi (á aðeins við um aðstoð) Algemeen Nederlands Onderling Ziekenfonds (Almenni hollenski sjúkratryggingasjóðurinn), Utrecht

3. Við beitingu 2. mgr. 82. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:
- a) Endurgreiðslur samkvæmt 36. og 63. gr. reglugerðarinnar: Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (Nýju almennu fagfélögin og stéttarsamtökin), Amsterdam
- b) Endurgreiðslur samkvæmt 70. gr. reglugerðarinnar: Ziekenfondsraad (Ráð sjúkrasamlaganna), Amsterdam
- c) Endurgreiðslur samkvæmt 75. gr. reglugerðarinnar: Algemeen Werkloosheidsfond Den Haag (Atvinnuleysisstryggingasjóðurinn), Haag
- Sociale Verzekeringsbank (Almannatryggingabankinn), Amsterdam
-